

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๒๑/๒๕๕๑ (สามัญ) ชุดที่ ๑
วันพุธที่ ๒๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๑
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๑๐ นาฬิกา

ประธานวุฒิสภา : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๘๓ คน เป็นองค์
ประชุมแล้ว พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๑
ซึ่งกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาแล้วแล้ว

(สำเนา)

บันทึกการประชุมคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๕๑
(วุฒิสภา)

ร่างพระราชบัญญัติฯ วุฒิสภาได้ลงมติมอบให้คณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ รัฐบาลได้ตั้งให้
ม.จ. สุวิชากร จรุงวรณ และนายสมบุญ รตานนท์ เป็นผู้แทนรัฐบาล
มีผู้แปรญัตติ ๒ ท่าน คือ ม.จ. พรปรีชา กมตาสน์ และทนายประกอบนิติสาร
ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข

๓๔๒

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๓	ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔	ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕	มีการแปรญัตติ คณะกรรมาธิการได้ มติข้อ ๑. แห่งอนุมาตรา ๓ “เงินเพิ่ม พิเศษประจำตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทน และข้าราชการการเมือง ๕๑,๐๐๐ บาท” ออก และมีผู้แปรญัตติสองราย คือ ม.ร. พรปรีชา กมธาคัน และหลวง ประกอบนิติสาร ขอแปรญัตติมีข้อ ความซึ่งตรงกับมติของคณะกรรมาธิ- การ มาตราให้มีการแก้ไข
มาตรา ๕	ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕	ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖	ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗	ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๘	ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๘	ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข

(ลงชื่อ) ประธานสภา

(หลวงประธานสภา)

เลขาธิการ

ข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ

๓. เทศบาล เงินช่วยเหลือเทศบาลชั่วคราวซึ่งรัฐบาลได้เพิ่มให้
แก่พนักงานเทศบาล ๓๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท คณะกรรมาธิการเห็นว่า เงินที่ได้ไป
จำนวนนี้ไม่ปรากฏผลตอบแทนเป็นสิ่งที่เพียงพอ จึงเห็นสมควรปรับปรุงให้ดีขึ้น

LIART

๒. ชื่อรายการในมาตรา ๔ ข้อ ๓๗ ที่ว่า “เงินไถ่ถอนพันธบัตรคลังและตั๋วเงินคลังเพื่อถอนธนบัตรจากการหมุนเวียน” ๓๑๗,๓๐๐,๐๐๐ บาท นั้น คณะกรรมาธิการเห็นว่า ในทางปฏิบัติจะถอนธนบัตรจากการหมุนเวียนในขณะนั้นได้ตามความประสงค์เมื่อใดตามผู้แทนรัฐบาลแล้ว ได้รับคำสั่งแจ้งว่า จะจ่ายเงิน ๓๑๗,๓๐๐,๐๐๐ บาททั้งหมดจำนวนไปไถ่ถอนพันธบัตรคลังจนหมดสิ้นก่อนแล้ว จึงจะถอนตั๋วเงินคลัง จึงขอให้รัฐบาลปฏิบัติตามคำสั่งแจ้ง

๓. ในการพิจารณาร่าง พระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีงบประมาณนี้ ปรากฏว่าการตั้งเงินใช้หนี้ที่ได้ออกขึ้นก่อนโดยไม่มีงบประมาณเงินที่ได้จ่ายไปในปีก่อนเป็นจำนวนมาก ซึ่งมีได้แยกจากเงินจ่ายประจำปีจากเงินงบประมาณประจำปี เงินบางประเภทเป็นเงินเพิ่มชั่วคราวและเงินยืมที่คงรวมไว้เป็นจำนวนเดียวกันได้แยกว่าเป็นของกรมใดเท่าใด เงินบางประเภทได้ตั้งไว้ในประเภทงบดำเนินงาน งบดำเนินงานไม่ลงทุนบ้าง งบลงทุนบ้าง

เมื่อรงบประมาณเป็นดังนี้ จึงขอให้เป็นที่เข้าใจผิด ทั้งนี้ คณะกรรมาธิการจึงขอแนะนำให้แก้ไขวิธีการทำงานงบประมาณปีต่อไป ให้สะดวกแก่การพิจารณาและให้ชัดเจน

ร่าง

พระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑

.....

LIRT

โดยที่เป็นการสมควรตั้งงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓

มาตรา ๓ พระราชบัญญัติฉบับนี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓”

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

มาตรา ๕ งบประมาณรายจ่าย ดำเนิน ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ให้ตั้งจ่ายในยอด ๖๗๗,๓๕๗,๓๐๘ บาท จำนวนดังนี้

๑. <u>เงินงบประมาณมหากษัตริย์</u>	๗๘๘,๓๕๓ บาท คือ
ก. เงินใช้จ่ายในพระองค์	๕๐๐,๐๐๐ บาท
ข. เงินพระราชกุศล	๓๓๗,๘๕๓ บาท
ค. เงินบคณระอภิรัฐมนตรี	๓๓๐,๕๐๐ บาท
ง. เงินพระบรมวงศานุวงศ์	๓๖๐,๐๐๐ บาท
๒. <u>การกู้เงิน</u>	๖๗,๓๐๗,๒๗๒ บาท คือ
ก. เงินกู้ในประเทศ	๒๔,๒๖๘,๕๓๗ บาท
ข. เงินตั้งใช้คืนเงินกู้แต่ละดอกเบี้ยต่างประเทศ	๔๔,๐๓๘,๗๓๕ บาท
๓. <u>เงินจ่ายตามข้อผูกพัน</u>	๒๒,๓๗๒,๗๗๐ บาท คือ
ก. เงินส่วนแบ่งค่าตอบแทน	๕,๒๐๐ บาท
ข. เงินส่วนแบ่งอื่นๆ	๒,๔๔๒ บาท
ค. เงินเบี้ยหวัดและบำนาญ	๑๖,๕๓๐,๑๒๘ บาท

LIRT

ง. เงินเพิ่มพิเศษประจำตำแหน่ง		
ข้าราชการต่างประเทศ	๕,๘๕๖,๐๒๗	บาท
๔. <u>เงินสำรองจ่ายในกรณีจำเป็น</u>	๓,๑๐๐,๑๐๐	บาท คือ
ก. ทักไป	๒,๑๐๐,๑๐๐	บาท
ข. ดำรงกองก่อสร้างและซ่อมแซมสถานที่		
ราชการ	๓,๐๐๐,๐๐๐	บาท
๕. <u>เงินปรับอัตราและขึ้นเงินเดือนข้าราชการ</u>		
<u>พลเรือนตามกฎหมายใหม่</u>	๓๒,๒๐๕,๓๘๘	บาท
๖. <u>สำนักงานกฤษฎีกา</u>	๘,๘๕๘,๔๓๔	บาท คือ
ก. สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี		
เงินเดือน	๕๘๓,๔๐๐	บาท
ข. กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี		
เงินเดือน	๓๕๘,๓๘๔	บาท
ค่าใช้สอย	๓,๔๓๐,๖๓๐	บาท
การจร	๔๓๐,๘๗๐	บาท
ค. กรมโฆษณาการ		
เงินเดือน	๓๘๔,๗๗๖	บาท
ค่าใช้สอย	๔๐๓,๔๓๔	บาท
การจร	๗๓๐,๒๓๒	บาท
ง. กรมศิลปากร		
เงินเดือน	๒๖๐,๓๕๒	บาท
ค่าใช้สอย	๓๓๓,๖๓๐	บาท
การจร	๗๖๗,๐๐๐	บาท

LIRT

๑. คณะกรรมการกฤษฎีกา		
เงินเค็อน	๙๐,๕๐๔ บาท	
ค่าใช้สอย	๒๐,๗๐๐ บาท	
๒. คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน		
เงินเค็อน	๗๓,๗๗๖ บาท	
ค่าใช้สอย	๓,๒๔๗,๓๓๗ บาท	
๓. คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน		
เงินเค็อน	๒๙๕,๗๔๗ บาท	
ค่าใช้สอย	๙๓,๓๖๐ บาท	
การจรร	๕,๐๐๐ บาท	
๓. กระทรวงกลาโหม		
เงินรายจ่ายประจำ	๓๔๗,๒๙๓,๓๗๕ บาท	คือ
เงินอุดหนุนต่างๆ	๔,๙๕๐,๐๐๐ บาท	
๔. กระทรวงการคลัง		
ก. ด้านงานเลขานุการรัฐมนตรี		
เงินเค็อน	๕,๒๓๒ บาท	
ข. ด้านงานปลัดกระทรวง		
เงินเค็อน	๓๒๒,๔๗๖ บาท	
ค่าใช้สอย	๖๖,๓๕๗ บาท	
การจรร	๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
ค. กรมคลัง		
เงินเค็อน	๓๕๗,๒๔๗ บาท	
ค่าใช้สอย	๓๔,๖๕๗,๓๓๐ บาท	
การจรร	๓,๒๐๔,๓๒๔ บาท	

LIRT

ง. กรมบัญชีกลาง	
เงินเค็อน	๙๗๓,๖๗๖ บาท
ค่าใ้ด้อย	๒,๓๒๓,๗๒๖ บาท
จ. กรมศุ้ดการ	
เงินเค็อน	๗๙๗,๕๓๖ บาท
ค่าใ้ด้อย	๓,๖๙๙,๖๗๐ บาท
การจ	๓,๓๕๓,๒๗๒ บาท
ฉ. กรมสรรพดามิศักดิ์	
เงินเค็อน	๓,๓๐๗,๒๖๔ บาท
ค่าใ้ด้อย	๒๖,๒๙๕,๗๒๐ บาท
การจ	๕๕๐,๐๐๐ บาท
ช. กรมสรรพการ	
เงินเค็อน	๓,๗๖๗,๒๗๔ บาท
ค่าใ้ด้อย	๒,๙๔๗,๖๐๐ บาท
การจ	๒๓๒,๕๐๐ บาท
๘. กระทรวงการต่างประเทศ	๙,๐๒๔,๗๗๒ บาท คี
ก. ดำนักงานเดชานุการรัฐมนตรี	
เงินเค็อน	๓,๐๕๐ บาท
ข. ดำนักงานปลัดกระทรวง	
เงินเค็อน	๗๔๖,๓๗๓ บาท
ค่าใ้ด้อย	๔,๐๒๕,๗๗๗ บาท
การจ	๔,๓๐๗,๖๓๔ บาท

LIRT

๑๐. กระทรวงการสาธารณสุข

๓๐,๓๒๕,๓๘๗ บาท ก.ย

ก. สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี

เงินเดือน

๔,๕๖๐ บาท

ข. สำนักงานปลัดกระทรวง

เงินเดือน

๗๐,๕๖๐ บาท

ค่าใช้สอย

๓,๕๒๓,๐๓๐ บาท

การจรร

๔๗๓,๐๐๐ บาท

ค. กรมการแพทย์

เงินเดือน

๒๓๓,๓๖๗ บาท

ค่าใช้สอย

๓,๘๓๖,๘๐๐ บาท

การจรร

๖,๓๓๓,๖๕๔ บาท

ง. กรมมหาวิทยาลัยแพทย์ศาสตร์

เงินเดือน

๗๐๘,๓๐๐ บาท

ค่าใช้สอย

๓,๗๓๘,๗๔๔ บาท

การจรร

๓,๓๕๘,๓๒๓ บาท

จ. กรมวิทยาลัยศาสตร์การแพทย์

เงินเดือน

๓๖๘,๘๐๔ บาท

ค่าใช้สอย

๘๐,๗๘๐ บาท

การจรร

๖๔,๐๔๐ บาท

ฉ. กรมสาธารณสุข

เงินเดือน

๓,๗๑๕,๕๓๖ บาท

ค่าใช้สอย

๒,๐๕๗,๓๐๐ บาท

การจรร

๕,๖๘๗,๗๒๐ บาท

LIRT

๑๑. กระทรวงการอุตสาหกรรม

๑,๗๕๕,๓๓๖ บาท คือ

ก. ด้านงานธนาคารรัฐมนตรี

เงินเดือน ๒,๗๗๔ บาท

ข. ด้านงานปลัดกระทรวง

เงินเดือน ๖๕,๖๗๐ บาท

ค่าใช้สอย ๕๖,๓๗๐ บาท

การจร ๕,๕๐๐ บาท

ค. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

เงินเดือน ๗๐,๗๐๐ บาท

ค่าใช้สอย ๓๒,๒๓๓ บาท

ง. กรมโรงงานอุตสาหกรรม

เงินเดือน ๘๕,๕๗๖ บาท

ค่าใช้สอย ๖๕,๓๓๐ บาท

จ. กรมวิทยาศาสตร์

เงินเดือน ๓๗๓,๗๓๖ บาท

ค่าใช้สอย ๓๗๐,๓๖๕ บาท

ฉ. กรมโลหกิจ

เงินเดือน ๒๗๒,๕๗๖ บาท

ค่าใช้สอย ๒๓๕,๓๕๐ บาท

การจร ๕๗๕,๕๕๗ บาท

๑๒. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๒๕,๓๖๓,๒๔๒ บาท คือ

ก. ด้านงานธนาคารรัฐมนตรี

เงินเดือน ๕,๖๓๒ บาท

ข. ด้านงานปลัดกระทรวง

เงินเดือน	๓,๘๕,๘๗๖ บาท
ค่าใช้สอย	๖๘๗,๖๓๘ บาท
การจร	๓๗๘,๕๐๐ บาท

ค. กรมเกษตร

เงินเดือน	๔๕๘,๗๓๖ บาท
ค่าใช้สอย	๖๔๘,๘๐๐ บาท
การจร	๓,๒๐๐,๐๐๐ บาท

ง. กรมการประมง

เงินเดือน	๓๕๘,๓๒๘ บาท
ค่าใช้สอย	๒๕๕,๗๒๐ บาท
การจร	๓,๓๐๐,๓๐๒ บาท

จ. กรมชลประทาน

เงินเดือน	๕๐๗,๓๖๐ บาท
ค่าใช้สอย	๓,๓๒๗,๘๖๕ บาท
การจร	๓,๗๒๐,๐๐๐ บาท

ฉ. กรมปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ

เงินเดือน	๖๒๕,๐๖๘ บาท
ค่าใช้สอย	๒,๐๓๘,๗๐๐ บาท
การจร	๒,๐๘๐,๐๐๐ บาท

ช. กรมป่าไม้

เงินเดือน	๗๔๔,๖๒๔ บาท
ค่าใช้สอย	๓,๒๕๓,๓๘๐ บาท
การจร	๓,๐๒๘,๕๐๓ บาท

ข. กรมสหกรณ์

เงินเค็อน

๗๔๓,๙๗๖ บาท

ค่าใช้สอย

๒,๐๔๙,๕๗๓ บาท

การจรร

๖๕๐,๖๗๐ บาท

๓๓. กระทรวงคมนาคม

๗๓,๙๗๓,๗๓๐ บาท คบ

๑. ด้านกิจการปกครอง

เงินเค็อน

๕๐,๑๕๐ บาท

ค่าใช้สอย

๓๒,๕๐๓ บาท

๒. กรมการขนส่ง

เงินเค็อน

๖๖,๗๙๖ บาท

ค่าใช้สอย

๘๗๓,๐๔๓ บาท

การจรร

๓,๖๔๗,๔๖๕ บาท

๓. กรมเจ้าท่า

เงินเค็อน

๓๓๕,๖๕๒ บาท

ค่าใช้สอย

๒๓๔,๘๓๐ บาท

การจรร

๕๒๖,๘๓๕ บาท

๔. กรมไปรษณีย์โทรเลข

เงินเค็อน

๓,๘๔๙,๕๒๔ บาท

ค่าใช้สอย

๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท

การจรร

๔,๙๘๘,๔๐๐ บาท

๕. กรมทาง

เงินเค็อน

๓๕๙,๗๕๖ บาท

ค่าใช้สอย

๓๖,๒๐๓,๒๐๘ บาท

การจรร

๓,๔๘๓,๘๒๐ บาท

LIRT

ข. กรมรถไฟ

เงินเดือน

๔,๘๙๙,๙๔๔ บาท

ค่าใช้สอย

๓๕,๗๖๓,๙๗๕ บาท

การจร

๓๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท

๑๔. กระทรวงพาณิชย์

๓,๓๒๕,๙๙๓ บาท คือ

ก. สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี

เงินเดือน

๒,๐๐๐ บาท

ข. สำนักงานปลัดกระทรวง

เงินเดือน

๕๖,๗๔๔ บาท

ค่าใช้สอย

๓๒,๕๙๐ บาท

การจร

๓๐๐,๐๐๐ บาท

ค. กรมการขนส่งทางบก

เงินเดือน

๖๖,๐๖๐ บาท

ค่าใช้สอย

๖๘,๗๔๕ บาท

ง. กรมการศุลกากร

เงินเดือน

๙๓,๔๓๖ บาท

ค่าใช้สอย

๔๗,๔๗๓ บาท

จ. กรมการค้าต่างประเทศ

เงินเดือน

๗๗,๖๒๔ บาท

ค่าใช้สอย

๒,๖๒๙,๗๓๗ บาท

ฉ. กรมควบคุมการค้า

เงินเดือน

๔๗,๓๒๔ บาท

ค่าใช้สอย

๔๒,๕๕๐ บาท

LIRT

๕. กรมทะเบียนการค้า		
เงินเคียน	๓๓๒,๘๓๒	บาท
ค่าใช้จ่าย	๓๓๑,๕๗๕	บาท
๖. กรมส่งเสริมการค้า		
เงินเคียน	๔๓,๔๘๖	บาท
ค่าใช้จ่าย	๕,๓๒๐	บาท
๓๕. กระทรวงมหาดไทย	๓๐๐,๘๘๒,๖๗๖	บาท ก้อน
ก. สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี		
เงินเคียน	๗,๘๐๗	บาท
ข. สำนักงานปลัดกระทรวง		
เงินเคียน	๖๐๓,๒๗๖	บาท
ค่าใช้จ่าย	๒๗๐,๓๗๐	บาท
การจรร	๗๘๕,๒๐๐	บาท
ค. กรมการค้า		
เงินเคียน	๓๐,๖๒๘,๗๗๖	บาท
ค่าใช้จ่าย	๒๒,๓๐๐,๓๖๘	บาท
การจรร	๗,๗๒๐,๒๕๐	บาท
ง. กรมที่ดิน		
เงินเคียน	๘๗๓,๒๕๖	บาท
ค่าใช้จ่าย	๕๒๖,๘๓๒	บาท
การจรร	๓๖๐,๐๐๐	บาท
จ. กรมประชาสัมพันธ์		
เงินเคียน	๓๒๗,๐๖๗	บาท
ค่าใช้จ่าย	๗๔๗,๔๓๕	บาท
การจรร	๖๗๘,๗๐๐	บาท

LIRT

ณ. กรมมหาดไทย

เงินเดือน	๕,๖๗,๕๒๔ บาท
ค่าใช้สอย	๒๕,๓๗,๒๐๐ บาท
การจร	๗,๕๐๓,๕๔๐ บาท
เงินตั้งเสริมเทศบาล	๕๘๘,๘๘๖ บาท

ข. กรมโยธาเทศบาล

เงินเดือน	๕๓๐,๗๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๘,๖๗๕,๗๖๒ บาท
การจร	๒,๗๓๓,๗๓๕ บาท

ช. กรมราชทัณฑ์

เงินเดือน	๘๓๖,๖๘๒ บาท
ค่าใช้สอย	๙,๘๕๘,๔๖๖ บาท
การจร	๓,๕๒๒,๓๐๘ บาท

ญ. กรมอัยการ

เงินเดือน	๘๔๐,๖๘๖ บาท
ค่าใช้สอย	๖๔๗,๘๗๕ บาท

๑๖. กระทรวงยุติธรรม

๓,๕๓๘,๐๘๕ บาท คือ

ข. สำนักงานปลัดกระทรวง

เงินเดือน	๓๗๐,๔๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๓๕๘,๗๒๔ บาท
การจร	๗๕,๐๐๐ บาท

ค. ศาลการ

เงินเดือน	๙,๘๕๓,๐๖๘ บาท
-----------	---------------

ค่าใช้จ่าย

๕๐๓,๓๒๐ บาท

การจร

๓๗๒,๗๗๓ บาท

๑๗. กระทรวงศึกษาธิการ

๗๗,๒๖๖,๗๐๕ บาท

ก. สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
เงินเดือน

๔,๓๒๐ บาท

ข. สำนักงานปลัดกระทรวง

เงินเดือน

๓,๓๓๘,๒๒๕ บาท

ค่าใช้จ่าย

๓,๓๙๙,๕๗๐ บาท

การจร

๒,๙๐๓,๐๐๐ บาท

ค. กรมการศาสนา

เงินเดือน

๔๙,๗๖๔ บาท

ค่าใช้จ่าย

๓,๓๗๒,๓๗๕ บาท

การจร

๒๐๐,๐๐๐ บาท

ง. กรมพลศึกษา

เงินเดือน

๓๖๖,๐๒๖ บาท

ค่าใช้จ่าย

๖๓๘,๓๘๐ บาท

การจร

๖๓๖,๖๖๐ บาท

จ. กรมมหาวิทยาลัย

เงินเดือน

๔๗๖,๘๙๖ บาท

ค่าใช้จ่าย

๕๓๔,๖๔๕ บาท

การจร

๔๐๔,๗๗๕ บาท

ฉ. กรมสามัญศึกษา

เงินเดือน

๓,๗๕๘,๕๕๒ บาท

ค่าใช้สอย	๓๓,๗๖๗,๒๗๕ บาท
การจรร	๓๒,๓๓๓,๕๗๐ บาท
เงินการประถมศึกษา	๓๗,๕๗๕,๐๐๐ บาท
ข. กรมราชทัณฑ์	
เงินเดือน	๓,๒๙๓,๓๕๐ บาท
ค่าใช้สอย	๓,๘๗๕,๗๙๒ บาท
การจรร	๕,๒๕๒,๐๐๐ บาท
๑๘. สำนักพระราชวัง	๕,๗๒๗,๕๓๗ บาท คืบ
เงินเดือน	๓๔๗,๗๗๐ บาท
ค่าใช้สอย	๓๖๖,๐๐๒ บาท
การจรร	๕,๓๑๔,๖๒๗ บาท
๑๙. สำนักงานราชเลขาธิการในพระองค์	๓๗๔,๖๐๒ บาท คืบ
เงินเดือน	๖๓,๕๕๐ บาท
ค่าใช้สอย	๓๗,๗๖๐ บาท
การจรร	๗๒,๕๐๒ บาท
๒๐. สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา	๓,๗๖๐,๔๔๖ บาท คืบ
เงินเดือน	๘๕๕,๖๘๖ บาท
ค่าใช้สอย	๕๓๕,๗๕๐ บาท
การจรร	๔๐๙,๐๐๐ บาท
๒๑. ราชบัณฑิตยสถาน	๓๗,๐๐๐ บาท คืบ
เงินเดือน	๕,๓๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๓๒,๗๐๐ บาท

LIRT

๒๒. สภาวินัยธรรม

๒๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๔. งบประมาณรายจ่ายวิสามัญ (ไม่ลงทุน) ประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้ตั้งจ่ายในยอด ๘๘๗,๓๒๓,๗๘๔ บาท
จำแนกดังนี้

๑. ค่าซื้อของใช้ในราชการทหาร ๓๕,๘๔๕,๓๐๐ บาท
๒. ค่าใช้จ่ายในราชการพิเศษของกระทรวง
กลาโหม ๘,๖๐๐,๐๐๐ บาท
๓. ค่าทดแทนความเสียหายให้แก่
สหประชาชาติ ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๔. เงินเพิ่มพิเศษประจำเดือนชั่วคราว ๕๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๕. การสำรวจการส่งเสริม ทดลองค้นคว้า
เกี่ยวกับอุตสาหกรรมในครอบครัว ๒๗,๐๐๐ บาท
๖. การส่งเสริมอุตสาหกรรมในครอบครัว
ระดับตำบล ๓๐๐,๐๐๐ บาท
๗. การชลประทานราษฎร ๓,๖๒๗,๐๐๐ บาท
๘. ค่าใช้จ่ายในการผลิต การซื้อ และ
การจำหน่ายข้าว ๘๘,๕๗๓,๗๗๔ บาท
๙. ค่าใช้จ่ายในการ ค่าแรงงาน คอบคุม
การจัดซื้อและจำหน่ายข้าว ๓,๓๕๐,๐๐๐ บาท
๑๐. เงินช่วยเหลือเทศบาลชั่วคราว เพื่อ
เพิ่มเงินเพิ่มให้แก่พนักงานเทศบาล ๓๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑. ค่าชดเชยค่าเสียหายให้แก่สถานศึกษา
ในกรณีที่รัฐบาลให้ทหารต่างด้าวหรือ
เชลยไปพักอาศัย ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๓๒. การส่งเสริมอาชีพศึกษา	๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๓๓. ค่าเรือโรงเรียนเครื่องบินไปปลูกสร้างที่ จังหวัดนครราชสีมา	๓๒๕,๐๐๐ บาท
๓๔. ค่าใช้จ่ายในการทดลองบ่มในนา	๓๕๐,๐๐๐ บาท
๓๕. ค่าจัดสร้างและซ่อมแซม อุปกรณ์ สนามบินพลเรือน	๑,๐๗๓,๔๓๐ บาท
๓๖. การจัดการบรรณะพระนครและชนบท	๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๓๗. เงินไถ่ถอนพันธบัตรคลังและตัวเงิน คลัง เพื่อถอนพันธบัตรจากการ หมุนเวียน	๓๓๗,๓๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๕ ราชจ่ายสามัญและราชจ่ายวิสามัญประเภทไม่ลงทุน
ให้จ่ายจากเงินรายวัน

มาตรา ๖ งบ ประมาณ รายวัน ประจำปี งบประมาณ พ.ศ.
๒๕๔๓ ให้ตั้งรับในยอด ๓,๖๖๖,๐๕๕,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. งบภาษีอากรทางตรง	๕๖,๓๗๐,๐๐๐ บาท
๒. งบภาษีอากรทางอ้อม	๖๓,๓,๔๗๕,๒๐๐ บาท
๓. งบรัฐสามัคคี	๓๐,๕๗๗,๐๐๓ บาท
๔. งบรัฐพาณิชย์	๓๖๘,๔๗๘,๘๗๓ บาท
๕. งบค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับ	๖๓,๓๕๕,๓๓๕ บาท
๖. งบรายได้อื่น ๆ	๓๒,๘๒๗,๐๘๐ บาท
๗. งบพิเศษ	๕๒๒,๓๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๗ งบประมาณรายจ่ายวิสามัญประเภทลงทุน ประจำปี งบ
ประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้ตั้งจ่ายในยอด ๓๗๒,๓๐๔,๘๗๓ บาท จ่ายจากเงิน
จำแนกดังนี้

LIRT

๑. ค่าใช้จ่ายโรงงานกระดาษไทย	๔๗๕,๐๐๐ บาท
๒. ค่าใช้จ่ายโรงงานทอผ้าไทย	๘๐๐,๐๐๐ บาท
๓. การตั้งเสริมการเกษตร	๕,๗๓๕,๒๔๐ บาท
๔. การชลประทาน	๓๓,๗๗๖,๔๕๖ บาท
๕. การสหกรณ์	๓๓,๖๐๘,๓๕๐ บาท
๖. การบำรุงการขนส่ง	๒,๕๘๒,๗๗๖ บาท
๗. การไปรษณีย์โทรเลข	๓๖,๒๐๘,๖๐๐ บาท
๘. เงินทุนสำรองสร้างทาง	๓๖,๖๔๒,๘๖๔ บาท
๙. การก่อสร้างทาง	
๓๐. การรถไฟ	๘๐,๓๗๒,๒๐๐ บาท
๓๑. การจัดทำงบประมาณการประปาของ เทศบาลนครกรุงเทพ ฯ	๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๓๒. ค่าขยายดินามบิณฑาณียทคณนเมือง	๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๓๓. ทุนหมุนเวียนชั่วคราว	๕๐๐,๐๐๐ บาท
๓๔. ค่าจัดสร้างการไฟฟ้าต่างจังหวัด	๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๓๕. การจัดสร้างประปาต่างจังหวัด	๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๓๖. ค่าหุ้นบริษัทเดินอากาศจำกัด	๑๕,๘๘๘,๔๐๐ บาท
๓๗. ค่าจัดการสุขภาพของเทศบาล นครกรุงเทพ ฯ	๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๓๘. ค่าบำรุงโรงไฟฟ้าสามเสน	๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๓๙. ค่าชดเชยที่ดินบริเวณเพลิงไหม้ในเขต เทศบาลนครกรุงเทพ ฯ และเทศบาล เมืองสุราษฎร์ธานี	๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท

LIRT

๒๑. เงินทุนปรับปรุงและฟื้นฟูพื้นที่ชุ่มน้ำ

จังหวัดฉะเชิงเทราและนิคมอื่น ๆ

๔๘๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๘. ให้กระทรวงมหาดไทยปฏิบัติการเบิกจ่ายงบประมาณที่ได้รับอนุมัติตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินแผ่นดิน

มาตรา ๙. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการ ตามพระราชบัญญัติ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

ประธานวุฒิสภา : ที่แจกไปให้ท่านนั้น มีพิมพ์ขาดเคลื่อนอยู่
เลขาธิการจะได้แจ้งให้ทราบ

เลขาธิการรัฐสภา : กระผมขอประทานกราบเรียนว่า ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี พ.ศ.๒๔๘๓ หน้าแรกนั้น ในรายการ ๓ ของมาตรา ๓ เงินจ่ายตามข้อผูกพันที่กระผมได้พิมพ์ขาดเคลื่อนไป คือว่าตัวเลขที่ปรากฏว่า ๒๒,๘๖๒,๘๘๐ เป็นตัวทศนิยม แล้วตัวทศนิยมเป็นว่า ๒๒,๘๖๒,๘๘๐ ๒๕ ก็ให้รับกับกระทรวงการคลังได้ตัดเงิน ๔๘๐,๐๐๐ ออก

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมการเข้าประจำที่

คณะกรรมการวิสามัญเข้าประจำที่

ประธานวุฒิสภา : ขอให้ท่านพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๘๓ ซึ่งกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นวาระที่ ๒ กรรมการจะมีข้อชี้แจงอะไรหรือไม่

LIRT

พระยาโกมารกุลมนตรี กรรมการ : ข้าพเจ้าขอกล่าวแต่เพียง
สั้น ๆ ว่า ๑. การตั้งเงิน ๕๘๖,๐๐๐ มาในยอดเงินจ่าย ตามข้อผูกพันนั้น
ปรากฏว่าไม่มีข้อผูกพันอย่างใด

๒. การเพิ่มเงินให้ผู้แทนและข้าราชการการเมืองโดยวิธีนี้ และใน
ขณะนี้จะเป็นมูลฐานให้เกิดปัญหาความยุ่งยากแก่การเงินของแผ่นดิน

๓. ข้อที่อ้างว่าเพิ่มเพื่อให้ผู้แทนช่วยงานบริหารของรัฐบาลนั้น คณะ
กรรมการเห็นว่าการส่งเสริมให้ฝ่ายนิติบัญญัติเข้าไปพัวพันกับฝ่ายบริหาร
เป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ โดยเหตุ ๑ ประการนี้ คณะกรรมการจึงคัดราย
การนี้ออกจากร่างงบประมาณ ในขณะที่เดียวกัน มีกรรมการหลายท่าน
เห็นว่าผลประโยชน์ที่ผู้แทนได้รับอยู่ขณะนี้ค่อนข้างน้อย เพราะฉะนั้นเมื่อ
เราพิจารณาไปถึงงบประมาณเดชาธิการรัฐสภาจึงได้ปรึกษากับรัฐมนตรี
ที่เป็นกรรมการในเรื่องว่าจะตั้งเงินไว้จำนวนหนึ่งให้เป็นประโยชน์แก่ผู้แทน
โดยเบิกจ่ายตามระเบียบของ กระทรวงการคลัง เช่น เป็นค่าเดินทาง นอกนั้นมี
ประชุมและค่าเช่าบ้านในกรุงเทพฯ เป็นต้น แต่ความปรากฏว่าถึงแม้ตั้งไว้
ผู้แทนก็ไม่ได้ประโยชน์ นอกจากจะแก้กฎหมายและข้อบังคับ เมื่อการเป็น
เช่นนั้น ประจวบกับปีต้นใกล้จะสิ้นปี ๒๔๘๑ อยู่แล้ว งบประมาณ ๒๔๘๒ ก็ได้
เริ่มตั้งมือกันแล้ว คณะกรรมการจึงระงับความคิดนั้นเสีย

เลขาธิการรัฐสภา : ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี งบ
ประมาณ ๒๔๘๓ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ ไม่มีการแปร
ญัตติ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓
มาตราใหม่แปรญัตติ และมีแก้ไขโดยคณะกรรมการ

๑๐.๑๕ น.

พระนิตินัยประสาร : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ข้าพเจ้าได้เห็นพ้อง
ด้วยทุกมาตรา มีมาตรา ๓ นั้นมาตราเดียว คือตัดเงินเพิ่มพิเศษให้กับผู้แทน

LIRT

เดือนละพันบาท ซึ่งถือว่าเป็นข้อสำคัญใหญ่โตที่กรรมการตัดสินออก แต่
 กระผมไม่เห็นด้วย กับกรรมการ ผมเห็นควรให้เป็นไปตาม ร่างเดิม
 เพราะเหตุอะไร ขอให้ดูกันเอาความจริงดีกว่า ความจริงนั้นเมื่อเราเห็น
 อยู่แล้วว่าไม่พอ จะรักษาเกียรติ ประการหนึ่ง แล้ว ความจริงนั้น ผู้แทนก็
 เรียกว่าทำงานแผ่นดินเหมือนกัน เหมือนกับข้าราชการและอุทมิสภาซึ่งทำงาน
 แผ่นดินเหมือนกัน และการที่เป็นมาของผู้แทนนั้นเรากุมิสภา ไม่ควรจะไป
 เอาใจใส่ในเรื่องที่ว่าเป็นการขึ้นเงินเดือนตนเอง อุทมิสภาเป็นผู้ที่จะอนุมัติ
 หรือไม่อนุมัติ อุทมิสภาเป็นผู้ใหญ่ควรจะแสดงความเห็นใจกับผู้ที่ไม่พอจะ
 รักษาเกียรติต่อไป เพราะฉะนั้นอุทมิสภาควรจะใช้พรหมวิหาร ๔ ด้วยความ
 เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ไม่ควรนึกอะไรให้มากไป อย่างที่เขาว่า
 “เกิดมพายุในถ้อยน้ำชา” พวกผู้ใหญ่เหล่านี้อาจความเห็นใจให้มองกาต
 ไกลออกไปอีกสักหน่อย การเป็นนักบัญชีก็ นักกฎหมายก็ นักบัญชีนั้น
 พอเห็นอะไรนิดหน่อยคอยตัดเด็มือ นักกฎหมายคอยมีแง่ ถ้ามั่นเนื้อไร
 เป็นอะไร ถ้าไม่อะไรไรนักกฎหมาย แต่นักปกครองเห็นกาตไกลมากกว่า
 ถ้าวากว่าตาผ้า กับตามเกิดจากกัน ตาหยาเข้ามากันพุงมันไปหมด ขอให้
 คิดย้อน ทว่ารัฐบาลจะใช้ผู้แทนไปพ้องพันกับ ฝ่ายบริหารเป็นการไม่สมควรนั้น
 ความจริงรัฐบาลก็มีได้ไร เรื่องการเป็นผู้แทนนั้นต้องร้องทุกข์ทนายราษฎร
 ผู้แทนต้องไปติดต่อกับราษฎรจึงรู้เรื่องมา แล้วนำมาร้องเรียนต่อรัฐบาล
 เพื่อให้ได้รับความยุติธรรม เพราะว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลนั้นหลายชั้น
 ตั้งแต่ชั้นเล็กจนกระทั่งชั้นใหญ่ จนถึงรัฐมนตรี ถ้าผู้แทนรู้เรื่องอะไรซึ่ง
 ราษฎรได้รับความเดือดร้อนก็นำมาร้องเรียนได้ ถ้าผู้แทนไม่มีโอกาสไป
 ติดต่อกับ รัฐบาลจะรู้เรื่องได้อย่างไร ที่ถามว่าควรเอาใจทำไม ก็ควร
 เอาใจแล้วใครจะร้องฟ้องเขาขึ้นมา ราษฎรก็ต้องอาศัยผู้แทนนั่นเอง
 เพราะฉะนั้นจะเรียกว่ารัฐบาลใช้ผู้แทนเป็นฝ่ายบริหารนั้น กระผมไม่เห็นด้วย
 ด้วยเหตุผลที่กราบเรียนมากระผมเห็นว่าควรจะเป็นไปตามร่างเดิม

LIRT

พระยาอาณาจักรบริบาล กรมมาธิการ : เรื่องนี้เป็นเรื่องทกรรมา-
 ชิกการโต้แย้ง เหตุที่ทกรรมาชิกการต้องแก้ไขนั้นเพราะไม่ใช่ไม่เห็นออกเห็นใจคน
 อื่นหรือไม่เห็นใจใคร ๆ หรือรัฐบาลหรือสมาชิกสภาผู้แทนเป็นไปไม่ได้ เห็น
 ด้วยเหมือนกันแต่ว่าผู้ใดสภาต้องทรงไว้ซึ่งความเป็นธรรมที่สุด แล้วนักก
 ประชาชนทั้งหลายก็เป็นส่วนมาก ไม่ใช่ถึงกับแค่บุคคลเฉพาะหมู่เฉพาะ
 เหล่า ถ้าทำเช่นนั้นเราไม่ควรทำหน้าที่ผู้ใดสภาหรือทกรรมาชิกการ เหตุผล
 ที่ทกรรมาชิกการคัดค้านคือว่าเงินที่ได้ได้มาในข้อผูกพันซึ่ง
 ความจริงไม่มีข้อผูกพัน แต่ได้มาได้ในข้อนี้ เพราะเหตุว่าที่เรียกว่าข้อ
 ผูกพันโดยคำพิพากษาของศาลโดยกฎหมาย โดยแบบแผนตามกฎหมายมีอยู่
 แล้วเงินนั้นมาเห็นจำนวนราชการแผ่นดิน เรียกว่าเงินผูกพัน แต่ใน
 ไม่มีข้อผูกพัน แต่ไปใช้ได้ในเรื่องนี้ ถ้าหากว่างบประมาณทำขึ้นใช้ไม่ได้
 เพราะว่าเราต้องประมาณตัวเรา แต่ตัวเราจำเป็นจะต้องให้เราประมาณ
 เพราะว่าไม่ประมาณไม่ได้เพราะต้องทำตัวหน้า แต่รายการทุกรายการต้อง
 ทำให้ถูกต้องที่สุด ถ้าได้ตามใจตัวเองประมาณนี้หน้าเช่นรายการนี้เป็นต้นได้
 ไว้ในข้อผูกพัน แต่ความจริงแล้วไม่มีผูกพัน เช่นจะขึ้นเงินเดือนต้องเป็นกฎหมาย
 ให้รัฐสภาเห็นเสียก่อน แล้วจึงจะถูกต้องแล้วมาใส่ในงบประมาณ ถ้าเป็นไป
 เช่นนี้แปลว่างบประมาณก็อ่อนแอ โศกเศสเต็มที่ การทำงบประมาณ
 ขาดเสียเห็นอย่างนั้น เราต้องประมาณตัวเราและต้องแน่นอนยังรายรับ
 ค่าใช้จ่าย ถ้ารายรับเราลดรายการเดียวแปลว่างบประมาณนั้นใช้ไม่ได้
 แต่เป็นเพียงเรื่องทกรรมาชิกการ เพราะฉะนั้นเราได้จัดขึ้นเรื่องและคดีแล้ว
 เหมือนกันไม่ใช่ไม่เห็นออกเห็นใจ แต่ว่าเราต้องรักษาหลักการกระบวน ถ้า
 ไม่เช่นนั้นเราเสียใจว่างบประมาณที่รัฐบาลส่งเข้าไปแล้วไม่มีข้อผูกพัน แต่
 แปลงผิดจากเดิมมาขึ้น ให้แสดงให้เห็นว่าความผิดเห็นในของงบประมาณ
 เราไม่เห็นชอบ เพราะฉะนั้นเราต้องทำให้มีหลักมีระเบียบ ไม่อย่างนั้น

LIRT

แปดหมื่นห้าพันห้าร้อยห้าสิบห้า บาท ๕ แสง ๗ หมื่นควรทำประโยชน์ให้แก่
 ประชาชนแต่กลับทำเข้า.....ขอโทษ ข้าพเจ้าใช้คำรุนแรงไป กลับใช้
 เงินงบประมาณแก่รัฐมนตรีกับผู้แทนราษฎร จะไม่เป็นการสมควรหรือที่
 ทางกรรมาธิการคิด เพราะข้าพเจ้าถือหลักรายรับรายจ่ายต้องคำนวณ
 ถึงประมาณตัวเลขอีกเรื่องหนึ่ง จึงช่วยไม่ได้ก็ต้องลดยอดเงินในงบ
 ประมาณ การทำงานประมาณไม่ใช่งบประมาณแต่ตัวเลข ตัวรายรับ
 รายจ่ายต้องคำนวณดูด้วย ถ้าหากว่าเราปล่อยเงินไป กรรมาธิการปล่อย
 ไปก็แปลว่าต่อไปข้างหน้าอยากจะขึ้นเงินเดือนตัวเอง หรืออยากจะจ่ายตัวเอง
 แล้วก็ตาม ไม่สำคัญ อย่างงบประมาณที่เข้ามาแต่เดิมก็คำนวณตามเหตุ
 การณ์ ตามอารมณ์ของคนเป็นดังผู้ที่ไม่ได้ ด้วยเหตุนี้กรรมาธิการจึง
 ต้องคิด ต้องถือหลักถือเกณฑ์ เพราะเหตุว่าไม่มี ขอบเขตขึ้น อย่างใดเลย
 ที่จะต้องจ่าย กฎหมายก็ไม่มี คำพิพากษาก็ไม่มี ก็มียุ้งในงบประมาณ
 เป็นงบประมาณที่โหดเหี้ยมไม่เป็นเกณฑ์ กรรมาธิการไม่ใช่ว่าไม่เห็นใจ
 ผู้แทนราษฎร อีกข้อหนึ่งซึ่งข้างเหตุกันหลายข้อหลายกระทงเหลือเกิน ซึ่ง
 อย่างมาจากสภาพผู้แทนก็ว่าเพราะเหตุว่าค่าครองชีพไม่พอจึงต้องเพิ่มกันใน
 และเพิ่มพูนกันมากไปว่าเพื่อบริการกันควรรับด้วย ขอนเรารออยู่โดยทอ
 กันว่าเงินเดือนนั้นเป็นเรื่องคงไว้แต่ เดิมคงใน กาดะเทศะ อันหนึ่งซึ่งความเป็น
 ไปของบ้านเมืองมันผวนเปลี่ยนแปลง เราถึงราคาข้าวสารซึ่งแต่ก่อน
 ถึง ๓ บาท ๔ บาท เคยขึ้นถึง ๒๐, ๓๐ บาท เงินเดือนก็ธรรมดา และ
 ที่เป็นอย่างนี้ที่ไม่พอไม่เพราะรัฐมนตรี ไม่เพราะผู้แทนราษฎร ข้าราชการ
 การประจำทั่วไปก็ไม่พอ แล้วการที่จะเพิ่มในเหตุการณ์ซึ่งเป็นภาระที่
 กระเทือนเหลือเกิน เป็นการกระทบกระเทือนข้าราชการประจำการและกระทบ
 กระเทือนถึงครอบครัวของข้าราชการนอกด้วย แต่ราษฎรทุกคนข้าพเจ้า
 พังแล้วไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งที่จะเพิ่มเงิน นี่เป็นข้อสำคัญกรรมาธิการ

LIRT

จะต้องระมัดระวัง แล้วเพิ่มเงินให้แก่อมาชิกสภาผู้แทนที่ดีและรัฐมนตรีที่ดี หรือ รัฐมนตรีที่ดี ข้าราชการประจำที่ดี เขาอาจบอกว่าเงินประจำตำแหน่งเขาก็ควรจะให้ได้ แต่เขาก็ไม่มี และทหารที่ไปรบชายแดนและตำรวจต้องใช้เวลาถึง ๒๔ ชั่วโมงปราบโจรผู้ร้ายและอะไรต่ออะไรต่าง ๆ อีกมากมายถ้ายกอง ถ้าเขาอ้างเหตุขึ้นมาแล้วเราก็จะต้องเพิ่มให้เขามาก และถ้าหากว่าคิดจะเพาะหน้าชน และอีกเรื่องหนึ่งก็จะต้องคิดต่อในการเพิ่มเงินอื่น เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องที่จะต้องระมัดระวังที่สุด จริงอยู่หนังสือพิมพ์เราต้องถือเป็นมติมหาชนส่วนหนึ่ง ไม่ใช่เป็นของส่วนใดส่วนหนึ่ง เพราะฉะนั้นเราต้องฟังเหตุผล แต่ว่าในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นวุฒิสภาได้ฟังมาแล้วก็มีการไม่พอใจในเรื่องเพิ่มเงินเดือน เพราะฉะนั้นกรรมการจึงได้ใช้ความคิดและความเห็นเป็นอย่างมาก คือถ้าหากเห็นว่าควรจะผ่านไปก็ให้ผ่านไป แต่ก็เห็นว่ายังไม่ควรจะผ่านในเรื่องนี้ และอีกข้อหนึ่งก็อ้างเหตุที่ว่าเพราะผู้แทนมีหน้าที่จะต้องไปติดต่อกับราษฎร ไปเยี่ยมเยียนราษฎร ควรได้รับค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง มีหน้าที่ว่ารัฐบาลเพิ่มเติมขึ้นมาอีกว่าเป็นหูเป็นตาของรัฐบาล รัฐบาลอ้างเหตุที่ได้รับทราบจากผู้แทนมาก แปลว่าสมาชิกสภาผู้แทนมีหน้าที่ควบคุมราชการแผ่นดินให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญก็กลายเป็น ว่าผู้แทนราษฎรเป็นผู้รับใช้ของฝ่ายบริหาร ผิดหลักเหตุผลเกินไปไม่ได้ ซึ่งข้อนี้ไม่ควรจะทำเช่นนั้น เราจะต้องแบ่งแยกฝ่ายนิติบัญญัติออกเป็นนิติบัญญัติ บริหารก็แบ่งออกเป็นฝ่ายบริหาร ตุลาการก็แบ่งออกเป็นฝ่ายตุลาการ อย่าให้สับสนอลหม่านจะเกิดความอลเวงขึ้นภายในประเทศเรา คืออย่าให้อำนาจทั้ง ๓ นี้มาปะปนกันหมด ข้อนี้เป็นเรื่องสำคัญ และข้าพเจ้าเห็นว่าผิดหลักเกณฑ์

อีกเรื่องหนึ่งได้อ้างเหตุที่ว่าผู้แทนเขาประชุมกันหรือเขามาประชุมในสมัยประชุมก็ ค่าเข้าบ้านต้องเสียอะไรต่ออะไรใน ก็เงินงบประมาณคงได้

๓๕๐ บาท ได้ตั้งในสมัยก่อนนั้น ก็เห็นว่าพอแล้ว เพราะผู้แทนเองนอกจากสมัยประชุมแล้วก็เรียกว่าทำกิจการในหน้าที่เฉพาะในสมัยประชุม และสมัยประชุมมี ๒ ครั้ง ๑ ครั้ง ๒ ครั้ง แล้วแต่เรื่องที่จะประชุม นอกจากนั้นก็ไม่ทำอะไรมาก จะอ้างเหตุว่าเสียอะไรต่างๆ นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่ามันไม่ควร เพราะเงินเดือนกับที่ท่านไม่ต้องมาในสมัยประชุมก็ติดตามตัวอยู่แล้ว เพราะฉะนั้น ๓๕๐ ถ้าจะเพิ่มก็ควรที่จะเพิ่มเป็น ๔๐๐ บาท หรือ ๕๐๐ บาท ซึ่งให้เป็นไปตามระเบียบจะดีกว่า และจะไม่ใช่เป็นการเหลื่อมล้ำค่าสูงและจะไม่ใช่เป็นการกะทบกระเทือนต่อข้าราชการประจำ แต่เดี๋ยวนี้เลขาธิการรัฐมนตรีดีกว่าปลัดกระทรวงเสียแล้ว ถ้าให้อย่างนั้นจะเป็นการสมควรหรือไม่ ปลัดกระทรวงทำงาน ๒๐-๓๐ ปี ทำงานจริงๆ เห็นขยยากลำบาก แต่เพียงเลขาธิการท่านก็สบายกว่า เป็นการไม่สมควร กระทบกระเทือนจิตใจอย่างแรงที่ดูคนเลขาธิการมาพิจารณาจึงสรุปรวมพยายามที่สุดที่จะให้เห็นออกเห็นใจ แต่อย่าลืมว่าไม่พอ ไม่ใช่เฉพาะผู้แทนหรือรัฐมนตรี มันไม่พอจริงๆ ไป แต่เงินไม่ให้มันคงแค่ครึ่งหลอดข้างขวา ขอบไปก็ เพราะเหตุว่าเราบอกว่าคล้ายๆ รวมหัวว่าเราอาศัยให้พอกินเท่านั้น อย่าให้เหลือใช้ ถ้าเราขอให้ใช้บริบูรณ์เป็นข้ออย่างหนึ่ง แล้วอย่าลืมว่าข้าราชการประจำ เราสร้างชีวิตจิตใจ ข้าราชการการทหารพลเรือน เขาทำงานตลอดเวลา ๒๔ ชั่วโมง แต่ผู้แทนไปค้าขายเป็นหมอกความ เป็นทนายความก็ได้ แล้วเขาเปรียบเขา เพราะฉะนั้นการมาพิจารณาจึงคิดว่านอกเสีย นี่เป็นความเห็นของข้าพเจ้า

จอมพลแปลก พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : กระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานและสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง เกี่ยวด้วยเรื่องงบประมาณ เท่าที่กระผมได้ฟังคำอธิบายมาทางสภาแล้ว ก็รู้สึกว่าเฉพาะอย่างยิ่งมาในสภา ก็รู้สึกว่าค่าที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องได้แสดงมา ยกตัวอย่างเช่น เมื่อก่อนเป็นคน ก็ได้มีข้อกล่าวหาว่าใครจริงให้เห็น ขอขอบคุณในข้อต่างๆ แต่

LIART

ว่าคำที่ท่านสมาชิกได้ยกขึ้นมาขึ้น ความจริงไม่ใช่เป็นเสียงของรัฐบาล ความจริงเป็นเสียงคงจะได้มาจากหนังสือพิมพ์บ้าง ได้ฟังคำอภิปรายจากสมาชิกแต่ละคนบ้าง ซึ่งสมาชิกแต่ละคนย่อมจะไม่มีความคิดอ่านไปในแนวเดียวกัน บางคนอธิบายไปอย่างหนึ่ง บางคนหนึ่งอธิบายไปอย่างหนึ่ง ยกตัวอย่างทางสมาชิกนั้นทางรัฐบาลจะช่วยให้ทำงานฝ่ายบริหาร ในเรื่องนี้ไม่ใช่ความคิดเห็นของรัฐบาล เพราะฉะนั้นยกตัวอย่างมาอย่างนั้นขอกราบเรียนว่า คำที่อภิปรายนั้นมิได้เป็นคำโต้แย้งโดยตรง มิได้เป็นคำโต้แย้ง ระหว่างท่านสมาชิกกับความเห็นของรัฐบาลอันแท้จริง เป็นการโต้แย้งระหว่างความเห็นระหว่างสมาชิกต่อสมาชิก ด้วยเหตุนี้กระผม ขอประทานกราบเรียนว่าในการตั้งงบประมาณ ความจริงรัฐบาลไม่ได้ถือว่าการเพิ่มเงินเดือนผู้แทนราษฎรเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการตั้งงบประมาณให้มี ความจริงรัฐบาลหรือทุกรัฐบาลมาดั่ง ในการตั้งงบประมาณ นั้นเราหวัง ที่จะช่วยประชาชนช่วยชาตินานเมืองเป็นชาติใหญ่ เพราะฉะนั้นท่านจะเห็นได้ว่างบประมาณนั้นหน้าปากเบือเรื่อง ความจริงทุกสิ่งทุกอย่างจะไปในส่วนในตอนที่มีการจรของกระทรวงสาธารณสุข เป็นจำนวนดังกล่าว กระทรวง เกษตรธิการกัตจำนวนถึง ๒๖-๓๐ ล้าน ซึ่งเหล่านี้เป็นการช่วยราษฎรแม้แต่ในบั้นเองจะเห็นในงบประมาณเพียงแต่เราขอกระบบข้อสำหรับให้ราษฎรทำนา เราจ่ายถึง ๕ แสนจะไม่เทียบกับ จำนวนตัวเลข ซึ่งเพิ่มให้เงินเดือนสมาชิก สภาผู้แทน ราษฎรก็เท่าๆกันเพราะฉะนั้นจึงขอกราบเรียนในประเด็นสุดท้ายว่างบประมาณที่ตั้งมานี้ รัฐบาลได้ถือที่จะช่วยเหลือราษฎรจนเต็มความสามารถตามกำลังเงินของรัฐบาลที่จะให้ได้ ไม่ได้คิดคณะเพราะจะตั้งเงินเดือนให้เงินเพิ่มแก่สมาชิกสภาผู้แทนเท่านั้น แต่ว่าเมื่อพระราชบัญญัติตนได้ขึ้นมาถึงสภาได้ออกไปสู่เสียงทางประชาชนก็ เห็นว่าเกิดกลายเป็นเรื่องสำคัญ ของพระราชบัญญัติ ทงบก นั้นกลายเป็นเงิน ๕ ล้านบาท ที่เพิ่มเงินให้แก่ผู้แทนราษฎรคือเป็นของใหญ่ พงก

LIRT

เราบอกว่ารัฐบาลจะต้องล้ม ชาติจะต้องล้มเพราะเงิน & แส่นบาท ความจริงงบประมาณเราก็ทำอย่างนั้นเรื่อยมา เงินขึ้นมาแล้ว หักการใหญ่เป็นของสำคัญ ถ้าหากว่าหักการใหญ่ได้รับจากสภาแล้ว ในชั้นกรรมาธิการจะไปคัดทอนอะไรก็ได้ อย่างสภาผู้แทนกรรมาธิการซึ่งหลวงโกวิทเป็นประธานก็ได้ตัดเงินจำนวนอื่นไปหลายล้านก็มี เพราะฉะนั้นการที่จะไปตัดร้อยละหรือเพิ่มเติมในงบประมาณใหญ่นั้นกระผมคิดว่า เป็นของธรรมดาซึ่งทำมาทุกยุคทุกสมัยแล้วตั้งแต่เราได้ตั้งงบประมาณก็ทำอย่างนั้นมา เพราะฉะนั้นทางรัฐบาลถือว่าไม่ใช่ของสำคัญ แต่กระผมก็ไม่เข้าใจเรื่องเพิ่มเงิน & แส่นบาทของผู้แทนที่เกิดเป็นความสำคัญและยิ่งใหญ่ขึ้น ในประเทศไทยเวลานี้ ซึ่งกระผมอยากจะขอกราบเรียน ให้เห็นในอก ของรัฐบาลว่า เวลานี้ มั่งงาน หลายอย่างซึ่งอาจจะกราบเรียนว่ารัฐบาลได้คำนึงถึง เหตุการณ์ของโลกกำลังคืบคลานอยู่รอบบ้านเรา พวกคอมมิวนิสต์กำลังยุ่งยากอยู่ในประเทศไทย ได้เริ่มขึ้นมาบ้างแล้วทางกรุงเทพฯ เป็นต้น งานที่จะต้องเกี่ยวกับคอมมิวนิสต์ก็มีมาก และนอกจากนั้นงานเกี่ยวกับกรณี สงคราม ซึ่ง สำคัญก็ พยายาม ที่จะ ได้ดำเนินไปด้วยความเป็นธรรมต่อไป เรื่องใหญ่ต่างๆ เหล่านี้จริงยิ่งใหญ่มากว่าเงินเพิ่มผู้แทน & แส่นบาท เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนว่า & แส่นบาทนี้เป็นปัญหาที่หน้อย ไม่ใช่ปัญหาใหญ่อะไร ถ้าหากว่าจะตัดลงไปก็มีสิทธิที่จะตัดไปได้ เพราะเหตุที่เราได้ตัด ไอเด็ม อื่นๆ อยู่แล้ว และก็ไม่ต้องตรึงอะไร โดยตระเพระอย่างนี้ท่านไม่ทราบความจริง ถึงจะให้ไปหรือไม่ให้ไป ความเห็นของกระผมก็ไม่เห็นเสียหายอะไร เพราะเหตุว่าตามธรรมดาเกี่ยวกับการเงินแล้วผมคิดว่าทางสภาผู้แทน ซึ่งราษฎร เลือกตั้ง โดยตรงมานั้นในระบอบประชาธิปไตยก็ถือว่า ผู้แทนราษฎรนั้น เป็นผู้รับผิดชอบมากกว่าผู้อื่น ต่อจากนั้นก็ขอความในเรื่องเงิน & แส่นบาทเกิดเป็นเรื่องใหญ่ก็

LIRT

พดอยตามด้วย กระผมขอกราบเรียนอย่างนี้ ที่ตั้งงบประมาณไม่ใช่คงมา
 ถอย ๆ ความจริงในตอนนี้ ตอนตั้งงบประมาณมาท่านจะเห็นได้ว่างบประ-
 มาณมันเปลี่ยนแปลงเสมอ งบประมาณฉบับนี้ คงมาตั้งแต่รัฐบาล สมัย
 หลวงช้างวรา และรัฐบาลคุณคอง ๆ และรัฐบาลของกรรมนี้ อีก และในตัว
 เดิม รัฐบาลเก่ามาตลอด คือ เวลาผ่านมาเดือน ๕ เดือน เหตุการณ์ของบ้าน
 เมืองก็เปลี่ยนไปรายได้ของรัฐบาลก็เปลี่ยนไป งานซึ่งจะก่อเกิดขึ้นใหม่ก็
 เพิ่มขึ้นเปลี่ยนทุกยุคทุกสมัย ไม่ใช่ตั้งงบประมาณโดยไม่มั่งคั่งฐานใดเดหา
 มิได้ ความจริงรัฐบาลตั้งงบประมาณเพื่อให้เหมาะแก่ภูมิประเทศและเหตุ-
 การณ์เสมอ ซึ่งทางทหารได้กล่าวเสมอในยุทธวิธีทำอะไรก็ต้องให้เหมาะแก่
 ภูมิประเทศและเหตุการณ์เราจะได้ชัยชนะ การตั้งงบประมาณเป็นเรื่องใหญ่
 เกี่ยวกับชาติถ้าจะไม่ตั้งให้เหมาะแก่ภูมิประเทศและเหตุการณ์ หรือ ตามกา
 ดมยนั้นแล้วเหตุก็เปลี่ยนไม่ใช่พระราชบัญญัติคงมาโดย งบประมาณที่
 เปลี่ยนก็เปลี่ยนเหมาะแก่เหตุการณ์เป็น ผลดีแก่ ประเทศชาติ มากกว่า ที่
 ดำหรับเกี่ยวกับปัญหาเงิน & แผนบาทซึ่งแบกรับพาหนะอันยิ่งใหญ่ของ
 ประเทศไทยคือเงินเพิ่มผู้แทน ความจริงทางรัฐบาลนี้หัวใจสำคัญมิได้คือว่า
 ผู้แทนราษฎรนั้นจะต้องรับใช้รัฐบาลและไม่ได้ถือว่ามีผู้แทนราษฎรนั้นไม่มีจะกิน
 ไม่พอใช้ จะถือเช่นนั้นไม่ได้ แต่ด้วยคำนึงถึงเหตุการณ์ของโลกในเวลานี้
 ซึ่งใครจะทำอะไรแล้วไม่มีเงินก็ทำไม่ได้อันจะฉนรรรมชาติไม่ได้ ถ้าหาก
 มีเงินดีที่จะพรไปได้ทั่วโลกรอดเวลานี้ไม่ใช่อาศัยเงินเป็นพระเจ้าเป็นผู้
 ครอบหรือ ทางรัฐบาลก็เป็นห่วงในข้อใหญ่นี้ จึงคิดว่าควรที่จะปรับปรุง
 อัตรารายเดือนผู้ที่มีความสำคัญนี้ ให้ได้รับเงินเดือน เหมาะแก่ค่าของเขาให้
 เหมาะตามลำดับลงมาเช่นพระเจ้าแผ่นดินพระมหากษัตริย์ ให้ได้งบประมาณ
 มากกว่าผู้อื่นและลดหลั่นลงไปตามลำดับ และโดยคำนึงถึงว่าเวลานี้ระบอบ
 การปกครองประชาธิปไตยนั้นมันได้เข้าเป็นรูปเป็นรอย และถ้าหากว่าทาง

LIRT

ถ้าร่างรัฐธรรมนูญได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับถาวรออกไปแล้วระบบ
การปกครองก็จะเปลี่ยนเป็นระบบระบอบเรียบร้อยและแน่นแฟ้น ระบบ
การปกครองระบอบนี้ก็จะยังยืนต่อไปด้วยเหตุดังนี้ ประกอบกับเหตุการณ์ที่
ได้กราบเรียนมาแล้วนั้น จึงเห็นได้ว่า สำหรับสมาชิกสภาผู้แทนนั้น ความ
จริงนั้นในรัฐธรรมนูญทุกฉบับเราก็ได้กล่าวไว้ว่า อำนาจสูงสุดนั้นมาจากปวง
ชน และปวงชนที่ได้รับเลือกมานั้นมาใช้อำนาจของตัว คือผู้แทนราษฎร และ
จากผู้แทนราษฎรขึ้นมาเป็นรัฐมนตรีด้วยเหตุดังนี้เราจะเห็นได้ว่าสมาชิกสภา
ผู้แทนสมัยทั้งสองสมัยนั้น คือว่า จากสมาชิกสภาผู้แทนชนเป็นรัฐมนตรีและ
เป็นรัฐบาล ด้วยเหตุดังนี้จึงเห็นได้ว่าในเรื่องแห่งการ ยศ ชน เกียรติ ของผู้
แทนราษฎรนั้น อาจจะชดถาวยุติกันได้ในที่ว่าถ้ารัฐมนตรีลงไปชั้นหนึ่ง
ซึ่งได้รับอยู่ในขณะนั้นต้องพัฒนาพิเศษๆเท่านั้น เพราะฉะนั้นผู้แทนราษฎร
ก็ต้องให้ได้อยู่ในชั้นรองลงไป คือ ประมาณเพิ่มให้อีกพัฒนาบท รวมเป็นสอง
พัฒนาบท แต่ถึงกระนั้นก็ ทางรัฐบาลก็คงอยู่ว่า เหตุการณ์ของบ้าน
เมืองในเวลานั้นยังไม่อยู่ในทางปกติสุข แต่ทางรัฐบาลนั้นก็เห็นว่าบ้านเมืองได้
ปกติสุขแล้วไม่มีเหตุการณ์อะไรรุนแรงอีก แต่เพียงทางข้างนอกนั้นก็กล่าว
ไปในทำนองว่ายังมีเหตุการณ์อะไรรุนแรงอยู่ แต่ทางรัฐบาลเห็นว่าเหตุการณ์
ทั้งหลายนั้นมันจะก้าวเข้าสู่ความสงบลงวันๆทุกวันแล้วด้วยประการทั้งปวง
ดังนั้นแทนที่เราจะคงเป็น เงินเดือน เพิ่มขึ้นไปเป็นการประจำเป็น อย่าง ๖๖๖
คร่าว ในเวลาที่เหตุการณ์เป็นอยู่อย่างนั้น ก็เพิ่มเป็นเงินเดือนผู้แทนสำหรับ
เป็นค่าพาหนะค่าเช่าบ้านและยังกว่านั้นได้มีข้อผูกพันไว้ว่า ฉะนั้น ถ้ามี
หน้าเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงไปก็ไม่คงมาในงบประมาณ เราไม่มารับค่าสำหรับ
เปลี่ยนแปลงทุกๆปี ต้องคงไว้อย่างนั้น ไม่เป็นงบประมาณคงที่ ซึ่งเห็นว่า
จะถูกต้องไปได้ ทางรัฐบาลจึงขอจ่ายเพียงชั่วคราว แต่ถ้าในปี พ.ศ. ๒๕๒๒ ถ้า
เห็นว่าเหตุการณ์ ทางรัฐบาลก็ไม่คงรับมา และผู้แทนราษฎรก็คงจะได้รับ

LIART

เพียง ๓,๐๐๐ บาท อย่างเต็ม ได้มีทางแก้ไขไว้อย่างนั้น และเป็นหน้าที่ของ
 กรรมการทางรัฐบาลก็ไม่ทราบ แต่ว่าทางกรรมการสภาผู้แทนก็ได้ได้
 ไว้ในนี้ สำหรับข้อผูกพันนั้นก็เหมือนกับการชำระการกระทรวงการต่างประเทศ
 เทศที่ไปรับราชการนอกประเทศนั้น เราได้ตั้งเงินเดือนให้เป็นพิเศษ แต่
 การตั้งเงินเดือนไว้ให้นั้นเราก็ไม่มีไว้ในกฎหมาย เราได้ตั้งไว้ เมื่อตั้งไว้
 แล้วก็เป็นข้อผูกพัน คำว่าผูกพันนั้นจะผูกพันก่อนหรือผูกพันหลัง กระผมก็ว่า
 เหมือนกัน คือว่า เมื่อเวลาที่เราบอกว่าจะให้เขาเป็นข้อผูกพัน และ
 บันทึกลงมาก็บอกว่าจะให้ และก็เป็นข้อผูกพัน กระผมก็คิดว่า
 ได้ไว้ได้เป็นข้อผูกพันเช่นเดียวกับทางข้าราชการต่างประเทศ

ท่าน สำหรับเงินเพิ่มจำนวนพันบาทนั้น บอกว่าไม่มีกฎหมาย ทาง
 รัฐบาลก็ได้พยายามที่จะค้นปรึกษาในเรื่องกฎหมายแล้ว ก็คือว่าได้ทำ ถ้า
 จะทำผิดก็ผิดกันมาแต่ก่อนแล้ว แต่ว่าเกี่ยวกับเงินเพิ่ม พ.ร. ๒๒๐ เท่านั้น
 ซึ่งทางราชการเพิ่มขึ้นมา ซึ่งความจริงได้เพิ่มข้าราชการ ถ้าตรวจในงบ
 ประมาณ ๕๐๐ ล้านบาท เงินนี้ไม่มีกฎหมายอะไรเลย เมื่อตั้งงบประมาณ
 แล้ว พระราชบัญญัติงบประมาณ ผ่านสภาไปแล้ว ก็ถือว่าเป็น กฎหมาย
 รัฐบาลก็จ่ายไปตามนั้น แล้วก็ตามมาซึ่งสภาผู้แทนก็ไม่มีกฎหมายอีก
 เหมือนกันเกี่ยวกับเงินเพิ่ม ก็คือตามข้าราชการประจำ ก็ด้วยหลักฐานที่
 เคยทำมาเช่นนั้น และด้วยอาการนี้ของสภาพของรัฐบาลมาตั้งหลายปีเช่น
 ทางรัฐบาลก็ถือว่าเป็นการเห็นชอบ และทั้งข้อ ๆ มาที่ว่าไม่มีกฎหมายเช่น
 ยิ่งกว่านั้นอย่างทกระผมได้เรียนว่าถ้าเป็นกฎหมายก็เป็นการเงิน เปลี่ยน
 อะไรไม่ได้ ความจริงทางรัฐบาลเกี่ยวกับเงินเพิ่ม ในฐานะเป็นรัฐบาล
 ก็อยากจะขอทราบเรียนว่า ไม่อยากจะให้ใครทั้งนั้น เพราะเหตุใด เพราะ
 เหตุว่าเงิน ๕๐๐-๖๐๐ ล้านบาท ถ้าหากว่าให้กระผมเอาไปทำถนนหนทางก็จะทำ
 ได้ทวารวดีจักร หรือจะซื้อรถไฟก็ได้มาก ถ้ากระผมสร้างถนนหนทาง

LIRT

ได้มากสร้างโรงพยาบาลได้มาก ผมตายไปหรือรัฐบาลออกไปแล้วก็จะได้
เป็นอนุสรณ์ การให้เงินเดือนเป็นการ บำรุงความสุขของ ข้าราชการ
แต่ทั้งที่เป็นเงินศูนย์เปด่าไปหนึ่งๆที่จริงรัฐบาลขอทราบเรียนว่าถ้าไม่จำเป็น
จริง ๆ ก็ไม่อยากจะเพิ่มให้มากในเรื่องนี้ แต่เวลานี้เห็นว่าจำเป็นจริง ๆ
เพราะว่าเวลานี้ค่าครองชีพยังไม่ลดลงพอควร และรายจ่ายก็ยังมีมาก จึงได้
ให้ และนอกจากนี้ปัญหาในเรื่องข้าราชการ และข้าราชการที่ทันสมัย
ได้กล่าวว่ามีน้อยน้อยใจ ทางฝ่ายกรรมก็ได้ถามข้าราชการเหมือนกัน
เขาอาจจะเกรงใจก็ได้ แต่เขาบอกว่าไม่น่าจะใจอะไร เพราะเหตุว่าสมาชิก
สภาผู้แทนได้ เขาก็ยังมีหวังว่าคราวหน้าอาจจะได้บ้าง ถ้าท่านกรุณา
ถ้าหากว่าสมาชิกสภาผู้แทนไม่เพิ่มขึ้นอีก เขาก็ไม่หวังจะเพิ่มเงินออกจาก
นั้นเมื่อทางวุฒิสภาเอง เมื่อครั้งรัฐบาลหลวงโกวิทอภัยวงศ์ ท่านก็ได้ให้
ความกรุณาที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน แก้ระเบียบ ก.พ.
ให้มีการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการประจำ คือมีขึ้นถึง ๕ เปอร์เซ็นต์ ข้าราชการ—
การประจำเลื่อนไม่ได้ บางคนคิดอยู่ถึง ๓๐-๓๒ ปี ไม่ได้เลื่อนเงินเดือน
เพราะเราใช้เงินเหมาเป็นเงินก้อน ถ้าไม่ค่าแห่งขาดก็เลื่อนไม่ได้ ถ้าขาด
ก็เอาเงินก้อนนั้นมาเฉลี่ยกัน และวุฒิสภาเองก็ได้อนุมัติให้ขึ้นถึงอย่างทาง
ทหาร คือเมื่อถึงปี ๑ ก็ได้ขึ้นหนึ่ง ถ้ามีความดีความชอบก็ได้เลื่อน ๒ ขึ้น
ถ้าเมื่อขึ้นได้เลื่อนถึง ๓,๐๐๐ บาท ขึ้นของลงไปก็ได้เลื่อนตามลำดับทุกปี
ถ้าหากความดีความชอบเป็นพิเศษก็ได้เลื่อน ๒ ขึ้น อย่างอธิบดีกรมตำรวจ
เมื่อก่อนได้ ๖๕๐ บาท เวลานี้เพิ่มถึง ๓,๐๐๐ บาท ได้เพิ่มจากเดิม ๓๕๐ บาท
๓๕๐ บาทนี้ ถ้า ๓ คนก็เป็นเงิน ๓,๐๐๐ กว่าบาท ยิ่งข้าราชการประจำเรา
ก็ได้ให้อยู่แล้ว และได้ให้โดยไม่มีขยจจำกัดด้วย คือให้ทุกปี ๓๐ บาท
๒๐ บาท ๓๐ บาท แล้วหัวหน้าเขาก็ได้ อีก ๒ ได้ถามรายได้ ๓๐๐๐ บาท
เท่านั้น แต่ทั้งทางวุฒิสภาไม่ได้เพิ่มให้เขาเพราะท่านก็เป็นทนายเป็นครูบา

LIRT

อาจารย์ ท่านก็มีบ้านช่องของท่านอยู่แล้ว กระผมก็เห็นว่าไม่อยากจะให้
 มากนักเกรงว่าราษฎรเขาจะจำเขา จึงอยากให้รอไปก่อน ส่วนสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรนั้นก็เห็นใจเขา เพราะเขาอยู่หัวเมือง มาอยู่กรุงเทพได้
 ๓๐๖๐ บาท ถ้าแบ่งให้ครอบครัวได้ ๓๕๐ บาท สำหรับสมาชิกแต่ละคนใช้
 อีกคนหนึ่ง ๒๓๐ บาท ประธานโทษ ถ้าคิดตามบัญชี ค่าเช่าบ้าน ๑๐๐ บาท
 ค่ารับประทานอาหาร ๒ คน วันละ ๓๐ บาทได้ไหม สมมุติว่าได้ก็เป็นเดือนละ
 ๓๐๐ บาท ๒ รายการเป็น ๕๐๐ บาทไปแล้ว เหลืออีก ๒๓๐ บาท ค่าเบี้ยเลี้ยง
 ค่ารถ ๓ เดือนประชุม ค่าเช่า ค่าหนังสืออีกเดือนละเท่าไร ถ้าอย่างนั้น
 ในที่สุดก็ต้องถึงกับกวาดบ้านเอง เมื่อเช่นนี้ผู้แทนราษฎรซึ่งเราถือว่ามีความเกียรติ
 รงจากรัฐมนตรีดังไป เมื่อให้เขาอยู่ในตำแหน่งที่มีฐานะสูงเช่นนี้จะไม่ให้มี
 รายได้พอดำรงเกียรติในฐานะที่เหมาะสมและในเหตุการณ์อย่างทุกวันนี้ กระผม
 ก็คิดว่าทำให้เขาน้ำท่วมขังโดยทั่วๆ ไปแล้วกระผมเห็นว่าจะเป็นการดีกว่าที่ไม่
 ให้ เมื่อให้ไปแล้วก็อย่างที่กระผมกราบเรียนแล้วว่าจะแก้ภายหลังอย่างไร
 ก็ได้ มีหน้างบประมาณ ๒๔๘๒ อีก ๓ เดือน ถ้าท่านเห็นว่ามันควรให้เพราะ
 ข้าราชการถูกดองแล้วก็ตัดไปได้ คือพิจารณาเป็นปีๆ ไป กระผมขอกราบ
 เรียนด้วยความเห็นอกเห็นใจ

๑๐.๕๐ น.

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าเป็นผู้หนึ่งที่ปรารถนาเพื่อคดีเงิน
 ๕ และ ๘ หมื่นบาทนี้ เหตุผลที่ข้าพเจ้าให้ไว้กับกรรมาธิการนั้นน้อยและ
 ปรากฏว่า ตามรายงาน ของกรรมาธิการ ว่าเห็นชอบด้วย เหตุผลของ ข้าพเจ้า
 แต่เหตุผลเหล่านั้นมิได้ประจักษ์แก่ที่ประชุม ข้าพเจ้าจึงขอรับทวงเงา
 ดักเล็กน้อยเพื่อจะชี้แจงก่อนที่ข้าพเจ้าจะกล่าวต่อท่านนายกรัฐมนตรี ข้าพเจ้า

ชอกกล่าวตอบท่านสมาชิกผู้เกียรติผู้หนึ่งที่ได้ลุกขึ้นสนับสนุนก็ให้เป็นไปตาม
ร่างเดิมคือค่านกรมภาษีการ ในการที่กรมภาษีการตั้งประมาณรายนี้ไป
๕ แล่น ๘ หมื่นบาทนั้นขอได้โปรดเข้าใจก่อนว่า เงิน ๕ แล่น ๘ หมื่นบาท
ไม่ใช่เงินเพื่อตั้งไว้จ่ายแก่ผู้แทนราษฎร ผู้แทนม้วยคนคนละพันบาทตกเดือน
ละแสนบาท ถ้าเดือนที่จ่ายงบประมาณน้อยก็เป็นเงิน ๔ แล่นบาท เพราะ
ฉะนั้นเหลือออก แล่นเจ็ดหมื่นบาท เป็นส่วน ซึ่งจะให้แก่ รัฐมนตรี และเลขาธิการ
รัฐมนตรี เหตุฉะนั้นท่านสมาชิกผู้เกียรติได้ลุกขึ้นคัดค้านกรมภาษีการว่า
เราควรจะมีพรหมวิหารดี มีเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขาให้เห็นอกเห็นใจ
ผู้แทนนั้น ข้าพเจ้าว่าในส่วนรัฐมนตรีและเลขาธิการรัฐมนตรีเป็นเช่นนั้นด้วย
หรือ พรหมวิหารดีนั้นต้องใช้ในทางที่ถูกที่ควรและพระพุทธรเจ้าท่านทรงสอน
ไว้ว่า พรหมวิหารดีนั้นให้ใช้แก่เจ้านายดังทั้งหลายไม่ใช่ใช้แก่เจ้านายดังเจ้าพวก
หนึ่งจำพวกใดโดยเฉพาะ ข้าพเจ้าถือว่าประชาชนคนไทยทั้งชาติเป็นเจ้านาย
ดังทั้งที่ต้องใช้พรหมวิหารดีโดยทั่วไป เราจะตั้งในหมู่ใดหมู่หนึ่งโดยเฉพาะ
นั้นคือการที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระพุทธองค์

ท่านว่านักบุญ นักการคลัง เห็นอะไรดีดั่งนั้น นักกฎหมายต้อง
จะต้องดัดตัว ๆ ไปดังแต่มีรูปร่างที่ไหนจะออกก็หาทางออก ข้าพเจ้าว่าทรง
กันข้ามว่า นักการบุญที่ดีเขาไม่ทำอย่างท่านว่า ถ้าเขาจะคิดเขาหาเหตุผล
แล้วไม่ใช่ดัดแต่ว่าคิด การพิจารณาว่างบประมาณไม่ใช่การเลหลังหรือ
ไม่ใช่การเสนอขายของซึ่งจะเสนอขึ้นมาให้มาก ๆ แล้วก็ต่อของกันดูจึงนคร
เขมม ซึ่งจะได้ราคาตัวเดียวไปแล้วกรมภาษีการซึ่งล้วนแต่ผู้เชี่ยวชาญการคลัง
ก็ได้มองเหตุผลทั่ว ๆ ไป สำหรับนักกฎหมายก็เช่นกัน นักกฎหมายที่เขารู้
กฎหมายจริงและที่เขาถนัดดีกับความจริงเขาไม่ดัดไม่แฉะซึ่งที่ไม่ควรดัดควร
แฉะและเขาไม่หลบมุมในเรื่องนี้ ท่านกล่าวต่อไปว่าควรจะได้ในแง่ นักปกครอง
นักปกครองเขาต้องรักษากิจวัตรรักษาใจบุคคล ดังอะไรไม่สมควรให้กระทบ

LIRT

กระตือรือร้นใจก็ไม่ควรจะกระทำ แต่สถานเป็นอะไร สถานเป็นสถานบัญญัติ
เป็นหน้าที่ของสถานพิจารณากฎหมายว่าให้เป็นไปโดยชอบด้วยหลักกฎหมาย
ทั่วไป สถานมีหน้าที่ควบคุมรัฐบาล ก็มีหน้าที่จะต้องคอยประคับประคอง
รัฐบาลให้ดำเนินการบริหารประเทศไปในทางที่ถูกที่ควรด้วย เมื่อเห็นอะไร
บกพร่องหรือว่ามองเห็นว่า จะออกนอกวิถีทางของการบริหารราชการแผ่นดิน
เป็นหน้าที่ที่สถานจะต้องทักต้องท้วง ต้องขอความจึงจากต่อรัฐบาล ซึ่งของ
ให้เดินให้ถูกในทางนั้นจะเป็นการพูดตักเตือนรัฐบาลไว้ ถ้าแม้ว่าความใจดี
ของเราเห็นว่าการเดินออกนอกทาง แต่เรากลับสนับสนุน หรือนิ่งเฉยไม่ทัก
ท้วง นั่นแหละท่านคือการทำลายรัฐบาลโดยทางอ้อม ซึ่งไม่ใช่ความ
ปรารถนาของข้าพเจ้าเลย ข้าพเจ้านึกเป็นอย่างที่ว่ารัฐบาลนั้นได้ตั้งขึ้นมา
ด้วยความลำบากยากแค้น ในขั้นต้นมีคำกล่าวที่ว่ารัฐธรรมนูญเป็นรัฐธรรมนูญ
ที่ผิดกฎหมาย รัฐบาลตั้งโดยอาศัยรัฐธรรมนูญที่ผิดกฎหมาย จนมี
บุคคลบางคนกล่าวว่า รัฐบาลที่ถูกล้มไปนั้นยังเป็นรัฐบาลที่สมบูรณ์อยู่จนทุก
วันนี้ แต่ข้าพเจ้ามีเหตุผลยืนยันอยู่แต่เดียวว่ารัฐบาลนั้นถูกต้องด้วยกฎหมาย
ทุกประการ ถ้าไม่เป็นการนอกเรื่องหน้อยเกี่ยวกับฐานะรัฐบาลซึ่งข้าพเจ้า
จำเป็นต้องกล่าวซ้ำแจ้งว่า การได้มาซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวนั้นเป็นมา
ด้วยรัฐประหาร แต่ว่าเป็นวิถีทางของโลกทั่ว ๆ ไปทุกประเทศทุกแห่งว่าไม่
คราวหนึ่งก็คราวใดมีการยึดอำนาจยึดไปโดยที่ไร้อยู่เป็นอยู่ และนานาประเทศ
รับรองรัฐบาลแต่ก็เท่ากับรับรองรัฐธรรมนูญของเราด้วย เพราะฉะนั้น
โดยกฎหมายของโลกทั้งรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวและรัฐบาลได้เป็นรัฐบาล
โดยสมบูรณ์แล้ว ยิ่งไปกว่านั้นมันหนึ่งกรณีการสถานการณ์เองได้มีนายก-
รัฐมนตรีของรัฐบาลเก่าถูกแต่งตั้งโดยสภาผู้แทนให้เป็นกรณีการของสภา
ผู้แทนเพื่อชำระระงับกฎหมายที่ใช้อยู่ ท่านนายกรัฐมนตรีนั้นได้รับรอง
การแต่งตั้ง และมาประชุมเมื่อวันหนึ่งในกรณีการ ข้าพเจ้าจำแนกเป็น

LIRT

สัญญาสัญญาน์ ทรัพย์สินของรัฐบาลนั้น และรัฐธรรมนูญนี้โดยปริยายแล้ว เพราะฉะนั้น หน้าที่ของเรา ต้องผูกมัดรัฐบาลนี้ไว้ให้มั่นคง และให้ดำเนิน ตามวิถีทางการปกครอง คือการบริหารราชการแผ่นดินไปด้วยการถูกต้อง ที่ท่านเกรงไปว่าเราลงมติให้เป็นไปตามกรรมวิธีการแก้ไขแล้ว น่าวิตกว่าจะมีการทะเลาะเบาะแว้งกันเพราะความเข้าใจผิดอะไรกันนั้น ข้าพเจ้าไม่ได้ว่าท่านวิตกไปว่าถ้าผู้แทนเขาจะยืนยันตามร่างเดิม ถ้าผู้แทนเขาจะยืนยันตามร่างเดิมแล้ว ก็จะมีการเข้าใจผิด ข้าพเจ้านั้นเป็นการถูกต้องถ้าผู้แทน เรายังไม่ทราบว่าเขาลงมติอะไร ขณะนี้เรากำลังจะดำเนินการว่าถ้าผู้แทนเขาวิญญูชนนั้นเอง เขาพึงเหตุผลของเราเหมือนกัน การที่จะกล่าวว่าเขาคิดท้วง ขอโทษที่ใช่คำนี้ ที่ควรเป็นไปอย่างอื่นไม่พึงเหตุผลนั้น ข้าพเจ้าว่าเป็นการถูกต้องเขา ข้าพเจ้าเชื่อว่าการอภิปรายในวชนนี้ ถ้าผู้แทนคงจะรับฟังด้วยดี ไม่ใช่ว่าเขาจะหาว่าผู้ใดมีอำนาจมาตร์ใหญ่เข้าไปข่ม และทวิตกไปว่าถ้าเกิดเรื่องทะเลาะเบาะแว้ง กันไปว่าเป็นผู้ที่ได้รับประทาน ปลาแล้วตาอิน ตา นาคตนั้น ข้าพเจ้าว่าหมายความว่าความถึงอะไร และเป็นภัยภายนอกในทางการเมือง ถ้าว่าเป็นเช่นนั้นจริง มาบไม่ตกอยู่แก่ผู้ใดมา บาบตกอยู่แก่ผู้ดำเนินการทะเลาะเบาะแว้ง

ท่านข้าพเจ้าขอเรียนรัฐบาลในเรื่องนี้ ถ้อยคำที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้กล่าวมาเป็นที่ยอมรับใจเป็นอย่างยิ่ง แต่ว่าข้าพเจ้าเสียใจที่ข้าพเจ้าไม่มีความเห็นด้วย ข้าพเจ้าไม่มีความมุ่งหวังและไม่ฝันหรือเจตนาแอบแฝงอยู่แม้แต่น้อยที่จะประหัตประหารรัฐบาลนี้ หรือจะข่มถ้อยคำของท่านนายกรัฐมนตรี เพราะข้าพเจ้าได้กล่าวมาแล้ว เจตนาจริงอันแท้จริงของข้าพเจ้า ก็อยากจะผูกมัดฐานะทางรัฐบาลให้คงอยู่ด้วยดีและให้บริหารราชการแผ่นดินไป ด้วยดี และข้าพเจ้าหวังว่าถ้อยคำที่ข้าพเจ้าพูดนั้นคงไม่ไร้สาระทีเดียว และขอฝากต่อรัฐบาลซึ่งข้าพเจ้าเชื่อว่าได้ตั้งมั่นครบพรั่งโดยทั่ว ๆ ไป ว่าจะนำเหตุผล

LIRT

ของข้าพเจ้าไป^๕ ใจแข็งต่อสู้กับผู้แทน เหมือน กันว่า เหตุผลของ ข้าพเจ้านั้นมีว่า
 กระจไร ในการที่ไม่เห็นด้วยในเรื่องห้ามตั้งเงินงบประมาณ ๕ แดง ๗ หมื่น
 บาท เหตุผลที่ท่านนายกรัฐมนตรได้กล่าวมา ถ้าข้าพเจ้าเข้าใจไม่ผิด
 แล้วก็น่าจะกล่าวผู้แทนมีความสำคัญที่ทรงจากรัฐมนตรีลงไป ดันควรที่จะ
 ได้รับค่าใช้สอยหรือเงินเดือน และ เงินประจำ ค่าแห่งอะไรก็ตามให้เพียงพอที่
 จะดำรงฐานะของท่านผู้แทน ขอนข้าพเจ้าไม่เคยแย้งเลย ข้าพเจ้าไม่เคย
 แย้งเลย ข้าพเจ้าเห็นด้วย แต่ว่าผู้แทนจะต้องได้รับค่าใช้สอยไม่ควร
 ถึงต้องขาดทุน แต่ว่าที่จะลดจากรัฐมนตรีหรือไม่นั้น ข้าพเจ้ายังสงสัย
 อยู่ แต่ข้าพเจ้าจะไม่วิพากษ์วิจารณ์ ถ้าเป็นไปในทางที่ท่านนายกร
 รัฐมนตรีว่าท่านข้าพเจ้าว่าในหลักแล้วจะต้องปรับ ปรงพระ ราชนิบัญญัติว่าด้วย
 เงินประจำค่าแห่งของผู้แทนราษฎรจึงจะถูกต้อง จงมาใช้เป็นครั้งเป็นคราว
 ดังเช่นท่านว่า คราวหนึ่งเงินก็ตั้งไว้ คราวหน้าไม่มีเงินก็ไม่ตั้งไว้ ข้าพเจ้า
 ว่าไม่มีหลักเกณฑ์อะไร การทำอะไรต้องมีหลักเกณฑ์ คำว่าเงินประจำ
 ค่าแห่งนั้น วิเคราะห์ศัพท์ตามศัพท์ก็เห็นได้โดยชัดว่าไม่ใช่เงินเดือนหรือค่า
 จ้างตอบแทน เพราะการเมืองไม่ใช่อาชีพ เงินประจำค่าแห่งนั้นควรจะตรง
 กับภาษาอังกฤษ เรียกว่า ออเนอร์เรียม คือให้เป็นเกียรติ คือเพื่อรักษา
 เกียรติ ไม่ใช่ค่าจ้างค่าชอน เพราะฉะนั้นในการที่จะตั้งเงินประจำค่าแห่งก็
 ควรให้มีการแน่นอน ให้เห็นว่าผู้แทนเกียรติชนนั้นจะดำรงเกียรติของตนอยู่ได้
 ด้วยเงินเดือน ๆ ละเท่าไร แล้วว่ากันให้แน่นอน ไม่ใช่มาให้เกิดผลว่าเงินของ
 ประเทศมีพอหรือไม่พอ ท่านได้ปฏิเสธถ้อยคำของรัฐมนตรีท่านหนึ่งที่ว่าท่านจะ
 ให้ผู้แทนรับค่าใช้สอยหรือเรียกว่าเงินประจำ ค่าแห่งหรือเงินอะไรก็ตาม
 มากขึ้น ก็เพื่อประโยชน์ในการที่เขาจะได้ไปขัดขวางการ ปฏิบัติหน้าที่ของ
 ข้าราชการทั้งหลายและคนทุกชั้นราษฎร ต้องเสียค่าบริการ ค่าเช่าบ้าน ค่า
 เลขา ฯ หรืออะไรท่านองนั้น ท่านว่านั่นไม่ใช่ค่าของรัฐบาล ท่านว่าเป็นค่าที่

LIRT

สมาชิกต่อสมาชิกได้เถียงกัน อันนั้นไม่ใช่คุณสมบัติของรัฐบาล ข้าพเจ้าขอไทย
 ที่ต้องกล่าวไว้ในหลักการปกครองตามระบอบของเราและ ตาม รัฐธรรมนูญ
 ของเรานี้ การรัฐมนตรีท่านใดถูกขับกล่าวในที่ประชุมแล้วคือถือว่ารัฐบาล
 ถูกล้าง ถือเป็นอย่างอื่นไม่ได้ แม้รัฐมนตรีท่านนั้นอาจจะได้กล่าวออกมาว่า
 ข้าพเจ้าพูดในฐานะสมาชิก ข้าพเจ้าว่าฟังไม่ขึ้น เพราะท่านยืนในที่คณะ
 รัฐบาล ที่ท่านให้เหตุผลมาในการตั้งงบประมาณ ๕๒๐,๐๐๐ นี้ข้าพเจ้าฟังๆ
 คิดจะกลายเป็นคล้ายจะกลายเป็นว่าเหตุผลที่กรรมการของสภาผู้แทนให้มา
 นั้นไม่ใช่เหตุผลที่ถูกต้องเสียแล้ว หรือที่รัฐบาลแถลงในนามของรัฐบาลวันก่อน
 ก็ไม่ใช่เหตุผลที่ถูกต้องเสียแล้ว เหตุผลที่ถูกต้องจะกลายเป็นว่าควรตั้งรากฐาน
 ไว้ว่าเงินเพิ่มนี้ต่อไปจะเป็นเงินเดือนหรือเงินประจำตำแหน่ง สมาชิกสภาผู้แทน
 และรัฐมนตรีและประธานการรัฐมนตรีด้วย ท่านว่ากล่าวข้อผูกพันนี้เข้าใจกัน
 ผิดหมด เพราะถ้าเอาเงินอะไรตั้งในงบประมาณแล้วในความเห็นของเป็นข้อผูกพัน
 ข้าพเจ้าขอแย้งด้วยความเคารพว่า ข้าพเจ้ายังไม่มีความเห็นพ้องด้วยท่านนายก
 รัฐมนตรีทั้งในด้านกฎหมายและด้านภาษาคำศัพท์มาตรา ๓ อนุมาตรา ๓ ใช้คำ
 ว่าเงินจ่ายตามข้อผูกพัน แปลว่าอะไรผมคิดว่าเราจะต้องถึงว่าเงินจ่ายตาม
 สัญญาที่ซึ่งหมายความว่าเงินที่จ่ายโดยอาศัยสัญญาเป็นข้อผูกมัด เงินจ่าย
 ตามกฎหมาย เช่นเงินเดือนข้าราชการก็จ่ายโดยกฎหมายบัญญัติให้จ่าย เงิน
 จ่ายตามข้อผูกพันก็ต้องแปลความที่จะเป็นนักภาษาคำศัพท์ นักนิติศาสตร์ก็
 ตาม ที่แปลว่าจ่ายตามข้อผูกพันที่มีไว้เดิม ถ้าเป็นอย่างท่านนายกรัฐมนตรีว่า
 อนุมาตรา ๓ นี้จะต้องเขียนว่าเงินจ่ายโดยให้ถือว่าเป็นข้อผูกพันที่เขียนอย่างนั้น
 ที่ว่าเงินจ่ายตามข้อผูกพันซึ่งหมายความว่าเพราะมีข้อผูกพันให้จ่าย อยู่แล้ว
 จึงจำเป็นต้องตั้งงบประมาณอนุมัติให้รัฐบาลปฏิบัติตามข้อผูกพันนั้น ท่าน
 จะเห็นได้ในหมวดความเบี่ยงเบนอำนาจนั้นแหละเป็นข้อผูกพันเงินส่วนแบ่ง
 อื่นๆ เพราะสัญญากับเขาไว้แล้วโดยมีกฎหมายในข้อสัญญาอื่นๆ ว่าให้

LIRT

จ่ายให้เขาเป็นต้น นั่นแหละคือความหมายอันแท้จริงของคำว่า ความข้อผูกพัน เพราะมีข้อผูกพันอยู่แล้ว จึงจำเป็นต้องตั้งงบประมาณเพื่อให้รัฐบาลปฏิบัติตามพันธ ซึ่งได้ก่อกวน ถ้าแม้ว่าท่าน มีความบริสุทธิ์รายจ่ายทั้งหลาย ซึ่งตั้งในงบประมาณก็ถือ ว่าเป็น ข้อผูกพันทั้งนั้น ถ้าเช่นนั้นแล้วในการตั้งจ่ายเงินการจรรของกระทรวงทบวงกรมใด กระทรวงทบวงกรมหนึ่ง สมมติว่าด้านบาท ถ้าเป็นข้อผูกพันแล้วกรมกระทรวงนั้นจะต้องจ่ายให้หมด ด้านบาทเหลือไว้ไม่ได้ แต่ความจริงเขาคิดเห็นดีละในทางปฏิบัติหาเป็นเช่นนั้นไม่ ท่านให้เหตุผลว่าในอนุมาตราเดียวกันมีเงินเพิ่มพิเศษประจำตำแหน่งข้าราชการซึ่งท่านบอกความอันนี้กับข้อผูกพันเหมือนกัน ข้าพเจ้าปลาดใจ เพราะข้าพเจ้าได้ชักใช้ไว้ได้ยิ่งกรมวิชาการอยู่แล้วในขณะที่ข้าพเจ้าประชุมซึ่งกรมวิชาการอาจจะอธิบายข้อที่ประชุมได้ ข้าพเจ้าได้ชักใช้ไว้ได้ยิ่งว่าอันนี้ผูกพันหรือเปล่า กรมวิชาการบอกว่าได้ชักใช้ไว้ได้ยิ่งผู้แทนฝ่ายรัฐบาลแล้ว ผู้แทนฝ่ายรัฐบาลบอกว่าอันนี้กฎหมายซึ่งก็ได้รับเอาคำสั่งนั้นว่าถูกต้อง นี่ข้าพเจ้าไม่ทราบเพราะข้าพเจ้าไม่ได้ไปค้นกฎหมาย ข้าพเจ้าไม่ใช่กรมวิชาการ แต่กรมวิชาการก็พอใจในคำสั่งของรัฐบาลจึงไม่คัดค้าน จ. ออกร แต่ที่รัฐบาลจะไม่คัดหรืออะไรเป็นเรื่องของรัฐบาล ถ้าจะบอกว่าเป็นข้อผูกพัน ข้าพเจ้าก็ปลาดใจ ในเรื่องเงินเพิ่มประจำเดือนของข้าราชการทั่ว ๆ ไปซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีว่าอันนี้ก็ไม่มีความหมายให้จ่ายเหมือนกัน ก็จ่าย ๆ กันมาถือเป็นคล้ายธรรมเนียมประเพณี ข้าพเจ้าว่าอันนี้ไม่ใช่ปัญหาเพราะหน้า สมมติว่ามีการกระทำละเมิดกฎหมายโดยไปจ่ายโดยไม่มีความหมายอันนี้ มันเป็นเรื่องหนึ่ง แต่ถ้าข้าพเจ้าไม่ได้ไปปฏิบัติเขาได้ก็ถือว่าเป็นความโง่ของข้าพเจ้าเอง แต่ในปัญหาเพราะหน้าเราเพื่ออะไร รายการผิดเราตัด และรายการอื่นที่ผิดเราไม่ตัด ถือว่าเป็นความบกพร่องของเราและกันดีกว่าที่จะตัดความบกพร่องอื่น ๆ เพราะฉะนั้นปัญหาเพราะหน้าเรากันเรื่องของ

LIRT

เงิน ๕ แสน ๗ หมื่น นี่ว่าคงมาจ่ายตามข้อผูกพัน ข้าพเจ้าได้ทราบจาก
กรรมการว่าการราชการบางท่านซึ่งเป็นฝ่ายที่รัฐบาลแต่งตั้งมานาน ผู้แทน
รัฐบาลยอมรับในที่ประชุมกรรมการแล้วว่า เป็นการ คงผิด เพราะไม่มี ข้อ
ผูกพัน และมันจะกลายเป็นว่าถ้าเมื่อใดเป็นรัฐบาลแล้วก็ผูกพันทั้งนั้น
ข้าพเจ้ารู้ไม่ได้ ทนถ้าไม่เป็นการเบียดเบียนของธนาภินไปข้าพเจ้าขอ
ชี้แจงว่าในการที่ข้าพเจ้าขอเสนอญัตติแปรญัตติตัดเงิน ๕ แสน ๗ หมื่นนั้นลงไป
ข้าพเจ้ามีหลักอยู่ ๓ ประการคือ ๑ ในด้านกฎหมาย ๒ ในด้านความเหมาะสม
๓ ในด้านการเมือง ในข้อกฎหมายที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาแล้วว่าข้าพเจ้า
ถือว่าไม่เป็นข้อผูกพันจึงควรตัด ในด้านเหตุผลข้าพเจ้าจะขอกล่าวสั้น ๆ ว่า
ไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะอนุมัติให้ตั้งงบประมาณรายปี ข้าพเจ้าจะกล่าว
รวม ๆ ว่าเหตุผลที่กล่าวกันมาเรื่องค่าเช่าบ้านเรื่องค่าบริวารเรื่องค่าใช้จ่าย
ในการมาประชุม และเรื่องค่าเดินทางของชนต้องเพื่อ สืบต่อต้องการ
ปฏิบัติหน้าที่ราชการ ค่าจ้างเลขานุการอะไรอย่างนี้ ข้าพเจ้ากล่าวเพียง
นี้ก่อนที่เราจะตั้งเงินอะไรเพื่อที่จะทดแทนค่าใช้จ่ายเหล่านั้นเราควรจะทำกา
รค้นหาความจริง และค้นหาสถิติอันแน่นอนเสียก่อนว่าผู้แทนราษฎรคนใดคนหนึ่ง
หรือทุกคนเขาต้องใช้จ่ายเป็นค่าอะไรต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาเป็นกิจวัตรประจำ
ของเขาเดือนหนึ่งตกเท่าไร ถ้าทั้งหมดแล้วตกเท่าไรแล้วทุกคนหรือไม่ที่ต้อง
จ่าย ข้าพเจ้ายกตัวอย่างง่าย ๆ เรื่องค่าเช่าบ้าน ข้าพเจ้าแน่ใจอย่าง ๑๐๐ %
ว่ามีผู้แทนหลายคนโดยเพราะอย่างยิ่งจังหวัดพระนครและธนบุรีมีบ้านของตัวเอง
ตั้งอยู่ในจังหวัดพระนครและธนบุรีและก็มีผู้แทนหลายคนที่อาศัย อยู่บ้านญาติ
พี่น้องอยู่โดยไม่ต้องเสียค่าเช่า อาศัยพรรคอยู่ข้าพเจ้าเคยรับวัดไปส่งเขาที่
พรรคโดยไม่ต้องเสียค่าเช่า จริงอยู่ส่วนมากอาจจะต้องเสียค่าเช่า แต่ที่
ท่านตั้งค่าเช่า ให้ไว้กับคนที่ ไม่ได้เช่าบ้านก็ได้เงินเข้ากระเป๋าด้วยนี่ข้าพเจ้าถือ
ว่าทำไม

LIART

ประธานวุฒิสภา : อาศัยวัดหรืออะไรเข้าเจ้าไม่ได้ขึ้น

หลวงประกอบนิติสาร : อาศัยพรรคครับ ก็เมื่อเรานี้เมื่อผู้ที่มีบ้านของตัวเองอยู่แล้วก็ได้ทำไว้ เป็นการ สมควรหรือ คำรับรอง คำประชม เหล่านี้เหตุผลอย่างหนึ่งอย่างเดียวกับคำเดินทางบางคนใช้น่าท บางคน ใช้น้อย บางคนไม่ใช้เลย บางคนนั่งอยู่บ้านราษฎรมาหาเองก็มีโดยฉะเพาะอย่างยิ่ง จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเองถ้าสูงเราไม่แน่ว่าจะมีใครได้ทำไว้ จะค่อนข้างลงไปจนเป็นค่านักค้า แล้วท่านได้ใช้เลือดเนื้อของใคร เลือดเนื้อของราษฎรใช้ไหม ในด้านการเมืองเข้าเจ้ามีความวิตกเกิดขึ้นประเทศชาติ เราเดาว่าเป็นอย่างไร ความเดือดร้อนในการอยู่การกินในการตั้งแบกภาษี อันหนักมีอยู่เท่าไร รัฐนี้ก็เหมือนตัวคน เราอยู่นี้ กระตุกดันหลังนั้นคือราษฎร รัฐบาลเหมือนหัวใจบวกด้วยมันสมอง ข้าราชการฝ่ายการเมืองฝ่ายประจำอะไรเหล่านี้เหมือนอวัยวะต่างๆ ข้าราชการฝ่ายการเมืองและข้าราชการฝ่ายประจำอะไรเหล่านี้ ย่อมมีอวัยวะต่าง ๆ รัฐบาลที่จะ เป็นหัวใจ ฉัดเลือดไปเลี้ยงร่างกายก็ต้องฉีกให้ทั่วถึงกันและโดยสัมพันธ์กัน ไม่ใช่ว่าท่านจะบำรุงร่างกายเพียงส่วนของร่างกายส่วนใดส่วนหนึ่งให้มากกว่าอีก ส่วนหนึ่ง และส่วนอื่นๆนั้น ร่างกายไม่อาจฉีกส่วนอื่นๆก็ต้องเกิดค้ำไป ถ้าจะเปรียบอีกอย่างหนึ่งสมมติว่าคนคนหนึ่งมันกำลังอดอยากด้วยความแร้นแค้น การที่เราจะเลี้ยงดูคนคนหนึ่ง ก็คืออาศัยส่วนฉีกก็เป็นธรรมดา และก็ไม่ต้องให้เกิดความ อิจฉาริษยาซึ่งกันและกัน แม้แต่ความอิจฉาอันนั้นจะเป็นไปโดยไม่ชอบด้วยเหตุผลแล้ว เราก็ไม่ควรจะเบียดเบียนใคร สมมติว่าคนคนหนึ่งกำลังอดอาหาร ท่านนำอาหารแจกให้แก่เขาคนละสาม กับคนละถ้วย หรือปลาคนละตัวแจกกันกัน อย่างนี้ หรือที่เป็นเด็กท่านก็เพิ่มไข่ให้คนละใบ หรือนมอีกถ้วยหนึ่ง สมมติว่าท่านนำอาหารอีกหย่อมสักกองเหลืออยู่ ท่านบอกว่า เอ คนที่อยู่ข้างซ้าย

ถ้าฉันบอกว่าคนชกข้างขวา แล้วท่านก็ยกอาหารนั้นให้คนชกข้างซ้ายไปหมด คนชกข้างขวาคือจิตใจจะเป็นอย่างไร ทั้งๆ ที่มีความจริงว่าคนชกซ้ายนั้น ถ้าฉันบอกว่าคนชกข้างขวา แต่ว่าการที่จะให้มันต้องมีข้อโต้แย้งที่ดีว่าเป็นอย่างไร ต้องทราบเหตุผลด้วยโดยแน่ชัดว่าฉันบอกความจริงๆ และต้องไม่ให้เกิดเรื่อง ถ้าให้ไปแล้วชกข้างขวามันจะยุ่ง เรื่องแทรกแทรกกระเซอะยุ่งยังไม่เข้าใจ หรือไม่มีความยุติธรรมเพียงพอแล้ว ความปั่นป่วนก็จะเกิดขึ้นได้ ท่านจะนึกเถียงไปเถียงมาเพื่อต้องการเดินเมื่อนั้นออกจากที่นั่นแล้ว รองลงไปก็ร่างกาย ราษฎรก็กระตือรือร้นหลังจากไม่ได้ดื่มส่วนแล้วมันจะเกิดการระคายเคืองขึ้นแล้วร่างกายก็จะตาย เพราะฉะนั้นเรื่องนี้อย่าได้เห็นว่าเป็นเรื่องเพียงเล็กน้อย จริงอยู่ในเรื่องเงินเดือนไม่ใช่เรื่องใหญ่โตของประเทศชาติ แต่ว่ามันเพียงหยดเดียวเท่านั้นก็ทำให้เกิดเหตุได้ ในข้อที่ข้าพเจ้าเป็นห่วงนั้นก็เป็นการเมืองเป็นข้อสุดท้ายและสำคัญที่สุด ทั้งๆ ที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้ถูกขึ้นมาแย้งแล้วว่า ความจริงไม่ใช่ว่าผู้แทนราษฎรมามีส่วนดีกับฝ่ายบริหาร แต่ว่าข้าพเจ้าไม่ลืมว่า ท่านรัฐมนตรีท่านหนึ่งได้กล่าวมาแล้วว่า เพื่อให้ผู้แทนราษฎรได้สอดคล้องการโกง การกิน การละเลยต่อหน้าที่ราชการแล้วเขาก็มาบอกแก่รัฐบาลให้ทราบว่ามี การตั้งกระทู้อะไรบ้างอย่างนั้น นั่นนี่ไม่ใช่ข้อให้เราเห็นว่า เราได้เปิดทางให้ฝ่ายนิติบัญญัติเข้ามามีส่วนร่วมเข้ามาในฝ่ายบริหารแล้ว ท่านทราบไหมว่าในเวลานี้พวกนายอำเภอและพวกปลัดอำเภอ และเจ้าหน้าที่ต่างๆ นั้นมีแล้วที่เขาเห็นอกเห็นใจเหลือเกินว่าผู้แทนราษฎรบางคนไปก้าวก่ายยุ่งยากเขาโน่นเขานี้ เขาย่างงั้นต้องการให้ทำอย่างนี้ กระทรวงพาณิชย์ทราบดี บางคนก็อนุญาตอย่างนั้นอย่างนี้ ผู้แทนก็นำมายื่นให้ นั่นเขาอาจจะทำโดยบริสุทธิ์ ข้าพเจ้าไม่ได้ว่าทุจริต และเรามีสิทธิ์ที่จะเข้าหาได้ แต่ว่าถ้ามีอย่างนั้นบ่อยๆ พวกข้าราชการประจำนั้นหมดกำลังใจ ท่านโปรดอย่าลืมว่าโลกสมัยนี้เป็นสมัย ข้าพเจ้าว่าคืนตัวในประชาธิปไตย พวกมันถึงประธา

LIRT

ธิปไตยทั่วโลก ที่ไหนก็ประชาธิปไตย ที่ไหนก็ประชาธิปไตย เราได้ก้าวเข้า
ไปในโลกนั้นแล้ว เพราะฉะนั้นเราอย่าเปิดประตูอย่าเปิดช่องให้ประชาธิปไตย
ของเราเขวเป็นอื่น เรามีหน้าที่จะต้องรักษาประชาธิปไตยของเราให้เป็น
ไปตามวิถีทางที่ถูกที่สุด คือ เมื่อไหนๆเราแยกอำนาจอธิปไตย ซึ่งมา
จากปวงชนออกเป็นพระมหากษัตริย์ใช้อำนาจอธิปไตยทางฝ่ายบริหาร ทาง
รัฐมนตรี ทางนิติบัญญัติ ทางรัฐสภา และ ทางตุลาการ ทางศาล ก็ให้เป็น
อย่างนั้น ถ้าทำลายหลักใหญ่เสียแล้ว ถ้าเราไปคุยคอโลก เขาว่า เราเป็น
ประชาธิปไตย ถ้าเขาไม่บอกว่าท่านไม่ใช่ประชาธิปไตย เขาก็ยืนอยู่ในใจ
ขออย่าให้เป็นไปอย่างนั้น เรารักษาระบอบของเราให้อยู่มั่นคงถาวร นี่เป็นข้อ
ซึ่งข้าพเจ้าวิตกที่สุด เพราะฉะนั้น ขอจึงขอรัฐบาลได้โปรดเห็นในข้อนี้ โดย
ตระเพาะข้าพเจ้ายินดีเหลือเกินที่ท่านนายกรัฐมนตรีแถลงว่าความจริง ๕๗๐,๐๐๐
เรื่องนิดเดียว ไม่ใช่นโยบายใหญ่ของรัฐบาล ก็เหมือนมันเป็นเรื่องนิดเดียว
แล้ว ถ้ารัฐบาลเห็นว่าข้อบกพร่องของวุฒิสภา ขอโทษวุฒิสภายังไม่ได้ตั้งมติ
หรือวุฒิสภาในกรณีที่มีมติแก้ไข มีเหตุผลให้เพิ่มขึ้น แม้แต่เพียงเล็กน้อย
ดังที่ท่านได้ยกกล่าวไว้แล้ว เที่ยงจึงจากคุ้งแก่กวดฟังบ้าง ขอได้โปรดนำ
เหตุ ถ้าไม่ถ่วงกับว่าสนับสนุน ทางฝ่ายข้าพเจ้าหรือวุฒิสภาในกรณีที่มีมติให้
เห็นไปตามกรรมาธิการ ถ้าไม่ถ่วงกับข้าพเจ้าสนับสนุนในสภาผู้แทนแล้วก็ขอ
ได้โปรดนำเหตุผลเหล่านั้นไปถ่ายทอดให้กับสภาผู้แทนด้วย ข้าพเจ้าไม่คิดถูกสภา
ผู้แทนเขา ถ้าเขาไปยกมือเป็นอย่างอื่น อันเป็นเอกลักษณ์ของเขา แต่ข้าพเจ้า
จะเสียตายเป็นอย่างยิ่ง ถ้าว่าเหตุผลในด้านกฎหมาย ดังกล่าว มา ไม่ได้ถูก
เหลียวแลเสียเลย จะขอรับว่าอันว่ากฎหมายของเมืองไทยนี้ร่างกันไปตาม
ธรรมเนียมตามความต้องการ เพื่อประคับประคองการณหรือ ความต้องการ
อย่างใดอย่างหนึ่งหาได้คำนึงถึงหลักใหญ่ไม่ เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงได้แสดง
ความวิตกทั้งหลายไว้เป็นนัยยาวขอได้โปรดขยำให้แก่วุฒิสภาจากพูดมาในเวลา
อันเกินสมควร.

LIRT

๑๑.๒๗ น.

พล.ท. พระยาเทพหัสดิน : ข้าพเจ้าไม่ใช่ นักกฎหมาย ไม่ใช่ นักบัญชี เพราะฉะนั้นขอเสนอความเห็นด้วยเหตุ ด้วยผลส่วนตัวในทางกฎหมายบ้าง ในทางส่วนตัวบ้าง ข้าพเจ้าขอขอยกท่านสมาชิกผู้เป็นมิตรส่วนตัวของข้าพเจ้าซึ่งโดยมากก็มีความเห็นตรงๆกัน แต่ในครั้งข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยคือการเพิ่มเงินเดือนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการสมควร จะเรียกว่า เพิ่มเงินเดือน หรือจะเรียกว่า เงินค่ารับรอง หรือจะเรียกว่า สอนเนอรเรียม หรืออะไรก็ได้แล้วแต่ ท่านจะเรียกเถิด ขอให้เพิ่มเงินจำนวนนี้เท่าใดก็ได้ ข้าพเจ้าคิดว่าท่านผู้เสนอแปรญัตติขอเพิ่มเงินนั้นจะเป็นรัฐบาลหรือคุณควง ฯ ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบแน่แท้ เพราะข้าพเจ้าก็ไม่ได้พบกับท่านจอมพล ฯ หรือคุณควง ฯ มาก่อน แต่ข้าพเจ้าคิดว่าท่านมีความคิดกว้างไกลในทางรัฐประศาสน์นโยบายหรือสังคมนิยม ไม่ใช่ทางนโยบายเขียนเท่านั้น เหตุผลของท่านข้าพเจ้าไม่ทราบ แต่ก็ไม่ควรจะได้เรียนถามท่านเพราะว่าความลับในทางรัฐประศาสน์นโยบายในทาง มรรยาทของสภาบุรุษเขาไม่ถามกัน แต่ข้าพเจ้าคิดว่าจะต้องมี และก็มีความคิดที่สูง ที่เราควรจะต้องทำให้ไกล ข้าพเจ้าอยากจะได้คิดและเชื่อว่าท่านรัฐบาลกว้างไกล เราหลายคนดูเหมือนจะปล่อยให้อารมณ์ของฝูงชนซึ่งเรียกว่าแมดส์ไฮโดรยี่ นำเราไปในทางที่พ้องความที่ไฟเราะชวนเชื่อบ้าง ในทางที่พ้องว่าหนังสือพิมพ์อะไรบ้าง ข้าพเจ้าพูดนี้ไม่ได้พูดถึงส่วนตัวของข้าพเจ้า เพราะอีก ๕-๓๐ วันก็ตายแล้ว แต่ขอฝากความนี้ไว้ก็ได้ เพราะว่าสิ่งใดที่เห็นว่าเป็นคุณประโยชน์แล้วก็อยากจะเสนอความเห็นด้วยบริสุทธิ์ใจ ความเห็นของข้าพเจ้าแย้งกับความเห็นของบุคคลหลายคนตั้งที่กล่าวแล้ว และข้าพเจ้าก็ไม่ทราบว่าท่านเหล่านั้นจะมีเจตนาหรือมีความมุ่งหมายอะไร ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบ แต่อยากจะเชื่อไว้ก่อนว่าท่านมีความเห็นด้วยความรู้สุจริตใจ

LIRT

เช่นเดียวกับ ข้าพเจ้าทุกคน แต่ถ้าหากว่า มันไม่ตรงกัน ข้าพเจ้าก็ขออภัย
 ข้าพเจ้าจะถูกตำหนิตัวเดียว แต่เชื่อว่าอนาคตจะมากกว่าข้าพเจ้าได้เรียน
 ความเห็นต่อสถานการณ์ด้วยความบริสุทธิ์ใจ และเป็นการถูกต้อง อนาคตจะ
 รับรองข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้าตายไปแล้ว ท่านได้ยื่นแสดงความซื่อสัตย์ให้
 ข้าพเจ้า ๑ นาทีแล้ว การเพิ่มเงินเดือนให้สมาชิกสภาผู้แทนนั้น โปรดอย่า
 เข้าใจว่าเป็นการชดเชยของสมาชิกสภาผู้แทนซึ่งรัฐบาลลงใจเช่นนั้น เพราะ
 ว่าถ้าท่านเข้าใจเช่นนั้น ก็เสียใจว่ามันจะเป็นการดูถูก สมาชิกสภาผู้แทนเกินไป
 การดูถูกสภาผู้แทนของท่านนั้นเป็นการดูถูกตัวของท่านเอง สมาชิกสภา
 ผู้แทนก็คือผู้แทนของตัวของท่านเอง ข้าพเจ้าจึงขออภัยขอโทษให้พวกเรา
 ดูถูกให้กว้างขวางและในด้านการใด ขอให้เห็นใจและเห็นความจำเป็น
 และสมควรโดยปราศจากอคติ พวกเราทั้งหลายในวุฒิสภานี้ถ้าหากว่าข้าพเจ้า
 จะเปรียบเทียบกับเห็นจะไม่การเกินสมควรไปกระมัง ถ้าข้าพเจ้าจะเปรียบ
 เทียบวุฒิสภาว่าเป็นพี่ชายของสมาชิกสภาผู้แทนเห็นจะไม่เป็นการไม่สูงเกินไป
 ถ้าเช่นนั้น แล้วเราก็คงต้อง เปรียบเทียบ กับรัฐว่า เป็นผู้ปกครอง ของเด็กน้อง
 ของเรากำตั้งอยู่ในมหาวิทยาลัยหนึ่งประหม่อมมี ศตวรรษของรัฐบาลกลางวัน
 ไม่พอขอรับบ้างแต่ก็ท่านผู้ใหญ่ว่า ย้ายน้องของเจ้านั้นขาดแคลนนัก
 ขอเสียทางเองให้มันใหม่สักครั้งหนึ่ง ให้ศตวรรษให้พอกินสักหน่อยแล้ว
 เราเป็น พี่ จะรักใคร่ ไม่ให้น้อง ได้เต็มที ด้วยนั้น มันเป็นการ ผิดสมควร แล้ว หรือ
 ข้าพเจ้าคิดว่าเราควรจะทำตัว เป็นพี่ที่ดี อย่าได้เสียตาย ศตวรรษที่ท่านผู้ใหญ่ว่า
 ให้แก่น้องของเราเลย น้องของเราควรจะได้เราก็ดูจะยินดีด้วย

บางท่านอ้างว่าไม่ชอบที่จะให้เอาเงินของชาติมาแจกกัน ท่านลอง
 คิดดูที่เถิดว่า เงิน ๓,๐๐๐ บาท ที่สมาชิกสภาผู้แทนได้รับอยู่เดี๋ยวนี้ ถ้า
 จะเปรียบเทียบกับเปรียบเทียบกับใคร ก็เปรียบเทียบกับได้กับราคาข้างไม
 คนหนึ่งซึ่งรับค่าจ้างวันละ ๓๐ บาทกว่าหรือคนกับจักรยานตามรถคนหนึ่งเท่านั้น

LIRT

แล้วก็จะให้ตั้งมาชิกสภาผู้แทน ท่านจะให้ห้องของเราดำรงฐานะอยู่ในระดับเดียวกับคนชั้นกรรมกรแล้วเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทย มันเป็นการสมควรแล้วหรือ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าผู้แทนราษฎรเขาจะมาจากไหน ๆ เขาจะเป็นอะไรก็ตาม แต่ตลอดเวลาที่เขาเป็นผู้แทนของเราเราก็ต้องช่วยให้เขาสามารถที่จะดำรงฐานะอยู่ในระดับที่พอสมควรที่จะเป็นผู้แทนของประชาชนชาวไทย เราอย่ามองดูเงินก้อนพันบาทหรือ ๕ แสน ๗ หมื่น บาทด้วยตาเท่าไรท่าน เราดูภาคโคตรออกไปงบประมาณตั้ง ๑,๖๐๐ ล้านบาทเงิน ๕ แสน ๗ หมื่น บาท มันอะไรมันก็ประต้อนิดเดียว แล้วท่านบอกว่าท่านใช้ภาษาคิด ข้าพเจ้าก็พูดอะไรไม่ได้เพราะข้าพเจ้ายังเป็นเถรแท้ ท่านรวมความว่า คำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าควรทำให้ตั้งมาเสมอ ท่านจะแบ่งเงิน ๕ แสน ๗ หมื่น ไปเฉลี่ยให้แก่พลเมือง ๓๗-๓๘ ล้าน จะได้คนละเท่าไร เงินจำนวนนี้เป็นการช่วยราษฎรแต่ละคนเท่านั้นเท่านั้นต่างค้ เงินนี้เราให้ผู้แทนไปให้เขาไปทำหน้าที่ผู้แทนเกิดเพื่อเกียรติของราษฎรประชาชนชาวไทยนั่นเอง ไม่ใช่คนอื่นเป็นการช่วยราษฎรแต่ละคนโดยผ่านทางผู้แทนของเราให้รักษาเกียรติแทนเขา แทนเราทั้งหลายนั่นเอง

อันการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณนั้น ถึงแม้ว่าจะมีปรากฏในรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวของเรากล่าวว่ามีหน้าที่เกี่ยวข้องด้วยก็ตามเถอะ แต่ว่าถ้าจะดูในเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญนั้นทั่ว ๆ ไปแล้วละก็รัฐธรรมนูญให้เวลาเรา ๑๕ วัน งบประมาณนี้ก็เมื่อเรามาจะไปดูอะไรได้ละเอียดละออ เราไม่อาจมาทำอะไรได้จริง ๆ เขามองไว้เป็นการแสดงความเคารพว่าให้ผู้ใหญ่ได้รู้เห็นไว้บ้างเท่านั้นเอง ข้าพเจ้าแปลกใจมากที่เพื่อนสมาชิกข้าพเจ้าซึ่งเป็นเพื่อนส่วนตัวด้วยคัดค้านในข้อนี้ เขาไปยุ่งยากในเรื่องที่เกี่ยวกับงบประมาณ ข้าพเจ้าไม่เคยได้ยินและไม่เคยเห็นว่า เฮ้าส์ออฟ คอมมอนส์ เขาไปยุ่งยากกับการงบประมาณและการเงินด้วยเลย ข้าพเจ้า

LIART

จึงขอที่จะบอกว่าเราอย่าไปยุ่งย่ามกับการเงินของรัฐบาลเลย ให้เป็นหน้าที่
ของสมาชิกสภาผู้แทนซึ่งเขาได้รับเลือกโดยตรงจากราษฎรให้เขาไป ทำการ
ตัดสินว่า เขาตกลงมาว่าอย่างไรเรารับรู้ก็พอแล้ว เมื่อเจตนารมณ์ของรัฐธรม
อนุญาตเรามาทำของนั้นแล้ว รัฐธรมอนุญาตใหม่เราหวังว่าจะไม่เกี่ยวข้องด้วยแล้ว
แล้วตามที่ปฏิบัตินั้นเราก็คือรัฐธรมอนุญาตก็ถูกเป็น แม่บทแล้ว เข้าดี ออฟ
ฟิศที่ดี เขาไม่ยุ่งย่ามกับการเงิน ข้าพเจ้าจึงขออวยพรท่านทั้งหลายทั้งหลายทุกๆ
ท่านว่าเราอยู่ประจำคนแก่ อย่าไปยุ่งย่ามเรื่องเงินเรื่องทองของเขาเลย เมื่อ
ได้พูดมาถึงเรื่องการเพิ่มเงินเดือนสมาชิกสภาผู้แทนแล้ว แล้วมีสมาชิกคน
หนึ่งกล่าวถึงเรื่องเงินที่เกิดขึ้น & แค้น จะไปเพิ่มให้แก่รัฐมนตรี & ราชการ
อะไรเหล่านั้น ข้าพเจ้าเคยพูดเสียด้วย เงินเดือนนายกรัฐมนตรีเวลานี้ขอให้
ท่านพิจารณาดู & พิจารณานั้นเท่าไร มากกว่าหัวหน้านายตำรวจราว ๓๐๐ บาท
เท่านั้น แล้วนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีก็จะต้องรักษาในตำแหน่งเท่าไร ต้อง
มีรายจ่ายเท่าไร มีอะไรไปเบิกได้ ท่านบอกว่ามีอะไรก็รับรองก็เบิกได้ นั้น
เป็นในสถานที่ แต่โดยพฤติการณ์ท่านโดยมากก็ทำงานในตำแหน่งสูงๆมา มันมี
หลายอย่างหลายประการที่รับเบิกไม่ได้ ในบ้านของท่าน ท่านก็มีโซฟา
หนังแข็ง เหล้าดีๆ บุหรี่ดีๆ ไร่รับแขกบ้านแขกเมืองเรา เหล้าที่ท่านมีก็ใช้
ด้วย แขกมาไม่ว่าทางไหนก็รับรอง แล้วท่านตั้งฎีกาเบิกได้เมื่อไรในกิจการ
ของท่านบางอย่าง การพบปะคนจะไปพบกับเขากระไรอยู่ ก็เชิญมากินน้ำชา
ปาร์ตี้แล้วอันนี้สมควรก็ได้ จะเบิกได้ก็เป็นรายกรณีเฉพาะเรื่องเฉพาะราย
มันก็ต้องคิดถึงพวกเหล่านั้นด้วย ส่วนจะเลี้ยงเป็นการใหญ่เรียกว่าฟอรัม
ปาร์ตี้หรือฟอรัมดินเนอร์หรืออะไรพวกนั้น เป็นเรื่อง กระจุกกระจิกเล็กน้อย
ท่านต้องมีรับรองสำหรับพวกนั้น และก็จะต้องเพิ่มรายจ่ายขึ้น ซึ่งจะไปเทียบ
กับหัวหน้านายตำรวจราวไม่ได้ นอกจากนั้นก็ขอชักชวนให้ท่านพิจารณา
ดู เพื่อนบ้านของเราให้รอบๆ จะเป็น พระมากดี พลับปันดีก็ดี ที่เขาให้กัน

อย่างไร เราเลี้ยงรัฐมนตรีของเราอย่างไร เราเลี้ยงผู้แทนราษฎรของเรา
 อย่างไร เราเทียบเคียงดูเท่านั้น เราอย่าไปเทียบเคียงถึงอังกฤษเลย ผู้แทน
 เราได้กันเงินเดือน ๑๑๐๐ ปอนด์ ตกปีละ ๖ หมื่นบาท เดือนละ ๕ พันบาท
 นี่เป็นเงินเดือนสำหรับผู้แทนของอังกฤษ และที่คิดเป็นเงินไทยนึกคิดเป็นราคา
 ตลาดอย่างตลกๆ คือ ตกอยู่ประมาณปีละ ๖ หมื่นบาท แต่ว่าเราอย่าไปเทียบ
 กับอังกฤษเขาเลย เปรียบกับเพื่อนบ้านของเราดีกว่ากัน เช่น พม่า อินเดีย
 พิลิปปินส์ ท่านจะเห็นฐานะผู้แทนของเรา กับของเรานั้นผิดกันอย่างไร รัฐ-
 มंत्रीของเรา กับรัฐมนตรีของเราผิดกันอย่างไร เราจะตั้งมาตรฐานของ
 ผู้แทนที่จะดำรงฐานะของผู้แทนราษฎรให้เป็นไปด้วยดีด้วย ไม่ใช่มาฆ่าตอก
 มันต้องเป็นขี้หมอดู เราเป็นผู้แทนของเรา เราต้องลงไปเราก็ดูลงไปใน
 ฉายาของต่างประเทศที่ได้มาพบเห็นเขาก็จะว่าได้ เพราะฉะนั้นการยกย่อง
 เทอดทูนผู้แทนของเรานั้นก็คอยยกย่องเทอดทูนตัวของเราเอง ข้าพเจ้าใคร
 จะขอวิงวอนพวกเราทุกคนที่เป็นผู้ใหม่ด้วยกันแล้วว่า ขอให้ตั้งตัวการณับ
 ดนุญในเรื่องการระบายดีที่ไม่มารักไม่นำคู่สำหรับในเรื่องเกี่ยวกับรัฐบาล ของ
 เราเสีย และเชื่อว่าจะเป็นทางดี คือว่าข้าพเจ้าขอให้ตั้งตัวจากการณับดนุญ
 มุกตบบางจำพวกบางเหล่าที่คิดจะระบายดีที่ไม่ดีให้แก่รัฐบาลบางท่านของเรา
 เสีย เพราะถ้าหากว่าการระบายดีเช่นนั้นมันถ้าถูกละเลยได้แล้ว จะเป็นทาง
 ที่ไม่คงามสำหรับชาติและประชาชนของเราเป็นอย่างยิ่ง เดียวนี้ไอ้ดีแรงจะ
 คอยแซกเข้ามาอยู่แล้ว เราอย่าเบียดช่องให้เขาก้าวเข้ามา เราอย่าแตกกันเอง
 เราอย่าแก่งแย่งกันเอง เราดูภาวในแง่กันนี้ตรงกับความจริง เราพูด
 ความจริงเพราะหน้า เราดูความดีโดยรอบคอบ อย่างเดียวกับทหารผู้
 ของเรา ความตายซึ่งๆหน้าได้ เงินพันบาทเป็นเรื่องเล็กน้อย อย่าให้เป็น
 เรื่องที่ต้องทำของหนักหน่วงในเรื่องนี้ เดือนถึงแม้ท่านนายกรัฐมนตรีได้กล่าว
 มาแล้ว แต่ว่าท่านโปรดนึกดูว่าเมื่อก่อนวันที่ ๒๔ มิถุนายน ทางฝ่ายรัฐบาล

ก็คิดว่าไม่มีอะไรเหมือนกัน แล้วเหตุผลก็เกิดขึ้นได้ เราอย่าตั้งในความ
ประมาณ ความไม่ประมาณนี้คือความไม่ตาย ท่านอ้างหลักกฎหมายบ้าง
หลักการบัญชีบ้างและอะไรต่ออะไรต่าง ๆ ข้าพเจ้าได้เรียนแต่แค่คิดว่า
ข้าพเจ้าไม่ใช่หลักกฎหมาย และไม่ใช่นักบัญชี และรู้ อีกครั้งคิดว่า คำพูด
เหล่านี้บางคำขัดกับกฎหมายข้อนี้ ข้อนี้ข้าพเจ้าไม่ทราบ กฎหมายแล้ว
ปวดหัวเต็มอ เพราะฉะนั้นอย่าถือกฎหมายเป็นอารมณ์นักเลย เราเคารพ
ต่อกฎหมาย แต่อย่าให้กฎหมายเพื่อ อย่างที่ อะไร ๆ มันเพื่อยุติเฉยจน
กฎหมายก็ตั้งขึ้นเพื่อยุติเฉยเดี๋ยวนี้ และถ้ากฎหมายมันขัดข้องอะไร ก็ดู
เหมือนจะมีการหาหาคำวินิจฉัยให้ถูกต้องตามกฎหมายที่มีอยู่ ไม่ต้องไป
แก้ไขอะไรน่าจะทำได้ ข้าพเจ้าเชื่อในความดีมารของท่าน ข้าพเจ้าเชื่อใน
ความดีมารของท่านน่าจะหาทางประนีประนอมได้ เพราะฉะนั้นที่พูด
ข้าพเจ้าได้กล่าวมานี้ ข้าพเจ้าขอให้ท่านได้โปรดพิจารณารับรองร่างพระ
ราชบัญญัติงบประมาณนี้ด้วยดี

๑๑.๔๕ น.

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าได้ฟังท่านอธิบายโดยปริยาย
แล้วก็เคลิบเคลิ้มไปเหมือนกัน แต่ครั้งนี้ใคร่ตรงถึงท่านแล้วก็เสียใจที่ยัง
เปลี่ยนความเห็นของข้าพเจ้าไม่ได้ ท่านว่ากฎหมายอย่ามาใช้กันมากนักเลย
มันจะเพ้อ อะไร ๆ ก็กฎหมาย ข้าพเจ้าได้ทราบว่ามีลักษณะอะไร ลักษณะ
บัญญัติใช้หรือไม่ นิติแปลว่าอะไร แปลว่ากฎหมาย ก็ตั้งหน้าตั้งหน้าบัญญัติ
กฎหมายเป็นชั้นของรองมาจากผู้แทนราษฎร แล้วเราไม่ใช่กฎหมายแล้ว
เราไปใช้อะไรกัน ถ้าท่านไม่ทราบข้อกฎหมายเลยก็ควรฟังคนที่เรารู้กฎหมาย
บ้าง หรือว่าคนที่รู้กฎหมายมาพูดเหตุให้ฟังเพื่อย ท่านก็นั่ง ๆ เสีย
คิดว่า เพราะว่าเรื่องไม่รู้เรื่องก็ไม่ควรจะไปว่ากฎหมายใช้ไม่ได้ ฉะนั้น

สถานบัญญัติ ท่านเป็นท่งโยว่าเรื่องมันจะเป็นประวัติศาสตร์ ข้าพเจ้า
ว่ามันเป็น และเป็นในวินัยมากด้วย ประวัติศาสตร์มันบันทึกได้ไม่เฉพาะ
แต่ความดี ความเลวก็บันทึก เพราะฉะนั้นที่เราจะทำอะไรลงไป เรา
คำนึงถึงประวัติศาสตร์ ไม่ใช่ไม่คำนึงถึง สมเด็จพระนครินทร์หาราชคิด
อยู่ในประวัติศาสตร์ ขุนจรวงศาธิราชก็คิดอยู่ในประวัติศาสตร์ ท่านว่า
เราไปคิดเงิน ๕๗๐,๐๐๐ ออกจากงบประมาณ เท่ากับไม่ยกย่องผู้แทนหรือถูก
ผู้แทน ข้าพเจ้าไม่เคยให้เหตุผลในทางผู้แทน ข้าพเจ้าให้เหตุผลว่า
ทำไมเหตุผลยังไม่เพียงพอที่จะงบประมาณให้ผู้แทนและรัฐมนตรีและเลขา-
การ ซึ่งท่านต้องเดียงสอนอย่างนั้น ท่านว่าการยกย่องผู้แทนนั้นก็เท่ากับ
ยกย่องตัวเราเอง ข้าพเจ้ามองไม่เห็นว่าการยกย่องจะเป็นไปได้ และโดย
เฉพาะอย่างยิ่งถ้าท่านเห็นว่าการเพิ่มเงินให้ผู้แทนเป็นการยกย่องผู้แทนและยก
ย่องตัวเราด้วยแล้วข้าพเจ้าว่าทฤษฎีของข้าพเจ้าถูก ข้าพเจ้าเอา ๓๐ คุณให้
เพื่อเกียรติของเราจะเพิ่มให้อีก ๓๐ เท่า ท่านว่าผู้สมมติเป็นพัสถ์ผู้แทนเป็น
น้องก็ควรจะได้เห็นใจซึ่งจะต้องปรนปรีออนุเคราะห์กันบ้าง ข้าพเจ้าเป็นคน
มัน้องมากเหมือนกันข้าพเจ้าปรนปรีอเสมอ แต่ในวาระเดียวกันข้าพเจ้าก็
จะไม่ถ่มลูก หาดาน และคนใช้ในบ้านของข้าพเจ้าด้วย ข้าพเจ้าจะไม่ปรนปรี
เฉพาะพี่น้องโดย ให้เป็น ที่กระทบ กระเทือนใจ ของลูกหาดาน และคนใช้ในบ้าน
นั้นแหละคือมืองกาตโกด ท่านจะว่าท่านมืองกาตโกดแล้ว ว่าข้าพเจ้าไม่มือง
กาตโกด ข้าพเจ้ามืองกาตโกดกว่าท่านหลายสิบไมล์ คนเราเมื่ออยู่ใน
ที่ต้อมท่านก็มืองทางออก ข้าพเจ้าก็มืองอีกทาง แต่ข้าพเจ้ามืองทางประค
ท่านมืองทางหน้าต่าง มืองคนละทางใครจะโกดกว่าใครไม่ทราบ ท่านว่า
เงิน ๕ แดง ๗ หมื่นบาท ขอโทษข้าพเจ้าขี้มคำของท่านใช้ว่า ขี้ประค
นิดเดียว แกรฐราษฎร์ไม่ท้วงทำไมท่านมืองในแง่เงิน เงินที่ตัดไปแล้วไป
อยู่ไหน ไม่ใช่ไปจากราษฎรเป็นเงินคงคลัง ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้เกียรติ

LIRT

อภิปรายคนสุดท้ายท่านก็เป็นข้าราชการรับราชการมาหลายรัชกาล ข้าพเจ้า
เป็นชนลุ่มหลาน แต่ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบเรื่องว่า รัฐบาลนโยบายในสมัยก่อน
ซึ่งควรจะนำมาใช้ในสมัยนี้ เงินคงคลังควรจะมีเอาไว้ ไม่ใช่ว่ามีเท่าไรก็
จ่ายหมด นั่นคือจุดอันตรายของประเทศ ท่านเองก็ทราบว่าในสมัยที่
ประเทศไทย ต้องตกอยู่ในภาวะคับขัน จะต้องเสียดินแดน เมื่อครั้งก่อนก็ได้เงิน
อะไรมาช่วยที่ข้าเรียกว่าเงินกู้ยืม แต่เงินกู้ยืมไม่มี เป็นเงินคงคลัง
นั้นแหละให้พยายามประหยัดทุกสิ่งทุกอย่าง เมื่อถึงภาวะคับขันยังจนจะได้
เงินคงคลัง ไม่ใช่ว่านักการเมืองจ่ายหมดมาให้คนโน้นคนนี้เป็นนโยบาย
การคลังซึ่งใช้ไม่ได้ข้าพเจ้าฟัง ๆ ท่านแล้ว ข้าพเจ้านึกว่าอยู่ในเมืองยังถูก
เมื่อคราวไปเรียน ที่เราอยู่เมืองไทยในพระที่นั่งอนันตสมาคม เราใช้
รัฐธรรมนูญเมืองไทย ทำไมพูดเข้าข้อผิดพลาด รัฐธรรมนูญอังกฤษเขา
ไม่ได้เขียนเอาไว้ เป็นลายลักษณ์อักษร เข้าข้อผิดพลาด จะมีอำนาจไว้แต่ไหน
อย่ามาเถียงกัน ข้าพเจ้าเรียนมา แต่เราใช้รัฐธรรมนูญเมืองไทย รัฐ-
ธรรมนูญบอกบัญญัติไว้โดยชัดแจ้งว่าคุณสมบัติอำนาจที่จะพิจารณายับยั้งหรือ
แก้ไขอะไรก็ตาม พระราชบัญญัติทุก ๆ ฉบับไม่ได้มีการยกเว้นพระราช-
บัญญัติการเงินเลย ในร่างพระราชบัญญัติการเงินบังคับให้วุฒิสภาพิจารณา
ให้เสร็จภายใน ๑๕ วัน ซึ่งเป็นวิธีทางที่จะลดอำนาจวุฒิสภาลง แต่ไม่ใช่
หมายความว่าวุฒิสภาจะไม่อำนาจยับยั้งถ้าเราถือว่าไม่ควรมยับยั้งหรือไม่
ควรจะต้องข้าพเจ้าว่าทฤษฎีเช่นนี้ผิด เพราะถ้าเป็นอย่างนั้นจะได้ถือว่า
วุฒิสภาไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ของตนตามรัฐธรรมนูญ เราจะได้ไม่ได้ที่เรา
มานั่งถกนั่งเถียงกันอยู่ จนเมื่อเราเมื่อปากกัน เป็นการทำตามหน้าที่ไม่ได้
อำนาจก็อดใช้ไม่ได้ ถือว่าขาดสภาพผู้แทน หน้าที่ของใครก็หน้าที่ใคร
รัฐธรรมนูญบัญญัติให้ท่านมีหน้าที่อะไรท่านก็ทำหน้าที่ของตน ถ้าท่านทำ
เฉยเมยก็แปลว่าไม่ปฏิบัติตมถึง พระบรมราชโองการแต่งตั้งมา ในเรื่อง

LIART

กฎหมายเพื่อไม่ให้เหตุผล ในที่นี้ หมายความว่า ออกกฎหมาย เลอะ เทอะไม่
จำเป็นไม่เป็นประโยชน์แก่ราษฎรเรียกว่ากฎหมายเพื่อ แต่ว่าถ้าท่านจะมอง
ในแง่ที่ว่ารายรับเงิน ๕ และ ๗ หมื่นบาทเป็นกฎหมายเพื่อ ข้าพเจ้าตรงกัน
ข้ามรายรับกฎหมายเพื่อนั่นเองไม่ใช่สนับสนุนกฎหมายเพื่อ เพราะฉะนั้น
สรุปความได้ว่าข้าพเจ้าต้องถูกชนเถียงแย้งขึ้น เพราะมันเป็นประวัติศาสตร์
ละท่านต้องการจารึกประวัติศาสตร์ข้าพเจ้าต้องการจารึกเหมือนกัน.

น.อ. ม.จ. พรปรีชา กมลาสน์ ร.น. : ข้าพเจ้าเป็นคนแปรรูปคดี
อยากจะเรียนถามว่าพูดได้ใหม่ความเห็นอย่างเดียวกับหลวงประกอบ

ไม่มีใครยกมือสนับสนุน

ประธานวุฒิสภา : ควรสดับกัน

น.อ. ม.จ. ปรีชา กมลาสน์ ร.น. : ผมกราบเรียนถามเพราะไม่มี
ใครยกมือ ผมแปรรูปคดีก็อยากจะเรียนถาม

พระยาอาณาจักรบริบาล : ผมหน้าที่กรรมการพอที่จะได้ถาม
บางอย่างค้างอยู่ ในหน้าที่กรรมการก็อยากแสดงเพื่อท่านสมาชิกทั้งหลาย
จะได้โต้เถียงกันอย่างเต็มที่ว่ากรรมการมีความเห็นอย่างไรบ้างก็พิจารณา
ให้หมด คือว่ากรรมการก็ได้พิจารณาแล้วนั้นข้าพเจ้าเอง ถ้านับใน
บรรดาศักดิ์ก็เป็นชนผู้น้อยและนอกจากนั้นเป็นชนผู้ใหญ่เห็นกาลไกลที่ชัดเจนได้
จัดข้อในเรือนขึ้นมาอย่างท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งบอกว่า ต้องดูกาล
ไกลแต่ท่านไม่อธิบายว่ากาลไกลนั้นคืออะไร ถอดไปอ้างว่าคุณคง
อย่างโน้นอย่างนี้ ท่านเองไม่ได้บอกว่ากาลไกลคืออะไร ข้าพเจ้าบอกว่าท่าน
ก็ดูเห็นการขึ้นเหมือนกับดาบของท่านขึ้นอยู่ เห็นตรงกันข้ามกับที่
ข้าพเจ้าพิจารณา เป็นกฎหมายการเงินถ้าหากไม่มีข้อสำคัญก็ไม่ต้อง
ปล่อยไปต้องตรวจอย่างละเอียดเพื่อทบทองรัฐบาล นี่เป็นความจริง ตรวจ
อย่างละเอียดจริงๆ แต่ว่าสิ่งใดไม่เห็นควรทบทองก็ปล่อยไป ที่ทบทอง

LIRT

ก็มีมาก เพราะงบประมาณใครรู้ความจริงแต่กับออกอย่างมี ๕๕๓ ใช้
ไม่ได้ ความจริงมีอยู่ในงบประมาณการที่ปล่อยให้ หัน
ใจกรรมการที่ทำงานนั้นถือว่าเป็นกฎหมายการเงินจึงได้กำหนด เห็นว่า
เรื่องนี้ถ้าปล่อยให้แล้วจะเป็นการเสียหาย จึงได้กำหนดไว้ในข้อนี้

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ตามที่ท่านสมาชิกได้
อภิปรายนั้น คือว่าทางกรรมกร ถือว่าได้มีท่านสมาชิกผู้หนึ่งได้อภิปราย
สนับสนุนฝ่ายรัฐบาล กรรมกรรู้สึกขอบคุณที่ท่านมีความเห็นตรงกัน ใน
เรื่องเกี่ยวกับการอภิปรายกันนั้น กรรมกรทราบเรียนต่อประธานวุฒิสภา
ที่เคารพว่า คือการจับประเด็น หมายความว่า การอภิปรายอย่างท่าน
เจ้าคุณเทพ ฯ อภิปรายนั้น อย่างที่พูดกรรมกรเห็นว่าละเอียด ขอให้
อภิปรายเป็นข้อ ๆ ในหลักการว่ามีเหตุผลอะไร ก็พอจะจับเค้าความได้
ในหลักการ ถ้าจะอภิปรายในเหตุผลกรรมกร ถือว่าเกินมาก รู้ตัวอย่าง
ตามธรรมดาเหรียญนั้นก็มีอยู่สองหน้า เรื่องอะไรต่าง ๆ ที่จะพูดว่าดีก็ ถ้า
จะพูดว่าชั่วก็ชั่ว อย่างกรรมกรจะพูดว่าดี ก็พูดได้ จะว่าชั่วก็ว่าได้ ก็ถ้าเรา
ว่าดีก็ ถ้าเราว่าชั่วมักชั่ว แต่ถ้าถ้าดีด้วยกันทุกคนเช่นถ้าจะว่าในหลักการ
คืออย่างไร ชั่วอย่างไร นี่เป็นข้อที่เราพูดกัน กรรมกรไม่อยากกล่าว คือว่า
อยากขอเปิดประเด็น คือว่าเอาแต่ข้อ ๆ พูดข้อ ๆ ทำเรื่องกรรมกรฟังด้วย
เหตุนี้ กรรมกรทราบเรียนว่าข้อพิจารณางบประมาณเงินอื่นนั้น สมาชิก
ก็ไม่คิดใส่ใจเลย ในจำนวนเงิน ๕๗๐,๐๐๐ บาท กรรมกรอยากจะทราบเรียน
ในหลักการอื่นอีก คือได้เรียนแล้วว่า ผู้แทนราษฎรนั้นมีอำนาจใดมาจาก
รัฐมนตรี ซึ่งท่านสมาชิกที่ค้านก็ไม่ชัดของว่าในข้อนี้ถูกต้องแล้ว แต่ว่า
ทำไมถูกกฎหมาย แต่ทำไมไม่ถูกกฎหมายเมื่อออกไปแล้วก็มีข้อผูกพัน แล้ว
มีข้อแย้งว่ามีข้อผูกพันเดิมไม่หมดแล้ว ข้างกฎหมายข้อผูกพันที่ได้ทำกันมา
แล้ว กรรมกรทราบเรียนว่าในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎรก็ได้ออกกฎหมาย

LIART

ไปแล้ว กฎหมายฉบับนั้นเป็นข้อผูกพันราษฎรทั้ง ๑๘ ล้านคนซึ่งจะต้องยอมรับนับถือด้วยกันทั้งนั้น ที่จะอนุมัติไปก็จะอนุมัติและทำในข้อที่ไม่ผูกพันกรรมก็เห็นว่าไม่มีข้อผูกพัน ถ้าเราลงมติกันในสภาแล้ว ข้อผูกพันก็เป็นอันว่าหมดทุกอย่างที่จะเกิดขึ้น แล้วท่านก็ชักตัวอย่างเรื่องเบี้ยบำนาญซึ่งทำต้องใช้จ่ายหมด แล้วจะมีเบี้ยอย่างนั้นหรือ ธรรมดาจะขอทราบเรียนว่า มันก็ไม่ได้จ่ายหมดทุกปี เวลาที่ถึงไปแล้ว ๕ ล้าน ระหว่างนั้นมันจะเก็บบวดยึดหายคายจากก็ได้เงินเข้าคลังทุกปี ในข้อนี้ก็เป็นการทำตามมติสภาไปอย่างตัวอย่างว่าบำนาญเป็นข้อผูกพัน เพราะว่าใช้หมด ไม่มีเงินเหลือเข้าคลัง ก็เหลือทุกปี คนตายทุกปี เพราะฉะนั้นกรรมเห็นว่าสภาพเมื่อออกกฎหมายไปแล้ว ลงมติอะไรไปแล้วก็เป็นข้อผูกพันทั้งนั้น เพราะว่าเป็นอำนาจสูงสุดอยู่แล้ว และนอกจากนั้นก็มีเรื่องทำตามมติผู้แทนราษฎรหนึ่งฝ่ายค้านกับออกว่ามีรัฐมนตรีคนหนึ่งคือ เพื่อนบ้านของท่านนั่นเอง รัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรมพูดว่าผู้แทนราษฎรนั้นจะได้มารับใช้ ทำราชการประจำ แล้วท่านก็อธิบาย ขอขอบคุณ ขอบใจบอกว่าจะได้เอาไปใช้เป็นการที่ยั่งยืน เข้ามาอยู่ในราชการบริหาร เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ความจริงก็ถูก แต่ว่า ที่ท่านว่าในหลักการที่ฟังก็ถูก แต่ผมที่ฟังรัฐมนตรีที่กล่าว ก็กล่าวในหลักการนี้ กล่าวคือว่าผู้แทนราษฎรเป็นปากเสียงของราษฎร เมื่อราษฎรมีกฎจะต้องการให้รัฐทำอะไรให้ก็มาจากทางผู้แทนราษฎร เขาก็ต้องบอกกับผู้แทนราษฎร และเมื่อผู้แทนราษฎรเขามาบอกกับรัฐบาล รัฐบาลก็จัดการให้ ที่นี้จะแย้งว่ารัฐบาลดูไม่ทั่ว คือ รับรองว่าดูไม่ทั่วแน่ ถ้าหากว่าจะมีแต่รัฐบาล รัฐบาลจะดูทุกขั้วราษฎรได้ทั่วแล้ว ถ้าอย่างนั้นก็ไม่ต้องมีผู้แทนราษฎร มีทำไม ท่านเห็นว่าในการที่รัฐบาลเท่านั้นแต่ดูทุกขั้วไม่ทั่ว จึงต้องระบบให้มีผู้แทนราษฎรเข้ามา เพราะฉะนั้นผู้แทนราษฎรไปเยี่ยมราษฎรดูแลใกล้ชิดกันเช่นนั้น ก็นำความมาบอกรัฐบาล นี่กรรมได้แต่บอกว่า รัฐ-

LIRT

มนตรีในขณะนั้นได้พูด หมายความว่าทำตามหน้าที่ของผู้แทนราษฎร เมื่อได้
เงินไปก็มีโอกาสไปเป็นค่าพาหนะ ค่าพัก ไร่ด้อยเยี่ยมเยียนราษฎรอยู่ทุก
สุขตามระเบียบการปกครองอยู่แล้ว ถ้าหากว่าคิดเสีย บอกว่ารัฐบาลตัวเอง
อย่าให้ผู้แทนราษฎรมายุ่ง ถ้าอย่างนั้นก็ไม่ต้องมายุ่ง ผู้แทนราษฎรมาใน
สภาแล้วไม่ต้องไปเยี่ยมราษฎร ไม่ต้องเป็นปากเป็นเสียงของราษฎร ใน
เรื่องลดการกระแสมักเห็นว่ามีอยู่แทน

๑๒.๐๓ น.

น.อ.ม.จ. พรปรีชา กมลาสน์ ร.น. : ในการที่ข้าพเจ้าถูกขนา
พูดนี้เพราะเหตุว่าข้าพเจ้าได้ขอแปรญัตติได้ ข้าพเจ้าได้ฟังมีสมาชิกวุฒิสภา
๒ ท่านท่านหนึ่งเป็นฝ่ายสนับสนุนรัฐบาล ข้าพเจ้าตั้งใจมากที่มักจะช่วยสนับสนุน
อยู่นั่น ก้อนอื่นเพื่อให้เสียเวลาของสภานข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าจะไปเอา
เรื่องราวต่างๆมาเล่ากันตลอดไปว่าคนนั้นว่าอย่างนั้นคนนั้นว่าอย่างนั้น ก็เป็นเวลา
ยาวเหลือเกิน แต่ข้าพเจ้าได้ฟังมาแล้วทุกฝ่ายคงแต่สภามติมาจนกระทั่ง
ถึงวุฒิสภาครั้งสุดท้ายที่พูดกัน สาระสำคัญต่าง ๆ ก็ไม่เปลี่ยนใจอย่าง
ไรเลย ข้าพเจ้ายังมีความเห็นว่าเงินต่าง ๆ นั้นไม่ควรจะเพิ่มให้แม้ท่านจะว่า
เหตุผลอะไรต่าง ๆ หลากอย่าง แต่ข้าพเจ้าก็เห็นว่าอันเป็นเมืองไทยเมื่อ
รัฐธรรมนูญมีว่าอย่างไร เราก็ควรทำตามรัฐธรรมนูญ ไม่ว่าผู้แทนราษฎร
แล้วข้าพเจ้าเห็นว่าทำอะไรก็ต้องหมดทุกอย่าง คือว่าถ้าทำอะไรที่ไม่
สมควรเราก็ควรจะหักทวง เพราะว่าเป็นสภาสูง จะถือว่าประเทศนั้น
ประเทศนั้นเราทำกันอย่างไร เราเป็นประเทศไทยเราควรจะทำตามอย่างของ
เรา ก็ถึงทั้งหลายเหตุผลที่พูดกันมาตลอดเวลานี้ก็แปลว่าจะเอาชนะเขาแพ้กัน
เท่านั้นเอง แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะหนักถึงราษฎรเป็นที่สุด เราไม่ควรนึก
ถึงอย่างอื่น ข้าพเจ้าจึงอยากขอถึงวอนเพื่อนสมาชิกทั้งหลายว่าควรระมัด
ระวังช่วยกันยับยั้งอย่าให้กฎหมายออกไป ถ้าผู้แทนราษฎรเขาจะเอามาอีก
ก็ตามใจ เป็นเรื่องของเรา เรื่องของเราหมดสิ้นกันแล้วเท่านั้นเอง

LIRT

พระนิตินัยประธาน : กระผมเห็นว่าพูดกันมานานแล้ว เป็นเวลา
อันสมควรขอให้ลงมติ จะยืนยันหรือไม่ก็ขอให้ลงมติเดี๋ยวนี้

มีสมาชิกรับรอง

พระยาปริธานฤเบศร์ : ข้าพเจ้าขอให้เบ็ดอภิปรายต่อไป

มีสมาชิกรับรอง

ประธานวุฒิสภา : มีผู้ขอให้ลงมติ และมีผู้ขอให้เบ็ดอภิปราย
ต่อไป เพราะฉะนั้นขอให้ท่านตัดสิน ผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็นอภิปรายต่อไป
โปรด举手ขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ ๓๕ คน

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดเห็นว่าควรจะได้ลงมติได้แล้วโปรด举手ขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ ๕๒ คน

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าอภิปรายต่อไป ข้าพเจ้าอยากจะหา
เรื่องที่ประชุมว่าจะพิจารณาต่อไป หรือว่าจะเลื่อนไปตอนบ่าย

พระยาปริธานฤเบศร์ : ขอให้เลื่อนไปตอนบ่ายเพราะว่าอย่างน้อย
คนหนึ่งจะพูด ๕๐-๖๐ นาที ฉะนั้นกระผมเองเป็นลี้ภัยไปเช่นนี้ กับเขา
ด้วยกันเห็นจะ ๓๐ นาที

หลวงชลานัสสร กรรมการ : ผมเห็นว่าควรที่จะว่ากันต่อไป ให้
เสร็จในตอนเช้าวัน

ประธานวุฒิสภา : ท่านยังจะยืนยันหรือไม่

พระยาปริธานฤเบศร์ : ขอให้เลื่อนไปตอนบ่าย

ประธานวุฒิสภา : เขาขอให้ว่าต่อไป

พระยาปริธานฤเบศร์ : ถ้าว่ากันตอนเช้า ประเด็นที่จะเป็นว่า ผม
พูดยาวเกินไป คนทั้งหลายก็เกิดทะเลาะกันขึ้น เพราะฉะนั้นขอตอนบ่าย
ดีกว่าอยากจะพูดกันเดี๋ยวนี้ ๑๒ โมง ๑๐ นาทีแล้ว คุณหลวงฯ ควรจะคิดว่า

LIRT

๑๑๑.๖

ประธานวุฒิสภา : เมือยังขัดแย้งกันก่เดวแต่มีมติประชุมนี้ ผู้ใด
เห็นว่าควรพิจารณาต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓๖ คน

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วย และควร ให้เป็นไป ตอนบ่าย
ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๔๗ คน

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่า พิจารณา ตอนบ่าย เวลา ๑๔ นาฬิกา
วันนั้น ขอพักประชุม

พักประชุมเวลา ๑๒.๓๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่ เวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา

ประธานวุฒิสภา : พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณค่อ
จากตามท่างมา

พระยาปริตตานฤเบศร์ : ข้าพเจ้าได้ขออนุญาตท่านประธานขึ้นมา
พูดไม่ใช่เพราะว่ามีผู้ชนนำมาพูดเหมือน อย่าง สมาชิกผู้ มี เกียรติคุณหนึ่งว่า
การที่จะไม่ให้เงินเดือนผู้แทนราษฎร เพิ่มเพราะไปเชื่อ ผู้ชนเช่นหนึ่งคือพิมพ์
การที่จะพิสูจน์ความจริงให้เห็นว่าข้าพเจ้ามาพูดไม่ใช่เพราะเชื่อหนึ่งคือพิมพ์
เพราะเชื่อผู้ชนนำมาพูด ก็มีตัวอย่างเมื่อเขาเลิกบรรดาศักดิ์กัน ข้าพเจ้า
เป็นคนเดียวที่ขอบรรดาศักดิ์ คนหนึ่งไม่ได้จึงใจข้าพเจ้าเลย คนพวกนั้นที่
หนึ่งก็ไปเยี่ยมเยียนข้าพเจ้า ไม่ใช่เชื่อผู้ชน แต่พูดด้วยความสุจริตใจในหน้าที่
วุฒิสภาท่านวุฒิสภาท่านมาอยู่ไม่ใช่จะมาชักคอรัฐบาล ไม่ใช่จะมา
ชักใจรัฐบาล และไม่ใช่ว่ามาตามใจรัฐบาล เรามาอยู่ที่นี่สำหรับคอยดูว่า
รัฐบาลทำทุกสิ่งทุกอย่างถูกต้องเรียบร้อยไม่ผิดกฎหมาย ไม่ผิดประเพณี ไม่
ผิดแบบแผนการปกครองบ้านเมือง เพราะฉะนั้นถ้ามีการพูดอะไรขอให้
เป็นที่เข้าใจว่าเราพูดตามความสุจริตใจของเราทีเดียว ไม่ใช่พูดเพื่อชักคอหา
มิได้ แต่ในขณะที่เดียวกันก็ต้องดูว่าเราตามใจรัฐบาลไม่ได้

อันเรื่องเงินเพิ่ม ๕ แสน ๘ หมื่นบาทที่ว่ากันมาเดี๋ยวนี้ ก็เป็นที่เข้าใจกัน
แต่ที่ว่าบางท่านวุฒิสภาที่เห็นด้วยว่าควรจะให้เพิ่มให้ บางท่านก็ว่าไม่ควรจะ
เพิ่มให้ ท่านฝ่ายข้าพเจ้าเห็นว่าทำไมไม่ควรจะเพิ่ม เรื่องมันอยู่ที่ว่าการจะ
เพิ่มให้มันผิดหลักการ มันไม่ใช่ปัญหาเรื่อง ๕ แสน ๘ หมื่นบาท แม้แต่บาท
เดียวก็ตามเถอะ แต่ถ้าผิดหลักการแล้วเราก็ไม่ควรจะอนุญาต ไม่ควรจะ
อนุมัติ ท่านสมาชิกผู้เกียรติได้พูดเมื่อเช้าบอกว่าจะไม่ต้องใช้กฎหมายมาก
เกินไป นี่ข้าพเจ้าเสียใจไม่เห็นด้วย ท่านสมาชิกผู้เกียรติคนหนึ่งพูดแล้ว
ว่าเราเป็นตณานิติบัญญัติ เราต้องดูความกฎหมาย แต่ถ้าเราไม่ถือกฎหมาย

LIRT

เป็นหลักเราไม่รู้ว่าจะอะไรเป็นอะไร ก็บอกว่าทำตามชอบใจเท่านั้น นั่นมันไม่ได้ ต้องดูตามกฎหมายๆว่าอย่างไร ในเรื่องจะเพิ่มเงินนี้ ในข้อต้นรัฐบาลเรียกว่าเงิน ๕ แสน ๗ หมื่นให้ตามข้อผูกพัน มีข้อผูกพันที่ไหน ไม่มีที่ไหนเลย ข้อผูกพันที่เรียนอย่างนั้นต้องแปลว่าข้อผูกพันมีมาแล้วจะต้องให้เขา อย่างเราเป็นหนี้เงินกู้ อย่างนี้เราต้องให้เขา แต่ไม่ได้เป็นหนี้ใครในข้อที่ว่าเงินผูกพัน เป็นของที่ไม่ถูก เป็นข้อผูกพันไม่ได้

นอกจากนั้นตามเดียงที่ได้ฟังมาแล้ว ทั้งรัฐบาลก็ดี ทางฝ่ายที่ท่านสมาชิกผู้แทนราษฎรบางคนก็เห็นด้วยว่าควรจะช่วย และอ้างขึ้นมาว่าไม่พอเรื่องไม่พอท่านทั้งหลายก็ทราบอยู่แล้วว่ามันไม่มีอะไรพอในโลกนี้ ข้าพเจ้าเองก็ไม่พอเหมือนกัน ไม่ใช่ฉันพอเมื่อไร ต้องดูเสียก่อนว่าสมควรหรือไม่ เหตุผลสมควรหรือไม่ และกฎหมายให้หรือไม่ ไม่ใช่ตามใจว่าไม่พอแล้วก็เพิ่มเงิน อย่างนั้นจะต้องกลายเป็นผู้ร้ายไปเสียเปล่าๆ เพราะว่าไม่พอ ที่เงินเดือนผู้แทนราษฎรเวลานี้ว่าไม่พอ ข้าพเจ้ายังไม่ได้ยินใครอธิบายให้เราฟังเลยว่าใครคนไหนว่าไม่พอ และเป็นเจ้าทุกข์ขึ้นมาว่าเงินเดือนผู้แทนราษฎรไม่พอ ไม่มีผู้แทนราษฎรคนไหนเลยจะเงินเดือน ๓๖๐ บาทไม่พอ การที่ว่าไม่พอจึงมาเพิ่มให้มันใครเป็นคนว่าไม่พอเรายังไม่รู้ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ตามความเห็นของข้าพเจ้าเมื่อไม่มีเจ้าทุกข์ชี้ว่าไม่พอแล้ว ข้าพเจ้าได้เคยขอร้องและถามเมื่อเวลาที่เสนอมาก่อนรับหลักการว่าใครเป็นผู้เสนอ ทางฝ่ายรัฐบาลซึ่งแจ่มแจ้งไม่ชัดเจน บอกว่ามี คณะกรรมาธิการได้เกิดมีการเสนอขึ้นมาว่าให้เพิ่มเงินนี้ ท่านที่ท่าน "รายสมาชิกวุฒิสภาบางท่านได้เคยบอกว่าได้พูดเมื่อเข้า" บอกว่าวุฒิสภาควรพิจารณาพรหมวิหาร เห็นกาตโกต เงินที่ผู้แทนได้ไม่พอดังใช้พรหมวิหาร ข้าพเจ้าเห็นด้วยที่ท่านมีความเมตตากรุณา ไม่มีอะไรดีกว่าความเมตตากรุณา และคนเราต้องมีความเมตตากรุณา แต่ไม่มีเหตุผล ที่ในข้อที่ว่าวุฒิสภาควรเห็นกาตโกต การที่วุฒิสภาบางท่านไม่เห็นด้วยในการที่

LIRT

จะจ่ายเงินนั้นแหละเราเห็นกาตโกด สมาชิกวุฒิสภาบางคนว่าเห็นกาตโกดนั้น
มันอาจโกดเป็นอย่างนั้นทาน คือมันจะกลายเป็นเราให้เขาคนเดียว คือ อย่าง
ที่หลวงประกอบพูด ขอบปรกานโทษที่ออกข้อ อย่างที่วานนแหละ และถ้า
รัฐบาลบอกว่าเพราะเงินที่ผู้แทนราษฎรได้ไม่พอจึงมาเพื่อให้ข้าพเจ้าก็ เคย
พูดมาแล้ว ที่ข้าพเจ้าพูดอย่างนั้นว่าข้าพเจ้าพูดเป็นเชิงตลกเบ็ดเตล็ดได้ ท่าน
อย่าก็ค้อย่างนั้น ข้าพเจ้าพูดเป็นการดีพียอกเท่านั้นเอง ที่พูดถึงไม่พอ ผู้แทน
ราษฎรไม่พอ แล้วคนอื่นพอหรือไม่ ใช่เบ็ด ๓ ใบ ๓ บาท ข้าพเจ้าขอให้ดู
กันทุกวันนี้ไม่พอ ข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐบาลนั้นเข้ามา มารับรองอย่างแข็งแรงว่า
ต้องให้ราคาเครื่องอุปโภคบริโภคลดลง ถึงเวลานี้ใช่เบ็ด ๓ ใบ ๓ บาท ๓๐ สตางค์
ตั้งแต่รัฐบาลเข้ามาที่ ๓ ใบ ๓ บาท ๓๐ สตางค์อยู่เดี๋ยวนี้ ที่แทนที่รัฐบาลจะ
ลดเปลี่ยนราคาเครื่องอุปโภคบริโภค ข้าพเจ้าไม่ว่ารัฐบาลทำไม่สำเร็จหมด
ความสามารถ ข้าพเจ้าไม่ได้ว่าอย่างนั้น ข้าพเจ้าว่าถึงเวลาแล้วรัฐบาลไม่ทำ
ให้ลด แต่รัฐบาลขึ้นเงินให้พวกสมาชิกสำหรับที่จำไม่พอ ที่หลวงประกอบ
ว่าไม่พอ มันก็ไม่ได้พอทั่วกันหมด ราษฎรก็ไม่พอ ไม่มีใครพอ แต่ถ้าให้ก็ต้องให้
ทั่วกันหมด เราไม่มีปัญญาทำให้ทั่วกัน ฝนตกไม่ทั่วฟ้า พระเจ้ายังไม่โปรด
มาให้ทั่วฟ้า ทำไม่ได้ แต่ทำได้ทำพอสมควร นอกจากนั้นขอให้ท่านทั้งหลาย
โปรดมีความกรุณาคิดถึงก่อนว่า คนที่สมัครผู้แทนเข้ามา เข้ามาเพื่ออะไร
ข้าพเจ้าเคย สมัครคนหนึ่ง ข้าพเจ้าเรียนตรงๆ ข้าพเจ้าเข้ามาเพื่อเกียรติยศ
อยากจะเป็นปากเสียงแทนราษฎร ข้าพเจ้าไม่ได้คิดอย่างอื่น ที่ผู้แทนเข้ามา
เพื่ออะไร ท่านทั้งหลายคงจะเห็นเข้ามาเพื่อเกียรติ ข้าพเจ้าเชื่ออย่างมาก พัน
เปอร์เซ็นต์ร้อยเปอร์เซ็นต์ เขาไม่ถามว่า เป็นผู้แทนได้เงินเดือนเท่าไร ที่
ผู้แทนเข้ามาด้วยเกียรติสำหรับเป็นผู้แทน ข้อที่ ๓ ที่รัฐบาลบอกว่าผู้แทนได้เงิน-
เดือนไม่พอ ผู้แทนราษฎรมีทางหากินเหมือนกัน ทบหนึ่งคืบหนึ่งทศวรรษคำสัตย์
มันคิดว่าความในกรุงเทพฯ ก็มี แล้วอย่างนั้นผู้แทนต่างจังหวัดมาแย้ง

LIRT

พวกเราในกรุงเทพฯ ไปกินหมด มีทางหาได้หรือไม่ เพราะฉะนั้น เมื่อเขามาเพื่อเกยรติ เรื่องเงินนั้นถ้าจะอ้างว่าเพื่อให้เราขาดทุน เพราะว่าเขามาไม่ใช่เพื่อเงิน เขามาเพื่อเกยรติยศ และผู้แทนราษฎรไม่ใช่อาชีพ ทางรัฐบาลท่านได้ชี้แจงแล้วว่าเงิน ๕๗๐,๐๐๐ เปรียบกับงบประมาณ ๓,๖๐๐ ล้าน เราก็ได้เรียนมาแล้วไม่ใช่ปัญหาเรื่องนิดหน่อย ปัญหาว่าถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง ข้าราชการเคยฟ้องอธิบดีกรม ศุภการ เรียกเงิน ๓ บาท ๕๐ สตางค์ แล้วไม่ยอมคืนให้ คนทั้งหลายว่าพระยาปริศนาเป็นบ้า ข้าราชการเป็นคนจน พูดกันคึกๆ ว่าฉันจะเอา พวกกันตามกฎหมาย ข้าราชการไปศาลแล้วอัยการฟ้องรับหมายก็ให้ทันที นี่เป็นหลักฐานไม่ใช่เงิน ๓ บาท ๓ บาท ท่านอย่าถามว่า ๑๐๐ สตางค์เป็นบาท หรือหนึ่งบาทหนึ่งร้อยหรือไม่ นิดหนึ่งร้อยหรือหนึ่งถูกระเบียบหรือไม่ถูกระเบียบ ตามกฎหมายหรือไม่ตามกฎหมาย และดูมติสภาบางท่านไม่เห็นด้วยการทำให้เงินเพื่อประทับประของรัฐบาลให้เดินทางสะดวก ไม่ใช่เดินทางผิด เพราะว่าข้อ ๓ ท่านอย่าถามว่ารัฐบาลทำอะไรได้ แต่ตามกฎหมายที่มีอยู่เท่านั้นไม่ใช่ทำตามชอบใจ ทำตามชอบใจไม่ได้ว่าฉันจะให้เงินคนนั้นคนนั้นไม่ได้ โนเซอร์ เราต้องดูว่ารัฐบาลทำอย่างนั้นถูกกฎหมายหรือไม่ ทนเรื่องที่ว่าพรหมวิหารอย่างที่เรียนมาแล้วเมื่อก่อน ผมเองไม่ใส่ใจถามเพื่อนเขาอธิบายให้ฟัง ที่แรกคิดว่าพรหมวิหารว่าแอบดัดแปลง อยู่หนึ่งๆ ถ้าให้เราอยู่หนึ่งๆ ไม่ใช่พูดอะไร ข้าราชการกราบเรียนด้วยความเคารพว่าข้าพเจ้าจะขอลาออกไม่อยู่ละ ขอให้เข้าใจว่าในการที่ข้าพเจ้าพูดนี้ ไม่ใช่เป็นการขัดคอหรือแย้ง เราพูดตามหน้าที่ตามความเห็นโดยบริสุทธิ์ใจของเราว่าเงินนี้ไม่ถึงเวลาที่จะให้ ทางรัฐบาลบอกว่างบประมาณปีใหม่เราไม่ได้ก็ได้ ถ้าเช่นนั้นเป็นข้อให้เราคิดขึ้นมาว่าเพราะใน ๓-๔ เดือนนี้จะเอาเหมือนกันหรือ เป็นผู้แทนก็เป็นมาแล้วเหลือเวลาอีก ๓ เดือนจะหมดปี แล้วไม่เอาไม่ได้หรือ ถ้ารัฐบาลบอกว่าเหลือเวลาอีก ๓-๔ เดือน งบประมาณปีหน้าเราไม่ได้ก็ได้

LIRT

ข้าพเจ้าขอเรียนย้าว่าอีก ๓-๔ เดือนก็อย่าเขาเลย ท่านเป็นผู้แทนหลาย
เมื่อทนมมาแล้วก็ทนมต่อไปได้ ท่านเป็นเพื่อเกียรติ ไม่ใช่เป็นเพื่ออะไร เรา
ทนมเพื่อเกียรติต่างหากอย่างที่เรากำลังจะจัดว่ารัฐบาลต้องทำตามกฎหมาย ท่าน
อย่าลืมว่าเมืองเราเป็นประเทศเล็ก มหาอำนาจเขามองเราว่าเราจะทำถูก
ต้องหรือไม่ถูกต้อง อย่าทำตามชอบใจ เขามั่นใจดีพิมพ์ว่าจะแพร่ไปได้
ทั่วโลกว่าเมืองไทยเป็นอย่างไร หนังสือพิมพ์จะบอกหมด เพราะฉะนั้นหน้าที่
ของวุฒิสภาเพื่อจะดูในสิ่งเหล่านี้ ไม่ใช่จะระมัดระวังข้อขัดใจ แต่ตามใจ
รัฐบาลไม่ได้ เราให้ความเห็นโดยบริสุทธิ์ใจของเราว่าอะไรควรเป็นอะไร
และอะไรไม่ควรเป็นอะไร ข้อที่หนักอีกอย่างหนึ่งก็คือว่าผู้แทนบอกว่าไม่พอ
หรือรัฐบาลบอกว่าไม่พอ ถ้าจะพูดมาชิกสภาผู้แทนตามที่หนังสือพิมพ์ลง
ถ้าผิดก็ขอความกรุณา ข้าพเจ้าอ่านตามหนังสือพิมพ์ ๔๖ คนลงความเห็นให้
๘ คนไม่ให้ และมีหลายคนอยู่เฉยๆ มี ๒ คนลาออก ท่านเมื่อว่าไม่พอทำไม
ผู้แทนทั้งหมด ๓๐๐ คนไม่ยกมือว่าไม่พอ อันนี้ก็ไม่เป็นความจริงว่าไม่พอเพราะ
ว่าถ้าจะพูดถึงปากท้องของผู้แทนการรับประทานก็จะเหมือนกันหมด ถ้า
ไม่พอก็ควรจะเหมือนกันหมด นี่ก็ไม่จริง เป็นข้อแสดงให้เห็นว่าที่พูดว่าให้
เงิน เพราะผู้แทนบอกว่าไม่พอ ไม่จริง ถ้าจริงแล้วไม่มีคนคัดค้าน ถ้าจริง
แล้วไม่มีคนลาออก เราเข้ามาเพื่อเกียรติยศ ไม่ใช่เข้ามาเพื่อเอาเงิน มา
เป็นผู้แทนราษฎร ไม่ใช่ไปรเฟลชั่น ไม่ใช่อาชีพ ไม่ใช่เป็นการหากิน
อย่างข้าพเจ้าเป็นหมอดูความก็อีกอย่างหนึ่ง คนละเรื่อง การเป็นหมอดูความ
ไม่มีเกียรติเลย ไม่มีเกียรติเหมือนกับผู้แทนราษฎร ผิดกัน ข้อที่ท่านสมาชิกผู้
เกียรติคนหนึ่งบอกว่าต้องรักษาเกียรติ ให้เงินเพื่อรักษาเกียรติ และถ้า
ผู้แทนราษฎร รักษาเกียรติไม่พอแล้วเดี๋ยวจะขายหน้า ข้าพเจ้าไม่เห็น
ด้วยเกี่ยวกับรักษาเกียรติไม่ใช่เงิน ข้าพเจ้าเป็นคนจนทำราชการ ๓๐ ปี ไม่มี
เป็นชนหรือบำเหน็จบำนาญเลย แต่ข้าพเจ้าเชื่อว่าเกียรติข้าพเจ้าไม่เสียเลย

LIRT

ได้เลือกแต่ข้าพเจ้าเชื่อเกียรติไม่เสียอะไรเลย เกี่ยวกับความมั่งมีคนละ
เรื่องไม่เหมือนกัน ท่านจะแปลว่าคนมั่งมีทุกคนมีเกียรติ คนมั่งมีกว่า
ข้าพเจ้ามีเกียรติเลวกว่าข้าพเจ้าเกินไป ข้าพเจ้าคนหนึ่ง ได้เลือกข้าพเจ้า
เชื่อว่าเกียรติของข้าพเจ้าคืออยู่ เขามาพูดว่าให้เงินเพื่อเกียรติขอเสียที่เถอะ
เงินไม่ใช่เกียรติ ถ้าสำหรับข้าพเจ้าแล้วเงินซื้อข้าพเจ้าไม่ได้ทั้งๆ ที่เป็นคนจน
อย่างนี้ เงินซื้อข้าพเจ้าไม่ได้แต่ขาดมีท่านสมาชิกผู้เกียรติบอกรักอย่าง
หนึ่งว่าอย่าเถอะเถอะจะเกิดความแตกร้างกันเปล่าๆ นี่ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ
ท่านจะไม่ให้แตกร้างกันเพราะการให้เงินข้าพเจ้าไม่เข้าใจอย่างนั้น ข้าพ-
เจ้าเข้าใจว่าการที่จะไม่ให้แตกร้างกันไม่ใช่เพราะเงินเพราะน้ำใจซึ่งกันและกัน
น้ำใจเพื่อติดต่อกัน แยกเปลี่ยนกันนั้นแหละไม่ให้เกิดความแตกร้างได้ เงิน
ไม่ได้ซื้อเอาทุกสิ่งทุกอย่างได้ ข้าพเจ้าคนหนึ่งเรียนแล้วว่าเงินซื้อความเห็น
ข้าพเจ้าไม่ได้เป็นเด็ดขาด เพราะฉะนั้นจะบอกว่าปล่อยเถอะน้ำใจซึ่งกันและ
จะเกิดความแตกร้างกัน อันนี้ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย และข้าพเจ้าเห็นด้วยกับ
ท่านสมาชิกผู้เกียรติ ขอโทษหลวงประกอบที่บอกว่าอะไรที่พวกเราพูดใน
การคัดค้านในเรื่องเงินนี้ ขอให้รัฐบาลนำไปชี้แจงต่อผู้แทนราษฎรให้เข้าใจ
และข้าพเจ้าเชื่อว่าผู้แทนราษฎรที่นั่งฟังเราที่นี่ นั่งฟังเราพูดจะเห็นว่าเราไม่ได้
ขัดคอขัดขวางอะไร เราไม่เหตุผลที่พูดมาแต่ก่อนเพราะผิดหลักการและผิด
กฎหมาย เงินเดือนผู้แทน มีกฎหมายอยู่ด้วยจ่ายเลี้ยงอย่างให้เป็นค่าเช่า
บ้าน ความจริงหลายคนมีบ้านอยู่กรุงเทพฯแล้ว ทางรัฐบาลชี้แจงแล้ว
แต่ทำไมไม่ให้พวกเรานั่ง เพราะพวกเรามีบ้านแล้ว ข้าพเจ้าเอง ตัว
ข้าพเจ้าไม่มีบ้านอยู่ถูกบอมบี้ไฟไหม้หมดแล้ว เพราะรัฐบาลประกาศสงคราม
พออังกฤษอเมริกาบอมบี้ๆ ๆ ไม่มีเหลือเหลือ ข้าพเจ้าต้องขอเงินรัฐบาล
ก็ไม่ให้ อย่างนี้ทำไมไม่ถูก ท่านสมาชิกผู้เกียรติว่าผู้แทนบางคนมีบ้านที่
กรุงเทพฯ ถ้ารัฐบาลอยากจะช่วยผู้แทนในการที่ไม่มียานให้เป็นเงิน นะเพราะ

LIRT

ที่จะจ่ายจริงๆ ไม่ใช่เป็นเงินก้อน บางคนได้กำไรบางคนไม่ได้ เดี่ยวจะ
กลายเป็นภาษาแจกว่าแข่งๆอะไรเหล่านี้ ถ้าจะใช้สำหรับช่วยเหลือผู้แทนที่ไม่มี
บ้านให้เป็นค่าเช่าบ้านเฮาซี คอมมอนต์ คนที่ไม่มีบ้านอยู่จริงๆให้ข้าพเจ้าไม่
ขัดข้องให้ถูกต้องกว่าที่จะเป็นเหมือน แต่คงว่าชยากจะเงินเดือนให้เป็นเงิน
เดือนไม่ได้ กฎหมายมีอยู่แต่ ๓๕๐ บาท ผิดกฎหมายเลยเถียงว่าค่าเช่าบ้าน
ค่ารับรองค่าอะไร ไม่สำคัญมีไม่ก็สั่งให้ แล้วรัฐบาลจะว่าอย่างไร แต่
ว่าวิธีทำอย่างนี้ไม่ถูกต้อง ไม่ถูกต้อง ถ้าจะพูดในแง่ที่ว่าในข้อที่เป็นงบ
ประมาณนั้นข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยอย่างที่ได้เรียนมาแล้ว ไม่ใช่ว่าเป็นเรื่อง
ผิดน้อยพอรอบมาก็ให้ไป ไม่ใช่อย่างนั้น อย่างถ้อยคำเมื่อให้แล้ว จะต้อง
จำนำประเทศขายประเทศ แล้วก็ต้องให้ท่านสมาชิก ผู้แทน ผู้หนึ่ง ก็กำหนด
อย่างนั้น โดยที่จะบอกว่า ๓๐ บาท นั่นเป็นเงินผิดน้อย ถ้าให้ไปก็เป็นการ
การเสร็จ ไม่ใช่ว่าจะคิดว่าเป็นเงินผิดน้อยอย่างที่ท่านสมาชิกว่าเราอย่าไป
ยุ่งย้อมเลยในเรื่องเงินนี้ รัฐบาลเขย่งเอาได้ว่าเรื่องเงินเมื่อผ่านมาเราต้อง
รับทำให้เสร็จภายใน ๓๕ วัน แล้วไม่ให้รายละเอียด ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นการ
สนใจเหลือเกิน ท่านไม่รู้เรื่องอะไรเลย บอกตรงๆว่าพูดไม่ถูก แต่ก็อดที่
จะพูดไม่ได้ มีบอมเบออยู่อย่างนี้ ซึ่งฝรั่งเขาเรียกว่า อะเกนด์ค่อนเคียนส์
เพราะฉะนั้น ถ้าจะบอกว่าไม่ให้แล้วเราไม่ยอม อย่าคิดว่าเป็นเงินผิดน้อย
จะทำอะไรก็ให้เป็นธรรม หน้าที่ของเรานี้ข้าพเจ้าขอพูด ไม่ใช่ว่าไม่เห็น
ด้วย ข้าพเจ้าเป็นหมอลดความมาตั้งแต่ ๒๒ ปีแล้ว เรียนกฎหมายมาตั้งแต่อายุ
๒๒ ปี จนถึงอายุได้ ๖๐ ปี ข้าพเจ้าไม่รู้สึกตกใจในการที่ข้าพเจ้าจะไม่เห็น
ด้วย ข้าพเจ้าเคยว่าความพม่าทุกๆวันก็เคย ที่ข้าพเจ้าพูดอย่างนี้ ขอท่าน
อย่าได้คิดว่าข้าพเจ้าจะเขาสะนะอะไร ข้าพเจ้ามาพูดเพื่อเป็นการดำรง
ข้อข้อง และเห็นอกความเห็นในเรื่องนี้ที่ท่านแล้ว ขอให้ท่านวินิจฉัยว่า
ท่านจะเอากี่เอา สักแต่ท่านจะเห็นควร- ดังนั้นข้าพเจ้าไม่เคียดอะไร เพราะ

LIRT

ว่าเงินเดือนของข้าพเจ้านั้น เงิน ๑,๖๖๐ บาท ก็ได้อย่างเท่า แต่พูดถึงใน
หน้าที่ของข้าพเจ้าแล้วข้าพเจ้านั่งไม่ได้ และเมื่อไม่เห็นต๋อยแล้วก็ต้องพูดเช่น
ของท่านอย่าคิดว่าจะเป็นปรปักษ์หรือเป็นศัตรู ขอให้ท่านเห็นว่าโดยบริสุทธิ
ใจสำหรับท่านจะวินิจฉัยว่าจะเอาหรือไม่เอาก็แล้วแต่ท่านเถอะ ยังมีข้อ
สำคัญอีกข้อหนึ่งในเรื่องงบประมาณซึ่งได้เสนอนั้นมานี้ ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่า
หนึ่งคือพิมพ์อาจจะไปลงก็ได้ ว่าเงินที่ขายนั้นเป็นข้อผูกพัน ซึ่งความจริงนั้น
ไม่ใช่เป็นข้อผูกพันอะไรเลย เป็นเงินที่ให้ใหม่ ไม่ใช่ข้อผูกพัน ซึ่งแปลว่า
จะไม่ให้ก็ได้ แล้วว่าข้อผูกพันนั้นจะเล็ก นึกเป็นข้อสำคัญอีกข้อหนึ่ง เรื่อง
งบประมาณนั้นท่านกรรมาธิการคนหนึ่งก็ได้พูดว่า ต้องบอกว่าจ่ายอะไรไปบ้าง
ผมเห็นว่าควรจะต้องบอกให้แน่ชัดว่าอะไร แต่ว่าประมาณเอาเท่านั้น อย่างที่ว่า
ที่ได้เรียนมาแล้วเมื่อก่อน ขอรับประทานโทษ จะให้เป็นค่าเช่าบ้าน จะให้
เป็นเหมา นึกผิดหลักกระทรวงคลังฯ ข้าพเจ้าไม่เคยเป็นคลังฯ ไม่รู้เรื่องคลัง
ฯ มีเงินนิดหน่อยก็รู้จักแต่เพียงบวกลบคูณหาร ข้าพเจ้าก็ถ้าเทียบ รัฐมนตรี
คลังเก่าๆ คนไหนก็ตาม มีแบบที่ไหนใช้เงินค่าเช่าบ้าน เงินค่าเลี้ยงดู ค่า
รับรอง ไม่มีใบสำคัญให้เหมาก็ได้ มีที่ไหน นึกผิดอีกข้อหนึ่ง ว่าจ่ายก็ผิด
ผิดทุกอย่าง แล้วเรากำหนดอยู่ที่นั่น คุกคามผิดแล้วก็ปล่อยให้ผิดไป ข้าพเจ้า
ทนไม่ไหว ปลดปล่อยไม่ได้ รัฐบาลชี้แจงแก่เราว่า ขอรับประทานโทษ ก็
ชี้แจงว่า รัฐบาล หอวงชำระ นายคงเคยทำกัน ก็ไม่เห็น ว่าอะไรกัน ท่าน
ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่าง คือ เรื่องมีว่าแต่ละเพาะถูกหรือผิดเท่านั้น เราจะไป
เขาอย่างหรือ เขาทำมาแล้ว ถูกหรือผิด ผิดก็ทำมาแล้ว ถ้าจะเปรียบกับ
เหมือนอย่างท่านกมหมอลลายคน หมอคนหนึ่งว่าเมื่อมีคนไข้คน
ผิดแล้ว ฉันนึกเขาขาดอย่างเต็มมาผิดอีกอย่างนั้นหรือ คนไข้ก็ตายเท่านั้น
เอง เราต้องรู้ เมื่อผิดแล้วต้องแก้ไข ไม่ใช่เคยทำมาแล้วอย่างไรก็ทำกันไป

อย่างนั้นอีก ชื่อนั้นหนึ่งที่เราชอบกันนัก เคย เคย เคย เราเป็นหมอกความ
เราไม่เอาอย่างนั้น คำนึงคิดกันว่าอย่างไรเป็นอย่างไร ฉันใดตัวอย่างที่ทำมา
อย่าไปเอาตัวอย่างก่อนๆเลย ขอเถอะ เราคงคิดว่าถ้าทำมาแล้วผิด ไม่ถูก
ก็อย่าไปเอาตัวอย่างเขาเลย ท่านสมาชิกผู้เกียรติคนหนึ่งได้ยกเปรียบเทียบ
เงินเดือน ๑๑๖๖ บาท เท่ากับช่างไม้ นี่พูดไปโดยจะว่าข้าพเจ้าพูดเป็นจริง
อยากจะได้บ้าง ไม่ใช่ หรือจะหาว่าข้าพเจ้าเป็นคนของทอง แะหญิง ไม่ใช่
ข้าพเจ้าจนแค่วิชาเกียรติ ท่านบอกว่าเงินเดือนขนาดเดิมช่างไม้ ข้าพ-
เจ้าไม่ต้องการหรือ ก็อยากได้เหมือนกัน แต่ไม่เห็นมีใครร้องทุกข์อะไร
เราชมกันถนัดถื่น แต่เราเซฟเดอะคิงแอนด์คันทรี เราทำการให้ประเทศ
ชาติ พระมหากษัตริย์ เราไม่บ่นว่าอะไรเลย อันนี้ ผู้แทนราษฎรควรจะ
เห็นใจว่า ๑. ท่านเข้ามาเพื่อเกียรติ เป็นผู้แทนราษฎร ท่านไม่ได้เข้ามา
เพื่อเงิน บ้านเมืองเราเวลานี้ไม่ใช่ความมีรายได้นะ เป็นหนี้เขาชอบช้าง ผัว
บอมมีบ้านเมืองเขาพัง แล้วมาเอาเงินจากเราไปใช้ เราเป็นหนี้เขาพรุ่งนี้
ถ้าเราเก็บเงินไว้เล็กๆ น้อยๆ เพื่อเป็นเงินคงคลังอย่างที่ท่านสมาชิกผู้เกียรติคน
หนึ่งได้พูดแล้วว่า เป็นเงินคงคลังหรืออะไรอย่างนั้น จะดีเสียกว่าไม่ใช่ว่า
เราอีกจากผู้แทนราษฎรอะไรหาได้

พระยาสาริกพงศ์ธรรมพิลาส : กระผมจะพูดฉบับสมบูรณ์มา-
ริการจะได้หรือไม่

ประธานวุฒิสภา : ต้องฉบับกัน

จอมพล แปลก พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ข้าพเจ้าขอ
แจ้งว่าเรื่องเงินเพิ่มนี้ เมื่อเวลาที่สภาผู้แทนราษฎรได้รับหลักการไปแล้วก็
กรรมการไปพิจารณาและในชั้นกรรมาธิการก็เกิด มีการแปรญัตติขึ้นตาม
ระเบียบ และในการแปรญัตติทางรัฐบาลก็เห็นชอบด้วย ทางกรรมา-
การจึงได้จ่ายเงินเพิ่มผู้แทนราษฎรจำนวนพันบาทขึ้นไปได้ไว้ในข้อว่า “ข้อผูก

LIRT

พ้น ๖ เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นเรื่องเงินเพิ่มพูนบาทชน แล้วทันทันทีเราได้รับ
 ความไว้วางใจจากสภาผู้แทนราษฎรที่ ๔๖ เดียงนั้น แต่มีไม่เห็นด้วย ๒
 เดียง ตามธรรมดาทำนองย่อมทราบแล้วว่าสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้ใดสภา
 ไม่ได้มาประชุมครบร้อยละ ๕๐ แต่ทว่าก็มีสมาชิกมาประชุมครบถ้วนตาม
 ของการประชุมและนอกจากนั้นทนายมือ ๔๖ ไม่ใช่ทนายมือเพื่อพูนบาทชนเท่า
 นั้น แต่ทนายมือรับหลักการพระราชบัญญัติงบประมาณที่รายรับพันหก-
 ร้อยล้านเศษ ขอเรียนให้สมาชิกผู้เกี่ยวข้องทราบ แล้วนอกจากนั้นทนาย
 กล่าวว่าสมาชิกที่มามือ ๔๖ คน มีคนที่ไม่ยกซึ่งเห็นว่าเป็นการคัดค้านไม่
 เห็นด้วย เพราะฉะนั้นผมเรียนให้เห็นว่าทนายมือเป็นการรับ
 ประสงค์หลักการไม่ใช่รับเงินเพิ่มพูนบาทชน แล้วนอกจากนั้นก็ขออภิปรายเล็กน้อย
 หน่อยว่าเพราะเหตุว่าสภาผู้แทนราษฎรไม่ได้มาพร้อม ไม่มีโอกาส ไม่มีจำเลย
 ในเรื่องนี้คือว่าได้มีผู้แทนราษฎรหลายคน แต่ก็ได้ฟังเสียงตามธรรมดา
 รัฐบาลก็ไม่จำเป็นต้องฟังเสียงข้าราชการประจำ ซึ่งมีจำนวน ๒ แสนคนว่า
 เราจะพอกินหรือไม่ เมื่อเราเป็นรัฐบาลเมื่อได้รู้ได้ฟังเขาค้าง ๆ ประกอบ
 เหตุผลว่าไม่พอถึงกับต้องเงินเพิ่มไปให้ และนอกจากนี้สมาชิกก็ว่าทุกคนถ้า
 ไม่พอแล้วก็ไม่พอกับกัน ถ้าพอก็พอกับกัน แต่ถ้าอย่างนั้นจะเป็นลักษณะคอม-
 มูนิสต์ ที่ว่าทุกคนจะต้องเสมอกัน ธรรมดาอย่างนี้จะร้ายยิ่งอย่างนั้น
 คือถ้าสมาชิกร้อยละ ๕๐ บอกว่าไม่พอ แล้วอีก ๕๐ คนเขาว่าพอ เราจะตาม
 ข้างไหน เราจะตามคนแปดคนได้อย่างไร คนหนึ่งเขาไม่พอกับคนอื่นเขา
 ไม่มี ท่านจะเกณฑ์ให้สมาชิกคนอื่นเขาให้ใช้เท่ากัน มีกินเท่ากัน ผมขอพ้อง
 โดกบออกว่าจะเกิดเป็นคอมมิวนิสต์ขึ้น คือไปบังคับอย่างนั้นไม่ถูกแต่คนที่
 ก็มี ไม่มีก็ไม่มี แต่ส่วนใหญ่ไม่พอกับ แต่หลักการใหญ่ที่เพิ่มไม่ใช่เพิ่ม
 เพราะไม่พอ ธรรมดาเรียนว่าเพิ่ม เพิ่มเพราะหลักการว่าสมาชิกสภาผู้แทน
 เป็นผู้เกี่ยวข้องจะเป็นคนใดคนหนึ่งเป็นรัฐมนตรี การเงินเงินเดือนไม่ใช่

LIRT

ชนกรรมชนมาหลายทศวรรษเปลี่ยนแปลงการปกครองใหม่ ๆ สมาริสภา
 ผู้แทนได้เงินเดือน ๑๐๐ บาท แล้วคือมากจนเป็น ๓๕๐ บาท แล้ว ๒๐๐ บาทแล้วก็
 มา ๓๕๐ อยู่จนกระทั่งบัดนี้ แล้วคิดถึงว่า ๓๕๐ ก็เท่ากับเพียงหัวหน้าแผนกเท่า
 นั้นซึ่งคนทำงานซึ่งจะเป็นรัฐมนตรีเป็นผู้ออกกฎหมายเป็นคนสำคัญที่สุด เพราะ
 ว่ากฎหมายผ่านจากที่นี้ กฎหมายเป็นของสำคัญที่สุดเท่ากับเป็นชีวิตเป็นแปะของ
 บ้านเมือง ท่านคนที่เขียนกฎหมายอยู่ในตำแหน่งที่สูงที่สุดได้เงินเดือนเท่ากับ
 หัวหน้าแผนก ข้าพเจ้าเห็นว่าในหลักการนั้นควรจะเพิ่มขึ้นไป แต่ว่ารัฐบาล
 เห็นว่าเวลานี้จำเป็นที่เกี่ยวกับบ้านเมือง ยังไม่สู้สมบูรณ์นักจึงไม่อยากจะให้
 เป็นเงินเดือน เป็นการประจำขอให้เงินเพิ่มชั่วคราว เมื่อเงินเพิ่มหมดอาจจะ
 เปลี่ยนอะไรก็ได้ ในเมื่อรายได้ของเรา เปลี่ยนไปแล้ว ยิ่งกว่านั้น ยังมีข้อให้ฟัง
 เสียงประชาชนคือแปลว่า ให้ตั้งไว้เป็นนี้ ๆ ไปแล้ว ตั้งเช่นนั้นทางกรรมาธิการ
 ก็ใส่ไว้ในข้อผูกพัน ทางกรรมาธิการไปใส่ก็มีเหตุผลเพราะว่าในใจเต็มใจ
 ข้อผูกพัน ส่วนเราให้เงินเดือนรายจ่ายผิดกว่าข้าราชการประจำซึ่งมีข้อผูก
 พัน เราก็ใส่ไว้ในข้อผูกพัน ท่านสภาผู้แทนถ้าให้ถูกทางก็ให้เป็นเงินเดือนเท่า
 กับชั้นอธิบดี พ่วงเข้าด้วย พ.ช. แต่ว่าข้าพเจ้าเห็นว่าจรมากเกินไปแล้วจึงเห็น
 ว่าเขาไปเป็นข้อผูกพันเป็นนี้ ๆ ไปก็เห็นว่าควรกับเงินพวกทางสถานทูต แล้ว
 นอกจากนั้นผมไม่เห็นผิดกฎหมาย เพราะว่ารัฐบาลเก่า ๆ ทำมาผมเรียนที่
 ประชุมนี้ไม่ใช่คัดค้าน อย่างรัฐบาลหลวงรำวง ๆ หรือหลวงโกวิท ๆ ก็ได้
 ไม่ใช่เราทำผิด เราทำถูกเมื่อเห็นว่าเราทำถูกก็เลยไปได้อีกถือเป็นแบบอย่าง
 รัฐบาลนั้นก็เลยทำตามไป เพราะเหตุว่าสิ่งไหนรัฐบาลเก่า ๆ ทำมากำเนิน
 การไป เมื่อของเก่าเขาทำมาไม่มีข้อเสียหายทวงรัฐบาลนั้นก็ทำต่อไป และ
 ก็ได้แถลงนโยบายไว้แล้วว่าจะทำตาม เมื่อของเก่าเขาทำมา ไม่เห็น มีข้อเสียหาย
 มาก

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๔.๔๕ น.

พระยาศรีธรรมราช : ข้าพเจ้าเชื่อว่าถ้ามาชิก และท่านผู้มั่งเกียบริค
 ทั้งหลายคงเข้าใจเรื่องนิตยพดแล้ว และตัวข้าพเจ้าเองทั้งร่างกาย และวาจา
 เพราะฉนั้นข้าพเจ้าจะเข้าดูประเด็นที่เดียว และขอเพียงอย่างนี้จะพูดเท่าที่
 อยู่ในประเด็นเท่านั้น การพูดว่าอย่างนั้นคือนัยหนึ่ง แต่อย่างนั้นอีกว่า นั้นไม่
 ใช้ลักษณะของรัฐบาล ซึ่งข้าพเจ้าก็ไม่ใช้รัฐบาล แต่ทว่าข้าพเจ้าคิดว่า
 รัฐบาลนั้นคือรู้ว่าคุณลักษณะเหล่านั้นและทั้งความจริงและเหตุผลไม่ได้ และ
 ต้องพยายามให้เห็นทางไกลแต่บริสุทธิ การมองทางไกลนั้นถ้ามองทางหน้า
 ต่าง อย่างสมาชิกผู้มั่งเกียบริคคือหลวงประกอบว่า มันก็อยู่ในลักษณะของคน
 ที่อยากจะออกทางหน้าต่าง ถ้าหากว่ามองทางประตูอย่างว่าแล้วก็อยู่ใน
 ลักษณะของคนธรรมดาที่ต้องการออกทางประตู และหลักการก็ไม่ใช่ว่า
 หน้าต่าง ครอบใต้ที่สถานิตบัญญัติยังดั่งกฎหมาย ไม่รู้กฎหมาย และไม่
 ศึกษากฎหมาย สถานิตบัญญัตินั้นควรจะนั่งและคอยยกมืออย่างเดียวกันว่า
 เพราะกฎหมายเป็นหลักสำหรับสถานิตบัญญัติ และข้อก็บอกอยู่แล้ว

ท่านผู้ทรงว่าประวัติศาสตร์จะจารึกในการ กระ ทำ ของ อุทิศภา วณ
 จึงข้าพเจ้าเชื่อว่าเป็นประวัติศาสตร์ อย่างหนึ่งในเวลาอื่น ไม่ ข้า จะตัดสินว่า
 ประวัติศาสตร์จะจารึกในเรื่องนี้ได้ว่าอย่างไรหรือเร็ว ๆ นี้ก็จะเห็นได้ ไม่ใช่
 จะต้องรอไป ๑ ปีหรือหก หรือพ่วงปีกอาจจะได้เห็น ข้าพเจ้าขอเรียนท่าน
 ด้วยความสัตย์จริงว่า แม้ว่าจากาทงของข้าพเจ้าจะแข็งแรง แต่ข้าพเจ้าถือ
 หลักพระพุทธเจ้า ไม่เห็นด้วยกับการเอาเงินของชาติแม้แต่สักดั่งค์เดียวให้แก่ผู้
 ที่ควรได้ ควรจะเอาไปให้แก่ผู้สูงสุด เงินก้อนนั้นแหละจึงเรียกว่าพรหมวิหาร ๔
 ท่านที่กล่าวว่ามีพรหมวิหารและสนับสนุนในเรื่องนี้ ท่านก็มีพรหมวิหาร ๓
 หรือ ๒ ไม่ใช่พรหมวิหาร ๔ นั้นไม่ใช่หลักธรรมของพระพุทธเจ้า คือไป
 ใครจะตอบแทนนายกรัฐมนตรี ขอประทานโทษบางประการ ดังแต่ท่านได้

LIRT

พูดครั้งแรกและครั้งนั้น ท่านกล่าวว่าถ้าการให้เงินผู้แทนเพิ่มขึ้นจะแก้คอมมิวนิสต์
แต่ข้าพเจ้าเห็นเป็นการตรงกันข้าม คนอย่างข้าพเจ้ามีความรู้ อย่างข้าพเจ้า
การแก้คอมมิวนิสต์นั้นก็ขอเราเห็นอกเห็นใจคนจนทั่ว ๆ ไปก่อน นั่นแหละเป็น
วิธีเดียวเท่านั้นอย่างโซเชี่ยลิสต์ที่เราทำแก้คอมมิวนิสต์เราจึงเป็น โซเชี่ยลิสต์
คือมีการเห็นใจคนจน ช่วยเหลือคนจน ไม่ให้คนจนได้ก่อนนั้นแหละจะเป็น
คอมมิวนิสต์ รัฐบาลว่าที่แรกท่านกล่าวว่านั้น บ้านเมืองผ่นผวน มีอะไร
อยู่รอบ ๆ เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นจะต้องเพิ่มเงินเดือนให้แก่มูลุทน ข้าพเจ้า
เชื่อว่าในวาทะของท่าน ในคราวเดียวท่านกล่าวว่าบ้านเมืองก็เป็นดุจนี้ ทำไม
คนอื่นว่าบ้านเมืองยุ่ง เพราะฉะนั้นท่านจึงเพิ่มเงินเดือนให้ ขอได้โปรดนักการ
เมือง ให้อยู่ในขอบเขตแห่งความจริงรัฐบาลถึงจะไปได้ไกล มิฉะนั้นก็พวก
ดูลิษฐานไม่ใช่การพึงอะไรเงิน ๆ พังแต่ก็คิด พังแต่ก็จับ จับหนังสือพิมพ์
ก็จับ แล้วไปวินิจฉัยเอง การที่ทำกันอย่างง่าย ๆ อย่างนี้ ท่านกล่าวว่ารัฐบาล
ไม่ได้กล่าวว่าให้ผู้แทนเป็นหูเป็นตาของรัฐบาล ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็ได้
กล่าวแล้ว และข้าพเจ้าขอสนับสนุนอีกนิดหน่อยเถอะ ก็เมื่อรัฐบาลรัฐมนตรี
ต้องรับผิดชอบร่วมกันในนโยบาย มีท่านผู้ใดผู้หนึ่งได้กล่าวไปว่าให้เป็นหู
เป็นตา ก็เท่ากับเสียงรัฐบาลว่าเช่นนั้น เพราะฉะนั้นจะปฏิเสธว่านั่นไม่
ถูกต้องไม่ได้เหมือนกัน ถ้าว่านั่นไม่ถูกเราก็ไม่ถืระบบประชาธิปไตย ไม่
รับผิดชอบร่วมกัน เมื่อถูกน้องของเราพูดอย่างหนึ่งแล้วเรามาปฏิเสธไม่ได้
ท่านกล่าวว่าเงินเดือนจะจ่ายเพียง ๔ เดือนอันนี้เป็นครั้งแรก และเป็นลูกไม้
ใหม่ที่ข้าพเจ้าพึงทราบ และข้าพเจ้ายินดีถ้าเป็น ๔ เดือนจริง ๆ และรับรอง
ว่าจะเป็นหรือตายไม่ให้คนอื่นเราอาจจะยอมได้ แต่เราสงสัยรวม ๔ เดือน
ต่อไปจะรวมอีกหลายเดือนก็ได้ แล้วทำไมอย่างเพื่อนสมาชิกกล่าว ทุนไม่ได้
หรือ ๔ เดือน ทำไมไม่ทุน ๔ เดือน เมื่อพัน ๔ เดือนแล้วแต่จะไปบางที่
ข้าพเจ้า นี่พูดส่วนตัว ไม่ใช่พูดในนามของสภาว่างรัฐธรรมนูญ อย่างจะมี

LIRT

อะไรให้ท่าน เพราะฉะนั้นถ้าท่านทบทวนไปบางทีเรื่องจะเรียบร้อยดี ที่ท่าน
กล่าวว่าข้าราชการเขาตอบท่านว่าเราไม่เดือดร้อนอะไรเลย เราไม่รังเกียจ
เลย ขอประทานโทษไม่พูดดีกว่า ถ้าอยากจะฟังเสียงความจริงฟังจนรู้
ความจริง แต่บอกว่าเสียงหนังสือพิมพ์ไม่ใช่เสียงประชาชน ประเดี๋ยวข้าพ
เจ้าจะไปถึงปัญหาอันนั้น ข้าพเจ้าจะกล่าวฉันทนหน่อย เพื่อนข้าพเจ้าได้กล่าว
แล้ว ซึ่งจะคัดเงินรายนรัฐบาลก็ไม่ต้องออก ข้าพเจ้ายินดีเป็นอย่างยิ่งมากที่ได้
กล่าวเช่นนั้น เพราะท่านแก่ๆ บางคนก็กลัวหรือใช้ความรอบคอบเกินไป
ว่า ถ้ารัฐบาลออกแล้วจะเดือดร้อนอะไรต่าง ๆ เคยว่ารัฐบาลได้ให้คำมั่น
สัญญาแล้ว แม้ว่าจะคิดท่านก็ไม่ถอยออก แต่บางคนจะออกหรือไม่ออกก็สุด
แล้วแต่เรื่อง บางท่านเขาข้อตั้งเกตุของโปรดักต์มากกล่าวว่าเราเหมือนจะเกิดพายุ
ในถ้อยหน้าเรา เกิดพายุในถ้อยหน้าเรา เพราะเหตุว่าเรามาทะเลาะด้วยเรื่อง
เงิน ๕๒๐,๐๐๐ แต่โปรดักต์บอกว่าเกี่ยวกับดีสิบปี แต่โปรดักต์บอกว่ามีอะไรอีก
ซึ่งไม่ว่ากันแต่คุณผู้สังเกตการณ์เห็นจะฉลาดพอ สิ่งที่ไม่ปรกติเกิดก็อย่าพูดกันเลย...

ประธานวุฒิสภา : ท่านอ้างหนังสือพิมพ์ ไม่ควรจะอ้างหนังสือพิมพ์

พระยาสุรธรรมราช : เป็นความเห็นประชาชน ตามความคิด
เกล้ากระผมฉันทนน้อยไม่ขัดยาวหรอก

ประธานวุฒิสภา : ท่านเห็นอย่างไรก็ว่าไปจะดีกว่า

พระยาสุรธรรมราช : แต่ว่าก็มีพยานน้อย ขอผมประเดี๋ยวเดียว
โปรดักต์กล่าวว่าเสียงหนังสือพิมพ์ฟังก้างจะกลัวและชอบใจ เพราะฉะนั้น
ออกกล่าวว่าโปรดักต์กล่าวว่า ผู้แทนนั้นในบ้านเมืองเวลานี้มีคอร์รัปชันมาก
เหลือเกินเพราะฉะนั้นท่านจึงควรได้รับเงิน ผมเชื่อว่าท่านนั้นแหละ ข้าพเจ้า
ก็รู้เขาหมายความว่าอะไร ท่านก็คงจะเข้าใจ เราไม่ว่าอะไร ท่านผู้หนึ่ง
บอกว่าสมาชิกสภาผู้แทนก็เหมือนน้องเรา เราเป็นพี่เข้อย เป็นพี่ไต่หน้ได้
เสียขาดทำไมเราไม่เห็นใจ ให้มันชี้ ให้เขาชี้ ขอโทษเถอะพูดเคยปาก ให้

LIRT

เขาริ แต่ท่านดำริกับผู้เกี่ยวข้องกระชับกับข้าพเจ้าบอกว่าเงินไม่ใช่ของท่าน
 ท่านไม่ใช่เจ้าของ ไม่ใช่ของที่เป็นเงินของราษฎรที่เราได้มอบหมายไว้ เรา
 ต้องมีหน้าที่ว่าจะให้หรือไม่ควรให้ ถ้าบอกฉันอย่างนั้น ให้แล้วเอาเงินของ
 คนอื่นให้จะถูกต้องอย่างไร เพื่อนดำริของข้าพเจ้าที่ถือธรรมะธรรมโมบอก
 ว่าไหน ๆ ฉันเราก็ใช้พรหมวิหารกันบ้างแล้ว เขาวางภาวศของพระพุทธ-
 เจ้าดำริคุณหนึ่งคืออันเดียวเป็นจุดยอดของการตัดสินใจนั้น คือทวิโศตปิปะ
 อนันนัตตังเตตถาคคาวจระมึ ทนขอพูดประเด็นเล็กน้อยเถอะเห็นจะไม่
 ยาวมากนัก ขอแรกข้าพเจ้าขอชี้แจงว่าคำขอบเหตุผลของนายทอง ฯ ประธาน
 กรรมการธิการ กับ เหตุผลของรัฐบาล ในการเพิ่มเงินครั้งนี้ แตกต่างกัน เหมือน
 ชาดกับคำ ก็เมื่อเช่นนั้นแล้ว ที่แรกเราก็เห็นว่า เอ๊ะเราจะไปฟ้องความ
 ความ กระนั้นของเราอ้างเหตุผลอย่างใดจะไปอะไร ประชาชนจะไป
 อะไร ข้างท่านคงดำรงดำริกับบอกว่าถ้าไม่เพิ่มให้ผู้แทนไม่พอกิน แต่
 ข้าพเจ้ายืนยันว่าผู้แทนเราไม่ได้คิดอย่างนั้นหรอก และเขาจะไม่ทำคอรัปชัน
 อย่างท่านคง ฯ ว่าเพราะเขามาด้วยกรรมมีเกียรติ ท่านจะไปตามใจเขาเกิน
 ไปหรืออะไรนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ทนฝ่ายรัฐบาลแทนที่จะมายืนยันเหตุผลคำ-
 ฟ้องคำหนึ่งหรือขอเงินอันหนึ่งมายืนยันไม่ได้ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับคอรัปชัน
 เลย ผู้แทนเขามีเกียรติพอแล้ว อย่าไปตกเขา ความจริงให้เป็นหูเป็นตา
 จะได้ไปดูเป็นหูเป็นตา ตามที่ข้าพเจ้าได้ทราบตามหลักประชาธิปไตยผู้แทน
 ราษฎรอยู่ในนิติบัญญัติทางสภาไม่ได้เกี่ยวข้องกับการเป็นหูเป็นตาของรัฐบาล
 เป็นหูเป็นตาของราษฎร เพราะฉะนั้นท่านไม่ต้องให้เงินเขาเพื่อเป็นหูเป็นตา
 ของท่าน ถ้าให้เงินเขาเป็นหูเป็นตาของเขาผู้แทนราษฎรนั้นก็เป็นอย่างถูกต้องได้
 อย่างหนึ่ง ที่ไม่ยอมเพราะว่าเหตุการณ์เวลานี้ข้าพเจ้าจากตัวคอมมูนด้นมาก
 กว่าอย่างอื่น แล้วในข้อดำริอีกข้อไปก็บอกว่าเมื่อเนื่องจากเงินเพิ่มมาก

ข้าราชการท่านว่าท่านให้ พู๊ไซ์ เคียวข้าราชการรับค่าที่ตัดได้เงินเดือนไม่
ถึง ๓๐๐ ก็เราถ้าเป็นตำแหน่งนั้น ๓๐๐ บาทก็กินไม่พอคักคนเดียวกับเมียก็ไม่พอ
ถ้ามีลูกเข้าด้วยก็แย่ ข้าพเจ้าเป็นผู้เสนอให้สถานขอเพิ่มเงินเดือนตั้งแต่ ๕๐ บาท
ขึ้นไปท่านบอกว่าเงินไม่มั่งคั่งใช้ของจ่าย ๓๐ ล้าน ไม่นักไม่เป็นไรและ ๕ แสน
๗ หมื่นเอาเก็บไว้ใช้หลังขอให้ข้าราชการแต่ในขณะเดียวราษฎรก็ พู๊ไซ์ พวก
ราษฎรก็พอมักพอจะอยู่ได้ แต่พวกกรรมกร ๓ ล้านเอื้อปฐมีทางแก้ทางเดียว
คือเก็บเงินและทำให้เงินลดลงค่าครองชีพจะได้ต่ำลง ถ้าคิดถึงว่า ๕ แสน ๗
หมื่นไม่เห็นเป็นไรต่อไปท่านก็ไม่เป็นไร อะไรก็ไม่เป็นไรแล้วอย่างนั้นจะถูก
หลักของการคลังทมนคงหรือ คราวนี้ขอพูดอีกเล็กน้อยเรื่องมคิมหาชนเป็น
เรื่องปัญหาใหญ่ ความธรรมดาหนึ่งคือพิมพ์ไม่ใช้มคิมหาชนทั่ว ๆ ไปแต่ใน
บางกรณี ขอโทษ สำหรับหนึ่งคือพิมพ์โพสค์ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับเขา

ประธานวุฒิสภา : เป็นการประกาศแจ้งความหนังสือพิมพ์ไป ท่าน
ควรจะพูดว่าหนังสือพิมพ์ ฉบับนี้หนึ่ง

พระยาสุธรรมราช : ได้เห็นอย่างนั้นไม่เป็นไร ฉบับหนึ่ง
ก็ได้หรือฉบับใดก็ได้ คือหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งตรงกับความเห็นที่กล่าวว่
มคิมหาชนนั้นเราเก็บได้จากหลายแห่ง ขรรคาก็เก็บจากเรือเรนคัมที่ ๒
ก็เก็บจากเตียงผู้แทนราษฎร ที่ ๓ ก็เก็บจากเตียงหนังสือพิมพ์ แต่ไม่ใช่
เฉพาะบางฉบับหรือน้อยฉบับต้องเก็บจาก เตียงหนังสือพิมพ์ของทั้งชาติมา
รวมเข้าบางกรณีเราฟังได้แต่ทำไม ข้าพเจ้าว่า เรื่องนี้ ไม่ใช่หมายความว่า
เอาข้อเตียงอะไรจากหนังสือพิมพ์ แต่เป็นหลักการอย่างใหญ่เพราะท่าน
ก็ยอมรับแล้วว่ารัฐบาลประชาธิปไตยนั้นอยู่ได้ด้วยมคิมหาชน เพราะถ้า
มีส่วนใดส่วนหนึ่งและถึงแม้เราวินิจฉัยความนั้นเป็นการ เราทำเองและตั้งใจ
เพื่อคักหรือไม่เพื่อคักเขาตัวว่าคนไหนข้าพเจ้าอยากจะรู้เนื่องจากจะได้คักคัก

LIRT

กับเขาจะได้เห็นตบลงใจว่าท่านทำอะไรไปด้วยความยุติธรรมนั้น ทั้ง
ข้าพเจ้าไม่ได้คิดเห็นผู้แทนคนใดคนหนึ่ง ข้าพเจ้าว่าตามหลัก ข้าพเจ้าคิดว่า
ประชาธิปไตยของเราจะอยู่ได้ก็เพราะหลักการ ถ้าเราเลี้ยงไปเลี้ยงมา
ก็ทำให้เกิดผลไม่

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ตามที่ได้มีท่าน
สมาชิกผู้แทนได้พูดเกี่ยวกับคำอภิปรายของกรรมอยู่หลายชั้น แต่เมื่อ
สรุปแล้วกรรมอยากจะขอทราบเรียนให้ทราบว่า ยกตัวอย่างเพียงต้องข้อ
ซึ่งกรรมเข้าใจว่าท่านสมาชิกผู้แทนจะคัดค้าน ซึ่งท่านอาจจะได้ยิน
แล้วท่านอาจจะคัดค้านไม่ได้บ้าง คือ ที่กรรมได้ออกว่ามีอยู่สองตอน คือ
เกี่ยวกับเหตุการณ์อันได้เปลี่ยนแปลงซึ่งได้ก่อความปั่นป่วน กรรมก็ได้
เรียนแล้วว่าเพราะในเมืองไทยของเรานั้นยังดังอยู่ และเชื่อว่าจะรักษา
ความสงบไว้ได้ และก็ได้ชักในภาคพื้นเอเชียว่าเมืองไทยเป็น เมืองที่สงบ
ข้าพเจ้าได้พบกับข้าราชการสถานทูตและ บรรดาผู้แทนหนังสือพิมพ์ ซึ่งมาจาก
อเมริกาและอังกฤษ ตลอดจนเจ้าหน้าที่มาจากออสเตรเลียก็ได้บอกว่าเป็นเมืองไทย
ของเราเป็นเมืองที่มีอาหารบริบูรณ์ที่สุด เครื่องอุปโภคบริโภคก็มีราคาถูก
กว่าที่อื่นทั้งนั้น และเขายังได้บอกว่า เมืองไทยนั้นยังมีทองคำเยอะมากมาย
เป็นเมืองที่ไม่อดตาย และเมืองไทยเป็นเมืองที่มีข้าซึ่งโลกก็อิจฉาของดี
เพียงกว่าทองคำเสียด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าเหตุการณ์ข้างนอก
นั้นเขายู่งกัน แต่ในเมืองไทยของเรานั้นไม่มีเรื่องอะไรยุ่งมากนัก ซึ่งกรรม
หวังว่าทุก ๆ ท่านก็คงจะเห็นได้ในเรื่องนี้ ขอทราบเรียนที่กรรมได้พูดใน
เรื่องนอกอีกหนึ่งเกี่ยวกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ที่ว่ารัฐบาล
จะใช้ผู้แทนราษฎรงานจะเข้ามายุ่งกับงานประจำ ในเรื่องนั้นกรรมขอเรียน
ว่าผู้แทนราษฎรนั้น เขามหาท่านเป็นหัวหน้าของราษฎร เพราะว่าท่านเป็น
ผู้แทนราษฎร ก็ต้องเป็นผู้หนึ่งที่จะนำความคิดเห็นและความต้องการ

LIRT

ของราษฎรมาแจ้งให้รัฐบาลทราบด้วยวิธีต่าง ๆ เช่นโดยวิธีตั้ง กระทุ้งถามบ้างด้วยวิธีเสนอกฎหมายบ้าง ด้วยวิธีเสนอเป็นฉันทับ้าง ทางรัฐบาลก็จะรู้ได้ดี กระผมยังเรียนต่อไปว่าตัวอย่างนั้นก็หมายความว่ามีความจำเป็นเครื่องมือเช่น นายอำเภอ ผู้ใหญ่บ้าน ท่านนั้นแล้ว ทำไมจะถนัดกับเขาผู้แทนราษฎรเข้ามาอีกเล่า กระผมก็ได้ทราบเรียนแล้วว่าผู้แทนราษฎรนี้เข้ามาในหน้าที่เสนอกฎหมายความคิดเห็นและความต้องการของราษฎรมาให้รัฐบาลเพื่อทราบ ถ้ารัฐบาลจะใช้ผู้แทนราษฎรเข้ามายุ่งกับงานประจำแล้ว และเป็นเหตุเป็นตาแทนรัฐบาลแล้ว ก็ไม่จำเป็นจะต้องมีผู้แทนราษฎร และก็ไม่จำเป็นจะต้องมีสภา แล้วเมื่อไม่มีสภาแล้วก็ไม่จำเป็นต้องมีรัฐธรรมนูญกันอีก เพราะฉะนั้นที่กระผมได้ทราบเรียนมาตามหลักการนั้นมิได้เพิ่มไปประการใด ถ้าหากว่าให้คำพาหะเข้ามาอีก เขาก็อาจจะไปได้ไกล ไปได้ทั่ว เหตุการณ์ที่ทางรัฐบาลจะได้ทราบความต้องการของทางราษฎรก็จะมากขึ้น และนอกจากนั้นท่านผู้เป็นประธานจะได้สังเกตเห็นว่าที่ท่านสมาชิกเสนอขึ้น ในเรื่องหลักการ ท่านก็ไม่ได้เสนอคัดค้าน เพราะว่าตามที่ผมได้ชี้แจงแล้วว่า เรื่องหลักการไม่ได้ผิดระเบียบ ผิดกฎหมายอะไรซึ่งเวลานี้จะไปอีกข้อหนึ่ง หมายความว่าในเรื่องเหตุผล ในเรื่องเหตุผลของการขึ้นเงินเดือนนี้ ตรวจดูตามประวัติศาสตร์ไทยในสมัยโบราณเวลาที่ท่านไปทำงานทำการศึกสงครามมาแล้ว โดยมากท่านก็ไม่ได้กตัญญูเงินเดือนข้าราชการของท่าน โดยมากอ่านในประวัติศาสตร์ก็พบเห็นว่าเห็นใจความชอบ อันนั้นก็เป็นการพบเห็นว่าเห็นใจความชอบให้แก่ข้าราชการหรือผู้ที่ทำงานให้แก่แผ่นดินนั้น เป็นของพึงประสงค์มาแต่สมัยโบราณแล้ว ไม่ใช่ที่เราจะมาตัดเงินเดือนข้าราชการแล้วนั้นคือประวัติศาสตร์ที่ห้ามมิได้ ตัวอย่างพระเจ้าแผ่นดินสมัยโบราณในประวัติศาสตร์ พอได้ราชการสงครามท่านก็พบเห็นว่าเห็นใจความชอบ แต่ว่าโดยเหตุผล และเหตุผลในเวลานี้ควร

LIRT

หรือไม่ ถ้าจะเพิ่มให้เวลานี้ ก็เป็นเวลาที่ยากจะเรียกว่า ค่าครองชีพสูง และทั้งแต่รัฐบาลนี้เข้ามา ก็เชื่อว่าจะไม่สูงขึ้นอีก และเมื่อถึงยอดของมันแล้ว รัฐบาลนี้ก็เชื่อว่าจะต่ำลงไปอีก และขอกราบเรียนว่า ไม่ใช่แค่ค่าครองชีพด้วยการขึ้นเงินเดือนชนชั้นได้ รัฐบาลก็ได้พยายามหาวิถีทางในเรื่องอื่น และคิดว่ามีหน้าเงินเพื่อจะหมดไป และทุนสำรองก็จะได้เพิ่มขึ้นมา ท่านจะได้เห็นว่าเงินเยนหดลดต่ำลง ราคาตกลงไป เพราะอะไร เพราะว่าบรรดาข้าราชการประชาชนตลอดจนรัฐสภาขึ้นไปถึงพระมหากษัตริย์ จะเห็นได้ว่าได้รวมมือกันเป็นอย่างดีเรียบร้อยตามลำดับ และประโยชน์ที่เห็นได้ทันที ๆ ที่เงินเพื่อรัฐบาล เข้ามาได้ ๕ เดือน ยังไม่มั่งมี ประมาณทำ อะไร แต่ด้วยความพยายามและหวังดีต่อชาติบ้านเมือง ก็อยากจะขอกราบเรียนว่า ถึงกระนั้นก็ดี ของไม่ลดลงไป ก็ทรงราคาอยู่ ไม่ขึ้นไม่ตก และมีหลายอย่างก็ลดลงไป ท่านยกปัญหาเรื่องไร่ แต่ก่อนนั้นก็ไม่มีไร่จะซื้อ เมื่อกรรมกรเข้ามาก็มีไร่ แต่เวลานั้นมันเชื่องเป็นหน้าฝน ข้าพเจ้าก็เคยเดินเบ็ดมาเหมือนกัน หน้าฝนเบ็ดมันดีดขึ้นไม่ไร แต่ถ้าไปตรวจดูตามตึกตึกทุก ๆ ถูมันเบ็ดขึ้นน้อย ไร่ก็ขึ้นราคาทุกปี ข้าพเจ้ารับรองว่าอีก ๒ เดือนข้างหน้าไร่จะต้องถูกลงไป เมื่อข้าพเจ้าเป็นรัฐบาลใหม่ ๆ ไร่เบ็ดลดลงไปถึงฟองดะ ๒๕ สตางค์ พุดถึงณะเพราะเงินเฟ้อ ทั้ง ๆ ที่งบประมาณก็ยังไม่ออก งบประมาณที่เหลืจ่ายปี ๒๔๙๓ ยังเหลืจ่ายอีกหลายร้อยล้าน ซึ่งจะเอาไปถอนถอนเงินเพื่อจะหมดไป เมื่อเวลาที่รัฐบาลเข้ามาเงินดอดดาร์เท่าไร ๒๓ บาท เดือนหนึ่งเหลือ ๓๙-๓๘เศษ ๆ ฉะนั้นจะเห็นได้ว่าฐานะของทุกอย่างลดลงมามาก อย่างน้ำมันเวลานี้ไม่ต้องมีการเข้าคิวชื้อน้ำมันแล้ว ฝรั่งเข้ามาเขาก็มาเพิ่มให้อีก ๓ แฉ่นดิตร ราคา น้ำมันจึงได้ลดลงไป ผ่าผ่านเวลานี้พอได้กำไรของทุกชั้นบอกว่าราคาลดลงไป ขาดทุน ใครซื้อผ้าจาก อ.จ.ด. เป็นขาดทุนเพราะราคาลดลง กลับตัวไม่ทัน ราคาก็เหมือนกัน

LIRT

ใครซื้อได้ต้องขาดทุนเพราะราคาขายเดี๋ยวนี้ ๓.๕๐ บาท ทั้ง ๆ ที่ต้นทุน ๔ บาท
 กว่า แม้แต่ขายขาดทุนก็ยังขายไม่ได้ เพราะนำค่าตมาจากนอกมาก รวม
 ทั้งปุ๋ย นม เนย ซึ่งตั้งเต้านตตงอยู่เดิมอ ไม่นับขึ้นอีก แต่การที่จะให้
 ราคาตตงไปเหมือนอย่างเมื่อก่อนสงครามนั้นทำไม่ได้ เพราะในขณะ
 ขาดสารในเมืองไทยกระสอบละร้อยกว่า แต่เมืองนอกกระสอบละพันกว่า
 ขาดสารเชื่อว่าขาดสารเวลานี้ถ้ารัฐบาลออกให้ขาดสารตตงเหลือกระสอบ
 ละ ๕๐ บาท ซึ่งเบญจาว ๕% รัฐบาลนั้นยืนยันว่าทำได้ แต่ถ้าทำแล้วจะเสีย
 หายแก่ประเทศชาติ เวลานี้เราจะทำอย่างไรก็ได้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 พาณิชย์เป็นเจ้าหน้าที่ ทำได้เพราะเราก่อนโทรตมัตของเราเอง แต่จะให้ต
 มาอย่างว่านั้นไม่ได้ เพราะจำอย่างขาดสารข้างนอกกระสอบละพันกว่า ถ้า
 เราไปถามเจ้าว่าทำไมกัวเนรเทศมันจะบอกว่าจะไม่กัวเนรอย่างไร เพราะ
 ขาดสารเมืองจีนราคาถึงกระสอบละสองพันกว่า กระผมขอกราบเรียนว่า
 รัฐบาลนั้นสินค้าหลายอย่าง มีภาระที่จะตตงไว้ไม่ให้ตกต่ำลงไปอีก
 เวลานี้พยายามกันทั้งนั้น อย่างเช่นนำค่าตตงเวลานี้ทำอย่างไรราคาจึงจะคง
 อยู่ได้ ฝ่ายบางอย่างหลายอย่างทำอย่างไรให้คงราคา เพราะฉะนั้นพ่อค้า
 ขายหมดแล้วประกอบกับเงินของเราที่ขึ้นเปรียบเทียบกับ เงินคอตตารอกด้วย
 และ เมื่อ เปรียบเทียบ กับเหตุการณ์ รอบบ้านอย่างเมืองจีน พ่อค้าจีน อยู่ต่าง
 ประเทศอย่างเมืองจีนชนมากม ไม่ไรว่าจะเป็นคนคอมมิวนิสต์เหมือนกันหมด
 บางคนที่มีโรงทอผ้าใหญ่โตที่เขียงใช้พวกนั้นก็ชวนเข้ามาเมืองไทย ในจึงคโปร
 ก็ชวนเข้ามา แม้แต่พวกแขกที่อยู่แคสมัยก็เข้ามาเมืองไทย ตามว่าเพราะ
 อะไร เราบอกว่าเพราะเมืองไทยตบและมของกินมากด้วย เพราะฉะนั้น
 เราจำเป็นจะต้องดำเนินการควบคุมด้วยซ้ำไป แต่ว่าในโตกราคาเขากระสอบ
 ละ ๒ พันบาท ถ้าเราเหลือ ๓๐ บาทผมขอกราบเรียนว่าทำได้ ถ้าหากว่า
 รัฐบาลจะให้ทำเราก็ดำมารทำได้ แต่ว่าเมื่อทำแล้วเสียหายแก่ประเทศชาติ

LIRT

ดังนั้น เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนถึงเรื่องราวของก็เป็นส่วนประกอบกับ
 อันอื่นซึ่งแสดงขอกราบเรียนให้เห็นว่า รัฐบาลไม่ใช่ว่าจะถือหลักในการ
 เพิ่มเงินเดือนให้แก่ข้าราชการเดี๋ยวนั้นไป หลักการเพิ่มเงินเดือนให้แก่ข้าราชการ
 การรัฐบาลขอกราบเรียนว่าไม่ได้ยึดเป็นหลักเดียว นอกจากเหตุผลวิสัยและ
 จำเป็นจริง ๆ จึงจะเพิ่ม เราเห็นว่าการเพิ่มเงินเดือนข้าราชการบางที่ทำให้
 ผู้ฉวยโอกาสในการค้าทำให้ราคาสินค้าขึ้นโดยไม่จำเป็น เพราะฉะนั้นรัฐบาล
 ทำให้เงินของเรามาขึ้นคือให้หมดขึ้นเฟลชั่น ด้วยการผลิตของส่งออกนอก
 ได้เงินตราต่างประเทศก็ เหล่านี้เป็นหลักสำคัญ เพราะว่าจะได้ประโยชน์
 ทั้งกัน ไม่ใช่ให้ประโยชน์เฉพาะแก่ข้าราชการ เพราะฉะนั้นไม่ใช่คิดแต่
 จะขึ้นเงินเดือน คือว่าเราคิดจะทำให้ราคาของถูกซึ่งตรงกับท่านสมาชิกเข้าใจ
 นกเหมือนกัน คือตอนที่จะขึ้นเงินเดือนให้แก่สมาชิกสภาท่านบอกว่าไม่
 แต่เจตาเดียวกันท่านอ้างเหตุผลว่าการขึ้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการประจำท่าน
 เคยขอมาแล้ว คือเหตุผลไปคนละทางเวลาท่านจะกีดกันการขึ้นซึ่งไม่ใช่
 มติของกรรม ขึ้นเงินเดือนนั้นเป็นของกรรมมาธิการคือไม่ใช่ของผม ผม
 ขอกราบเรียนในฐานะที่เขาคิดความ เห็นของสภาต่าง ไม่ใช่ของ กรรม
 เป็นเรื่องที่แปรญัตติเป็นของสภาต่างของกรรมมาธิการ ไม่ใช่หน้าที่ของ
 รัฐบาลจะมาโต้เถียงกันระหว่างวุฒิสภากับรัฐบาลนั้นห้ามได้ เป็นหน้าที่ของ
 วุฒิสภากับสภาต่างและผมยืนยันผมชี้แจงในแง่ของรัฐบาลให้มีความคิดความ
 เห็นของรัฐบาลอย่างไร เพราะฉะนั้นในการขึ้นเงินเดือนผู้แทน ผมก็กล่าว
 แล้วว่ามันจำเป็น แล้วซึ่งความจริงรัฐบาลเดียวเปรียบอย่างที่มีมา
 ของประธานออกข้อ อย่างเจ้าคุณเทพหัสดินว่า คือรัฐบาลมีของเดียวเปรียบ
 หลายอย่างในการอภิปราย เพราะเหตุว่ามีความล้มหลายประการที่รัฐบาลไม่
 สามารถจะพูดได้ มันพูดไม่ได้ มันอีกหลายอย่างแต่ว่าเมื่ออยู่ในเรื่องทั่วไป
 แล้วก็จับแต่ประเด็น บางข้อ มากราบเรียน ให้สภาทราบ ว่าสาเหตุ เพราะอย่าง

นั้น ๆ แล้วจะเห็นว่าอย่าง ยี่สิบ-ยี่สิบห้า ลูกขุน การขึ้นให้สัมภาษณ์แล้ว นอก
จากนั้นขออยากจะกราบเรียนว่าทำไมชนเวดานจะชนเวลาไหน เพราะเวดานอยู่
ยอดสูงสุดของราคาของที่จะตกต่ำลง ถ้าไม่ชนเวดานต่อไปก็ไม่ต้องชน
เพราะของจะลดราคาลงไปแล้ว แต่อย่างนี้ท่านก็จะได้ฟังวิทยุต่างประเทศ
มาแล้วว่าการณ์ของโลกเวดานเป็นอย่างไร แล้วเป็นการต่อสู้ระหว่าง
พวกไหนกับพวกไหน แล้วเราอยู่ในพวกไหน แล้วฝ่ายที่เราต่อสู้กับอีกพวก
หนึ่งเรียกว่าพวกคอมมิวนิสต์ ทยอยมาอย่างนั้นเขาใช้อะไรเป็นพระเจ้า และยึด
หลักอะไรหลายอย่าง หลักเดิมอย่างหมอตเหมือนกันหรือ ที่ว่าคน
ต้องเหมือนกันที่เราไปว่าคนเหมือนกัน ก็รู้สึกหนักใจ คือให้เหมือน
กันพูดไปพูดมาในการที่โต้เถียงกันความจริงเหตุผลเงินเดือน เหตุผลที่
ไม่ให้ ชนอย่างเดียวกันจะว่า เหตุผลเงินเดือนมีอะไร ตั้งแต่พระ-
มหากษัตริย์ ก็ไม่น่าเห็นใจให้เพื่อให้คนมีน้ำใจทำ ถึงการก็พอเหมาะ กับตำแหน่ง
นี้ไม่ใช่เหตุผลแต่เป็นหลักการใหญ่ ๆ ของการชนเงินเดือน ฝ่ายค้านที่ไม่ให้
ชนก็อาจจะว่าใครจะว่าชัด บัณฑิตโอปินเนียน (Public Opinion) แล้ว บัณฑิต-
โอปินเนียน คือใคร ผมอยากจะเสนอในที่นี้ที่ไม่เข้าใจเหมือนกัน เมื่อสงคราม
โลกที่แล้วประชุมที่ปารีส มีรัฐมนตรี นานาประเทศ ประชุมที่ลุดเซมเบอร์ก
รัฐมนตรีเชอชคอฟถามว่า What is democracy ก็ไม่รู้ว่าจะไร ก็ฉันผม
ถ้าตั้งจะศึกษาตีความหาชนว่าคืออะไร ผมก็ไม่รู้อะไรก็เอาของธรรมดา
คอมมอนเซนส์ ถ้าผมเดินเท้าเปล่าเหยียบบุหรืใหม่เท้าก็ร้องว่าตายแล้ว
ตะโกนออกมาดัง แล้วผมตายเมื่อไร ไม่ตาย แล้วเป็นตลอดร่างกายทั้ง
หมดหรือที่ตายแล้ว เบื่อ ที่เจ็บหิดเดียว ฉันคิดในใจว่าท่านสมาชิก
๒-๓ ท่านที่คัดค้านรัฐบาล นั้นหมายความว่าเห็นความเห็นของท่าน ผมเห็น
ว่ามีจำนวน ๓ ท่านเท่านั้น ในระหว่างที่มีผู้สนับสนุนและที่ท่านเห็นการโต
การเห็นการโตและการที่จะให้การมีพอกินพอ ใช้นั้นข้าพเจ้าคิดอะไร ใครจะ

LIRT

เห็นคนที่จน ได้มั่งกิน ตามธรรมดาทางทหารท่านสมาชิกก็ทรงทราบ กองทัพ
แพ้ทุกวันไม่ได้ อย่างเยอรมันแพ้ก็ไม่ใช่เพราะท้องหรืออะไร ไม่มีอาหารจะ
กิน การกินอุดมคติถ้าไปคิดดูแล้ว ๓๐๐ เปอร์เซนต์ นั่นคนที่กินอุดมคตินี้เป็น
ผู้ที่มีรายได้น้อย เสียเปรียบหรือไม่เสียอย่าง แต่ก็มีรายเปอร์เซนต์ นอก
จากคนที่นอกคอกออกไป แต่ว่าคนที่จนหาเข้ากินค่าทำเสียเปรียบมีจำนวน
มากกว่า เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า การขึ้นเงินเดือนเป็นการเห็นการไกล
กว่าการคิดเงินเดือน ข้าพเจ้าว่าเห็นว่ากาไกลถ้าข้าพเจ้าพูดดวงเดยก็ขอ
ประทานโทษด้วย

๑๕.๒๑ น.

พระยาสาริกพงษ์ธรรมพิลาส : กระผม ขอยกมือขึ้นมาคัดค้าน
ท่านนายกรัฐมนตรี และเห็นพ้อง ด้วยกับกรรมาธิการ นั้น อยากจะพูดว่าไม่ใช่
เพราะเหตุว่า คุณคิดว่าไม่ได้ขึ้น ได้ขึ้นแต่ผู้แทน ครกกันข้าม พูดเพื่อป้องกันตัว
บิดประมุขไม่ให้คุณคิดว่าขึ้นในหน้า ถ้าหากรัฐบาลได้ยินเสียงแซ่ๆ
อย่างนี้จะเกิดคำทักท้วงเป็นการบิดประมุขเสีย เพราะเหตุว่าพวกเราที่เข้ามา
อยู่ในที่นี้โดยทรงแต่งตั้ง ได้รับเกียรติและเงินเดือน ๓๐๐ บาทเป็นการอิม
โฮมพอแล้ว กระผมสงสัยว่าท่านนายกรัฐมนตรีไม่ให้ผมเข้าใจหรือผมไม่
เข้าใจนั่นเอง ผมสงสัยมาก ท่านบอกว่าท่านไม่อยากจะขึ้นเงินเดือน เพราะ
กลัวเขาของแพงขึ้น เพราะฉะนั้นได้ขอปรณัติเพิ่ม เงินเดือนขึ้นเกือบ
ร้อยเปอร์เซนต์ ผมไม่ทักท้วงในการที่ขึ้นเงินเดือนให้ผู้แทน แต่ความจริง
ผู้แทนนั้นก็คงจะไม่พอใช้ ขณะเดียวกันก็อยากจะให้ลดข้าราชการทั่วๆ
ไปด้วย เพราะเหตุว่าพลทหารพลตำรวจซึ่งจะขึ้นในระดับแล้วรัฐบาลมี
พอหรือไม่ แต่ก็เป็นภาระแน่นอนที่ผมจะตอบเองได้ว่ารัฐบาลไม่มีพอ เมื่อ

รัฐบาลไม่มีพอ คนจำพวกหนึ่งไม่ได้เพิ่มขึ้นจะก่อความอะไรขึ้นไม่ทราบ แต่
อย่างน้อยก็มีของกองคลังไม่ทำงานกัน จะเกิดอะไรขึ้น เดี๋ยวงานเดียวต่าง ๆ
ขึ้น ถ้ารัฐบาลมีเงินจ่ายทั่ว ๆ ไปอย่างว่าอาหารการกินก็แพงขึ้นไป กระทบ
กระเทือนกับผู้ที่มีได้กินเงินเดือนของรัฐบาล ถ้ารัฐบาลจะขึ้นให้แก่มูล
ซึ่งขึ้นถึงเกือบร้อยเปอร์เซ็นต์เช่นนี้ เดี๋ยวก็ท้อท้วงก็มี ก็อยากจะคอมโปรไมซ์
กับรัฐบาลได้หรือไม่ จะขึ้นให้สักครึ่ง ที่หลังต่อไปเงินที่ขึ้นก็ไม่ต้องเป็น
ห่วงดุสิตภา ดุสิตภาพอแล้ว ถ้าขึ้นก็จะดี ส่วนท่านผู้แทนที่กระผมเห็น
ออกเห็นใจว่าไม่หายท่านที่ไม่พอ ก็อดอมเอาหน่อย ตนเอาหน่อยเพื่อเกียรติ
เพราะเราก็เข้ามาในตำแหน่งนั้นแล้ว เป็นที่ทราบกันทั่ว ๆ ไป สมมติที่ท่าน
นายกรัฐมนตรีรับออกว่ารัฐบาลแพ้เสียงในดุสิตภาแล้ว และโดยทางนี้จะได้
ลงไปแล้วไม่เอาอะไรเสียงในสภาต่าง ไม่เป็นเหตุให้ฐานะของรัฐบาล
คลอนแคลนถึงตาออกหรือว่ายุบสภาผู้แทน ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้นจริง ผม
จะเสียใจ วันนั้นข้าพเจ้าได้ยินท่านนายกรัฐมนตรีพูดว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยที่ถูก
ใจ เล็กน้อยในรูปไร คือเล็กน้อยในงบประมาณซึ่งไม่ควรจะกระทบกระเทือน
ถึงสภาผู้แทน ในส่วนรัฐบาลแสดงออกมาแล้วว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยสำหรับ
ท่าน แล้วเกิดขึ้นแล้วแดง ๆ ต่าง ๆ อะไรจะมากไม่ทราบ ซึ่งกระผม
กลัวอยู่ ที่กระผมบอกว่าที่เป็นเรื่องเล็กน้อยในงบประมาณ แต่กลับมา
เป็นเรื่องใหญ่ในสภาเพราะเหตุว่า มีข้อโต้เถียงกัน ตั้งแต่เช้า จนบัดนี้ยังไม่
เสร็จแสดงให้เห็นว่าเป็นเรื่องใหญ่ เวลาที่ไม่ถ้อยแถลงใหญ่ในงบประมาณ
เราถือเอาเป็นข้อโต้เถียงสำคัญหรือไม่ พังเสียงประชาชนจากทั่วไปได้พูดถึง
เรื่องนั้นต่อไป ต้องไปตามคำวิจารณ์ที่ขึ้นน้อย ๆ ว่าเป็นอย่างไร

๑๕.๗๒ น.

พ.ท. หลวงชัยอัศวรักษ์ : กระผมได้นั่งดูครบทั้งเหตุผลของ
เพื่อนดุสิตภา มีเกียรติซึ่งเป็นฝ่ายสนับสนุนนั้น กระผมก็ได้พิจารณาแล้ว

LIRT

เห็นด้วยทุกประการและเป็นเหตุผลที่น่าฟังมาก แต่ประเด็นที่กระผมจะเรียนในที่นี้คือ กระผมคิดว่าประเด็นสำคัญที่สุดนั้น คือความเจริญก้าวหน้าและความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ ซึ่งเป็นขอปรารถนาของเรา ในเรื่องนี้ก็ได้ถกเถียงกันมาในเรื่องเงินประจำตำแหน่งบ้างส่วนเห็นว่าควรขึ้น บางพวกก็เห็นว่าไม่ควรจะขึ้น แต่กระผมเห็นว่าในเรื่องนี้ไม่น่าจะให้เป็นที่เหตุใหญ่โตไปถึงกับจะทำให้เกิดความไม่ปรองดองกันขึ้นในวงการเมือง ซึ่งมีโอกาสเป็นไปได้ เพราะว่าไม่ใช่เพราะเรื่องเงินเดือน เพราะเรื่องความเห็นแตกต่างกัน เพราะฉะนั้นในการที่ทางสมาธิกลุ่มเกียรติทั้งหลายจะได้พิจารณาลงมติกัน ก็ขอให้พิจารณาถึงเหตุผล คือความสงบเรียบร้อยภายใน ซึ่งเป็นขอปรารถนาของเราพิจารณาด้วยด้วย

๑๕.๒๕ น.

นายสง่า วรณศิษฐ์ : ตามที่เพื่อนวุฒิสมาชิกได้กล่าวเมื่อก่อนว่าการที่เราตั้งทวงรู้งี้ก็คงจะเป็นเรื่องบาดหมางหรือแตกอะไรกัน แท้จริงเรื่องนี้เราตั้งทวงก็ด้วยมรรยาท เราตั้งทวงกันด้วยหวังดีต่อรัฐบาล และเกียรติของสมาธิกลุ่มผู้แทนเรา ไม่ใช่เราจะเอาเรื่องอะไรมาว่าจนกระทั่งคล้าย ๆ จะมีเรื่องมีคดีมีรายอะไรเกิดขึ้น เรื่องนี้ผมคิดว่าถ้าหากพวกเราไม่มีการตั้งตั้งเสียบ้าง แล้วในที่นี้ก็ต้องมีวุฒิสมาชิกเอาใจทำไม ไม่มีประโยชน์อะไร นี่เราตั้งตั้งตามระเบียบการหรือตามวิธีการที่เราเป็นสภายืนยันไม่ใช่ดังแต่เดิม เราเป็นสภายืนยัน เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะเรียนต่อไปว่าเท่าที่อภิปรายกันมารู้งี้คงจะเป็นการรักษากเกียรติของท่านผู้แทนและรักษาเกียรติของรัฐบาลมากกว่าอย่างอื่น เพราะเรื่องนเรื่องเดิมก็มีได้เกิดจากรัฐบาล เกิดจากผู้ปฏิบัติ แต่การปฏิบัติกันเป็นถาวรฉบับต้นฉบับตัวเองโดยออกกฎหมายบังคับเขาเงินของประเทศชาติให้กับคน เช่นแหละ

LIRT

เราระวังเกียรติของพวกเรา เพราะฉะนั้นพวกเราจึงทักท้วง ขอโทษ
 ผมอยากจะรับรองถ้อยคำของหลวงประกอบ ฯ ว่ามติดมหารชนนั้นเป็นกระดูก
 ดันหลังของประเทศชาติ ถ้าหากว่าฉันคิดเลื้อยเดือไม่ทอดึง ร่างกายก็ตาย
 ที่ผมเข้าใจแล้วว่าคงจะหนักถึง ถ้าหากว่าเกิดมีการเลือกตั้งกันขึ้นอีกในอนาคต
 ประชาชนขาดการเชื่อมใจกับสมาชิกหรือผู้แทน ถ้าหากว่าพวกประชาชนแก
 ไม่มาลงคะแนนเสียงให้ ในที่สุดรัฐสภาเกิดจะต้องออกกฎหมาย ในที่สุด
 เป็นกฎหมายเพื่อไปอีกแล้ว เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้กระผมคิดว่าคุณหลวง
 ประกอบ ฯ มีความหมายไปถึงกับฉะนั้น เพราะฉะนั้นที่เราว่าช่วยสนับสนุน
 ดันทางรัฐบาลเพื่อไม่ให้เสียเกียรติ กระผมอยากจะกล่าวอีกสักหน่อย
 โดยที่ไม่ใช่นักพูด และนักกฎหมายหรอก กระผมเห็นว่าเท่าที่มติดมหารชน
 กล่าวกันทั่วไป และเสียงหนังสือพิมพ์ กระผมเกือบจะจะได้ว่าเกือบจะเป็น
 มติดมหารชน เพราะเหตุดังนี้ แต่ก่อนเราเพิ่มเงินเดือนให้กับสมาชิกมาไม่มี
 ใครพูดท้วงติงแม้แต่คนเดียว นั่นเนื่องจากถูกกาละเทศะ แต่คราวนี้ทำไมท้วงติง
 นักหนา หนังสือพิมพ์ทุกฉบับเขามารวมกันเข้าอ่านจนไม่รู้จักฟังอะไรได้
 นอกจากนั้นกระผมยังได้เคยฟังประชาชนทั่วไปจนกระทั่ง ๓ ถอ คอยฟัง
 เหตุผลฟังการมต เป็นความจริงตามที่หนังสือพิมพ์นั้น กระผมจึงเรียน
 จึงขอว่าถ้าหากว่ารัฐบาลมีความประสงค์แต่เพียงช่วยเหลือความยากแค้นใน
 ขณะเพียง ๓ เดือน ถ้าหากว่ารัฐบาลรับรอง กระผมเชื่อว่ารัฐสภา
 ย่อมมี เห็นชอบด้วยกับผู้พูด แต่ถ้าหากว่ายังจะประวิงไปอีกไปชนในปีต่อไป
 ไปอีก คายทีเดียว เพราะเหตุดังนี้เท่าที่เป็นอยู่แล้วเราให้กับครูประชาบาล
 เพียงนิดเดียวขอประคองหัวเท่านั้น ๓๐๐ ล้าน นายอำเภอ ทหาร ตำรวจไปอยู่
 บัณฑิตไหนจะตายได้อีกวันละ ๕๐ บาท เอาชีวิตเขาแลกคนหนึ่งได้ ๓๐ บาท
 พวกเราเอาพรตเดียว ๓๐๐ คนเอาเสียพันหนึ่ง รู้ดีอย่างไร อยากจะเรียน
 ท้วงติงก็ไม่มี ความประสงค์จะรังแกอะไรหรอก เพราะเหตุว่าถ้าพิจารณา

LIRT

ถึงขณั้จะพิจารณาความดีความชอบ แต่ผู้แทนฯ ขอประทานโทษ
 ชอบหรือไม่ชอบฉันให้หมดคนละพัน นี่วงเท่าไรก็วงไม่ถึง วงเท่าไรก็ไม่
 ทั้พันหนึ่ง เพราะฉะนั้นจึงขอเรียนถึงขอรัฐบาลว่าในการที่เพิ่มคราวนี้
 ให้เฉพาะ ๓-๔ เดือนนี้เถอะ ถ้าหากว่ารับรองผมเชื่อว่าผ่านไปได้อย่างแน่
 นอน ถ้ายังมีการประจักษ์ต่อไปอีกเกรงว่าจะกระทบกระเทือนถึงงบประมาณ
 ข้างหน้าที่จะไปเพิ่มให้กับ ข้าราชการ การบริหาร เช่นเวลานี้ อธิบดีกับปลัด
 กระทรวงเงินเดือนน้อยกว่าเขาแล้วทำอะไรไม่มีปัญหาจะต้องเพิ่ม เมื่อ
 เพิ่ม ๆ นายอำเภอ ทหาร ตำรวจ ที่เขาเอาชีวิตเขาแลกก็ต้องเพิ่มไม่รู้จัก
 กร้อยด้านแต่ก็จะมาถึงพวกเราอีก เวลานี้มีข้อคิดอะไรจะมี ๒๐ บาท
 บำรุงข้าราชการ ประโยชน์อะไรให้กรรมการ เทียวชาย ให้ กรรมการอำเภอ มี
 เปอร์เซ็นต์ มีเปอร์เซ็นต์ทำไม มีเปอร์เซ็นต์บอกว่าเพื่อเขาไปใช้ในขณะ
 กระทรวงการคลังไม่อนุมัติเงินนี้รู้ดีกว่าไม่เหมาะสม ผมเห็นว่าไม่ควรทำ
 ลักษณะนี้ นี่ต้องให้เห็นว่าฐานะการคลังของเราไม่มีเงิน มีมารัดพวกผม
 ก็ไม่มี ผมจึงอยากจะเรียนว่า ขอกรุณาให้เพียง ๓-๔ เดือนนี้เถิดเพียงเท่า
 นี้ ผมคนหนึ่งยกมือให้ความเห็นชอบด้วย ถ้าหากว่าพิจารณาถึงกาลโอกาส
 ต้องเพิ่มอะไรต่าง ๆ อีกแล้วรู้ดีกว่าข้างหน้าเราจะลำบาก เพราะเหตุที่เรา
 เห็นแก่ส่วนน้อยประโยชน์กับท่านเหล่านี้ ท่านผู้แทนเป็นผู้มีเกียรติและทำ
 ประโยชน์ให้แก่ชาติต่อชีวิตช่วยแปลสถานะแล้ว มาเวลานี้อย่างนี้จะ
 ยิ่งไป ๆ อยู่ถ้าไม่ตรงกันแล้วผมจึงต้องถึง ที่จริงไม่อยากจะพูดถึงเลย

๑๕.๓๖ น.

นายพัน สุพรรณสาร รัฐมนตรี : ผมในฐานะที่เป็นผู้แทน -
 ราษฎรก็ได้นั่งฟังเหตุผลอยู่

ประธานวุฒิสภา : ผู้แทนราษฎรจะมาพูดไม่ได้

นายพัน สุพรรณสาร รัฐมนตรี : ในฐานะเป็นรัฐบาล

LIRT

ประธานวุฒิสภา : รัฐบาลเป็นอีกเรื่องหนึ่ง

นายฟีน สุพรรณสาร รัฐมนตรี : ตั้งแต่เข้ามาย่ำ สำหรับ
คนอย่างผมเป็นบุคคลมีอยู่ ๒ ทาง ทางหนึ่งทางสภาพผู้แทนก็อดหนึ่งฟังอยู่ไม่ได้
การที่ ผมจะขอ กราบ เรียนต่อท่าน ที่เคารพข้าพเจ้าถือว่าผมเป็นผู้แทนราษฎร
ถือว่า เป็นเด็ก เมื่อจะได้กล่าวถ้อยคำอะไรต้องเกินไปบ้างก็ขอโปรดให้อภัยด้วย

ประธานวุฒิสภา : แต่ท่านพูดในฐานะที่เป็นรัฐบาล

นายฟีน สุพรรณสาร กรรมการ : ข้าพเจ้าพูดในฐานะรัฐบาล
คือว่า เมื่อคณะรัฐมนตรีผู้เกี่ยวข้องได้กล่าวว่า ผู้แทนราษฎรมาแปร
ญัตติแล้วเงินเดือนของตัวเอง อะไร ๆ พวกนี้ ซึ่งก็นับว่าเป็นส่วนหนึ่ง
ในการเห็นแก่ตัว คือว่าเอาเงินของประเทศชาติ ของราษฎรมาใช้จ่าย
นับว่าเป็นการเสื่อมเสีย นั้น หากว่าท่านได้พิจารณาด้วยอย่างที่ท่านนายกร
รัฐมนตรีได้กราบเรียนมาในสถานที่ ซึ่งกระผมเห็นว่าคงไม่จำเป็นจะต้อง
กล่าวต่อไปอีก แต่ขอเรียนให้ทราบว่าการแปรญัตติเพื่อเกี่ยวกับการเงินนั้น
รัฐบาลจะต้องเป็นผู้รับรอง ถ้าเมื่อรัฐบาลได้รับรองมานั้นก็ต้องได้เหตุผล
อาศัยเหตุผล ถึงถึงความทุกข์ร้อนของผู้แทนราษฎรหรืออย่างหนึ่งอย่างใด
ซึ่งได้เสนอมานี้ ซึ่งผมเองก็ไม่ได้เคยยื่นขึ้นไปหรอก และไม่รู้ด้วย แต่เมื่อ
มาถึงครั้งหนึ่งแล้ว ผมก็ต้อง ร่วมมือด้วย เดี๋ยวนี้ เช่น เวชาม ก็ต้องยอม
กระโดดเรือด้วยกันโดยไม่ระคายในการเสียสละซึ่งกันและกัน เพราะฉะนั้น
ผู้แทนกลุ่มหนึ่งขอเพิ่มเงินเดือนของเขา โดยขอว่าเพื่อเป็นการมั่นคงความ
เชื่อถือในเรื่องที่อยู่กิน ไม่มีค่าเช่าบ้าน ไม่มีค่ารับรอง คังอาศัยพี่น้อง
เป็นการเสื่อมอิดส่อระภาพของเขาแล้วก็ขอให้ช่วยเหลือ ข้าพเจ้าเห็นว่า
หน้าที่เช่นนี้ไม่น่าจะเป็นการเสื่อมเสียอะไร เพราะถ้ามองว่าบุคคลกลุ่มนั้น

LIRT

จะมีความคิดความต้องการอื่น ก็ไม่ได้เป็นการเสียหายอย่างไร ซึ่งท่านผู้แทน
 ราษฎรส่วนข้างมากก็เห็นด้วย และท่านผู้มิได้กล่าวซึ่งเราก็จำเป็นต้องพิจารณา
 ด้วยเหตุผล ไม่ใช่ว่าใครจะร้องว่าอะไร อ้ายนั้นอย่าจะได้แต่ก็ขายหน้า
 ต้องรักษาเกียรติ กระผมเห็นว่าจะไปลงโทษอย่างนั้นแล้วก็จะเป็นการเกิน
 กว่าเหตุผลไป คนเราย่อมมีทุกข์ไม่เหมือนกัน ความทุกข์นั้นบางคน
 ทยอยทยอยไปหาทุกข์ ซึ่งท่านทั้งหลายก็รับรองในขณะนี้ คนกลุ่มหนึ่ง
 อาจจะได้ป่วยและอีกกลุ่มหนึ่ง อาจจะได้รับทุกข์ และบางคนอาจจะไม่มี
 ความทุกข์ คนเรามีสัตว์ไม่เหมือนกัน ก็ข้าพเจ้าพูดกับข้าพเจ้าขอออกตัวว่า
 ไม่ได้ปราณาในเรื่อง เงินเดือน อะไรหรอก แต่ขอให้ท่านได้พิจารณาถึง
 ความเสียหายนั้น ขรรคปาลาของเดียวกันเมื่อเน่าเพียงตัวเดียวก็พากันติด
 ไปหมดเลย ซึ่งกระผมหวังใจว่าท่านผู้มิได้กล่าวซึ่งเป็นผู้ที่ปรึกษาสามารถคง
 จะได้พิจารณาด้วยมันควรจะเสียกันหมด หรือจะเสียอย่างไร นี่เป็น
 เรื่องๆ ไป การกล่าวรวมๆ กัน พวกผู้แทนเงินเดือนตัวเองอะไรต่อ
 อะไร คุณกลายเป็นว่าผู้แทนนั้นมีแต่คนเห็นแก่ตัวไปหมด ความจริงใน
 ผู้แทนที่ดี หรือในผู้มิได้กล่าวดี ทุกคนย่อมมีความเห็นแตกต่างกัน นี่
 เป็นของธรรมดา เราจึงต้องได้มาโต้เถียงกันอยู่ทุกวันนี้ การที่ว่าเอาเงิน
 ของชาติมาถ่มทิ้งเสีย เอามาใช้จ่ายแม่แต่บาทเดียว แม่แต่พูดถึงชาติ
 พูดถึงเงินของราษฎรแล้ว รู้จักทราบซึ่งจริงใจว่าพวกผู้แทนราษฎรมีมาขาย
 ราษฎรเสียหรือ หรือต้องการมากินเลือดกินเนื้อราษฎร หาได้เป็นเช่นนั้น
 ไม่ กระผมใครจะขอทราบเรียนท่านด้วยความเคารพอย่างสูงว่า การ
 บำรุงราษฎร ทางรัฐบาลก็ได้บำรุงมาแล้ว และถ้าพูดถึงว่าเลือดเนื้อของ
 ชาวนาอันเป็นกระดูกสันหลัง อย่างที่เคยพูดกันมาแต่ก่อน ข้าพเจ้าอยาก
 จะพูดกับท่านด้วยความจริงว่า ให้ท่านนั่งนึกดูว่าเวลานาชาวนาเสียภาษีอะไร
 บ้าง เขาเสียภาษีน้อยที่สุด เขาพอใจอยู่แล้ว ภาษีก่อนเราเคยเก็บเป็น

เงินบำรุงท้องถิ่นให้กับชาวนา ตามประมวลรัษฎากรอยู่แล้ว ภาษาก็
 เดียวกันเป็นของประชาชน จริง อาจจะกระทบกระเทือนบ้าง สำหรับคนที่
 มั่งมี แต่นั่นหลักการอันหนึ่งในสมัยหนึ่งเราได้เคยรับรองกันว่าเป็นธรรมเนียม
 สังคมทางประมวลรัษฎากร ค่อยมาเคาะจนเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงกันไปมาก
 หลังจากสงครามนั้นจะเป็นธรรมเนียมหรือไม่เป็นธรรมเนียม มันก็อยู่ในดุลย-
 พินิจของสังคมอีกแหละ เพราะฉะนั้นสังคมพวกเราเองจะได้มีการปรับปรุง
 แก้ไขอย่างใดอย่างหนึ่งโดยจะมาร้องว่าเงินเดือนเท่าหมื่นบาทเก็บภาษีธรณี
 เหลือเกินนั้น กระทบเห็นว่ามันยังไม่ไปถึงแค่นั้น แต่มันจะไปบ้าง เพราะ
 เงินในกระเป๋าท่านจะมีสัก ๒๐ บาท ชาวเจ้าของควักเอาบาทหนึ่งก็ยอม
 เสียด้วย นั่นเป็นของธรรมดา แต่ถ้าหากว่าชาวเจ้าของแต่เพียงบาทเดียว
 และท่านพิจารณาด้วยความเห็นอกเห็นใจแล้ว บางที่ท่านอาจจะไม่เสียด้วย
 ก็ได้ เพราะฉะนั้นจึงใคร่จะขอกราบเรียนให้ท่านที่เคารพว่าสภาพผู้แทนนั้น
 ไม่ใช่เข้ามามีเพื่อตั้งหน้าตั้งตาจะเอาเงินเดือน ความจริงถูก ๆ คนเวลา
 สมัครเข้ามานั้นไม่มีใครมุ่งหมายเลยว่าจะมาเอาเงินเดือนนั้น เป็นความจริง
 เป็นของที่รักษาเกียรติเหมือนกัน แต่ว่าบางคนมีความทุกข์ร้อนอยู่ในขณะนี้
 เข้ามา ไปขอรับรัฐบาล นี่ก็เป็นเรื่องของแต่ละคนและเผชิญกับตรงกับ
 นโยบายของรัฐบาลที่เห็นพ้องกับผู้ที่แทนจึงได้เพิ่มเงินนั้นขึ้น เพราะฉะนั้นจึง
 ขออย่าได้ตำหนิราษฎรว่าเงินเดือนตัวเอง ชาวเจ้าไม่เห็นด้วย และ
 ที่พูดว่า ควรทำไว้สำหรับ คนภายใน หรืออะไรนั้น เป็นเรื่อง ปฏิภาณไหวพริบ
 และที่พูดว่าการขึ้น ๆ กันมาประชาชนไม่ได้เดือดร้อน หนังสือพิมพ์ได้วิพากษ์
 วิจารณ์ ขอให้ฟังเสียงหนังสือพิมพ์ กระทบอยากจะพูดความจริงสักอย่าง
 ที่กระทบกันอาจจะกระทบกระเทือนบ้าง กระทบอยากจะเรียนว่าสภาพใน
 สมัยนั้นมาด้วยการตกต่ำ ถ้าคงงบประมาณเงินเพิ่มของภูมิสามารถรวมกัน
 หรือเปล่า หนังสือพิมพ์จึงไม่รู้ ไม่ได้รู้ ไม่ได้วิพากษ์วิจารณ์ เงินเพิ่ม

LIRT

ของสมาชิกวุฒิสภา นี่ท่านรู้หรือเปล่า ว่าตั้งอยู่ในยอดไหน ถ้าเขาแยก
ยอดออกมาแล้วจะเกิดวิกฤติการณ์ในหนังสือพิมพ์ไม่นัยเหมือนกัน แต่
เป็นความฉลาดของรัฐบาลในสมัยนั้นที่รวมมาในยอด ๕๕๐ ด้าน หนังสือพิมพ์
จึงไม่รู้ ท่านจึงไม่รู้ ประชาชนก็รู้ ประชาชนจึงไม่ได้วิกฤติการณ์มาก
นี่ขอให้ท่านโปรดดูงบประมาณก่อน ๆ นั้น แต่มาคราวนี้เกิดความเห็นแตก
ต่างกัน คณะกรรมการทำให้เป็นยอดข้อผูกพัน ให้เพิ่มขึ้นมาว่าเป็นเงินเพิ่ม
พิเศษ ของผู้แทนราษฎร ทุกคนก็รู้ ทุกคนก็วิกฤติการณ์ เงินเดือนของ
ท่านที่เคารพนับถือ ๕๐ บาทเท่านั้น แล้วเพิ่มขึ้นเป็น ๑๐๐ บาท มีกฎหมายอะไร
หรือเปล่า แล้วเดิมเขาตั้งไว้ที่ไหน ข้าพเจ้านั้นแหละตอบตาประชาชนเอง
และเราบอกกับประชาชนต่าง ๆ ว่าเราไม่พอ เรามีความจำเป็น เราจะขอ
อย่างนี้จะให้หรือไม่ให้ เพราะฉะนั้นในการตั้งเงินเดือนคราวนั้นจึงรู้สึก
ความรู้สึกละแฉกจึงเกิดการโจมตีว่าผิดกฎหมายบ้าง อะไรบ้างร้อยแปดพัน
ประการ ที่แล้วมาผิดใหม่ ท่านดูในยอด ๕๕๐ ด้านเงินเพิ่มของท่านอยู่ในนั้น
เงินเพิ่มของผู้แทนราษฎรก็อยู่ในนั้นเหมือนกัน มีกฎหมายอะไรรับรองว่า
เอาไปไหนเป็นการถูกต้องตามกฎหมาย จ่ายกันมาตั้งแต่ ผิดกฎหมาย
หรือเปล่า นั่นแหละเขาทำผิดมาแล้วเราหมายความว่าทำผิดแล้ว ทำผิด
เหมือนอย่างท่านสมาชิกผู้เกียรติว่า เราทำด้วยความบริสุทธิ์โดยเขา
ตั้งไว้ให้เห็นง่าย ๆ คิดว่าเมื่อกฎหมายนั้นผ่านไปแล้วทางคณะกรรมการคิด
ว่าจะต้องมีการออกกฎหมาย เมื่อคิดว่าจะต้องมีการออกกฎหมายก็ต้องเอา
ไปตั้งไว้ในข้อผูกพัน แต่วันตรวญหลักฐานว่าที่เพิ่ม ๆ เขาออกกฎหมาย
หรือไม่ก็ไม่รู้ เขาไปตั้งซุก ๆ ไว้รวมกับข้าราชการ นี่เป็นอย่างนั้น อธิการ
ของรัฐบาลก็ดี หรือของบุคคลใดบุคคลหนึ่งก็สุดแต่ความเห็นของบุคคล
ในคณะใดคณะหนึ่งในขณะนั้น แต่ในขณะนี้เราจะต้องพิจารณาดำผิดหรือ

ไม่เราต้องพิจารณาดังสิ่งต่าง ๆ และระเบียบแบบแผนที่เขาเคยทำมา ถ้าหากว่าเงินผิดแล้วข้าพเจ้าคิดว่าที่คงมาแล้วอย่างไร เพราะฉะนั้นคณะกรรมการการได้พิจารณาว่า เมื่อคงมาแล้วจะออกกฎหมายเขาจึงได้ในข้อผูกพัน แต่ข้อผูกพันตามหลักแล้วมันขอแปรญัตติไม่ได้ ท่านเองก็รู้ข้อผูกพันนั้นคิดไม่ได้ ที่คิดได้ไม่ถนัดว่าเป็นข้อผูกพัน แต่ปัญหาอยู่ที่ว่าคณะกรรมการสภาพัฒน์และวุฒิสภาที่ ถ้าท่านเห็นชอบในหลักการท่านเห็นผิดถูกท่านจะย้ายอยู่ที่ไหนก็ชอบที่จะทำได้ตามหลัก ของการคลังไม่เห็นเป็นเรื่องใหญ่โต จะต้องมาโจมตีว่าผิดต่างก็ต้องต่างซึ่งไม่ใช่เป็นการผิดกฎหมายแต่กฎหมายเลย วิธีการของงบประมาณเราเถียงกันอยู่เดิมอยู่ทุกๆปีมากเถียงกันในเรื่องแบบ แล้วแต่ของท่านผู้เป็นนักการคลัง อย่างเงินถอนธนบัตรในสภาพที่เถียงกันมาเท่าไรแล้วว่าการเป็นอย่างไรนั้น อย่างนี้ไม่ใช่เป็นการผิดกฎหมายแต่เราเห็นว่าไม่ผิดระเบียบแบบแผนหรือต้องผิด ถ้าจะกรุณาเอาไปตั้งให้ถูกที่นั้นก็จะเห็นว่าสภาพัฒน์ได้อุปการะร่วมมือให้ถูกต้องตามกฎหมายผิดคิดเคืองก็โจมตีไม่ได้ ข้าพเจ้านั่งฟังอยู่ในสภาพลายบี่แล้วก็เห็นกรรมการงบประมาณมาหลายปีในสมัย ๘ มันก็ทฤษฎีต่างๆกันเช่นข้าพเจ้าอยากจะยกตัวอย่างงบประมาณปี ๒๔๘๐-๘๑-๘๒-๘๓ มีรายจ่ายลงทุนหรือไม่ ไม่มีเลย มาเปลี่ยนสมัยใหม่รายจ่ายก็มีตามกฎหมายลงทุนไม่ลงทุนอย่างไรเป็นไปตามความนึกคิดเห็นในระหว่างนั้นว่าใครมีอำนาจในที่ประชุมก็สามารถลงใจให้ผู้ที่นั่งประชุมให้เห็นด้วย แม้ทั้งผิดๆ อาจจะเป็นได้ ข้าพเจ้าอยากจะพูดอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเรื่องการที่ผิดแบบผิดกฎหมาย ข้าพเจ้าอยากจะขอทำความเข้าใจว่า ในทางข้อเท็จจริงเราไม่ได้ตั้งใจจะทำผิดกฎหมายดังคณะกรรมการว่า ข้าพเจ้าก็เป็นอยู่ในสภาพที่เหมือนกัน โดยความเข้าใจว่าเราจะออกกฎหมายขึ้นมาคงต้องทบทวน นี่พูดกันจริงๆ ดัดว่า ไม่ต้องพูดอ้อมค้อม แต่ถึงดังในทันทันนั้นก็ไม่ใช่ว่าจะถือเอาเป็นการผิดอย่างเรียกว่า

LIART

ใช้ไม่ได้ เพราะถ้าหากว่าถือว่าเป็นข้อผูกพันตามกฎหมายแปรญัตติไม่ได้
 เงินต้องจ่ายตามสัญญาตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นท่านว่าถ้อยคำไม่ใช่ข้อ
 ผูกพัน ข้าพเจ้าจึงกล่าวในกรรมาธิการว่ารัฐบาลจะออกกฎหมายมาให้
 จังตึงในข้อผูกพัน เรื่องนี้เท่านั้น เพราะฉะนั้นจึงขอความกรุณาว่าเรื่องไม่ใช่
 เป็นเรื่องสาระสำคัญอะไร ทั้งนี้บางท่านว่าถ้อยคำ & เดือนก็อยากจะอนุมัติ
 ไป และถ้อยคำเรื่อย ๆ ไปก็จะไม่ให้นั้น ก็ว่าไปเป็นปี ๆ ไปอีกสุดแล้วแต่สภา
 คือตามกฎหมายงบประมาณ ปีหนึ่ง ก็ต้อง ขอเสนอ มารับ อนุมัติเป็นปี ๆ ไป
 แม้แต่ว่าเงินเดือนที่ได้มา ๓๐๖๐ บาทอาจจะลดไปก็ได้ในปีหน้า ถ้าหากว่า
 เหตุการณ์เช่น เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องข้างหน้าจะเอาอะไรแน่นอนก็ไม่แน่นอน
 ทั้งนี้ เพราะฉะนั้นการที่จะไปรับรองว่าเขาเพียง & เดือน ไม่ใช่หน้าที่
 รัฐบาล อยุ่ไม่ถึง & เดือนก็อาจจะไม่ได้ แล้วท่านถือการรับรองก็ไม่
 แน่ช่น แล้วเหตุการณ์ฉุกเฉินจริง ๆ งบประมาณอาจจะไปไม่ได้ อย่าง
 พ.ศ. ๒๔๘๔ งบประมาณผ่านสภาแล้ววันที่ ๘ ญัตติงบประมาณทั้งฉบับ
 ใช้ไม่ได้ต้องว่ากันใหม่ เพราะฉะนั้นต้องติดตามการทะเลาะ และความ
 เปลี่ยนแปลงของบ้านเมือง ไม่สามารถที่จะไปรับรองอะไรได้ทั้งนั้น ท่าน
 สมาชิกท่านหนึ่งว่านั่นอาจจะเกิดเหตุการณ์สะท้อนในทางการเมือง คืออ้างว่า
 คณะราษฎร การเดิมพันพนักงาน ได้เงินเดือน ๓๐ บาท ได้เพิ่มไม่เท่าไรหรือ
 อะไรก็ที่ท่านบรรยายมากจำไม่ได้แน่ แต่ว่าการที่จะอ้างตัวอย่าง อย่างนั้น
 อย่างนั้นมาเปรียบเทียบกับสมาชิกสภาผู้แทนก็ได้ แต่ต้องพิจารณาถึง
 อำนาจหน้าที่การงานที่จะต้องกระทำ ความเหมาะสมความสัมพันธ์ของ
 การงานของชาติแค่ไหน ถ้าเราจะคิดว่าเงินเดือนข้าราชการที่ได้รับอยู่ ๒๐
 บาทว่าร้องกันครบครันไม่จะใช้ ข้าพเจ้ายอมรับว่าเป็นความจริง แต่
 ว่าการพิจารณาอันนี้มันต้องเป็นขั้นตอนตลตลกันไปตามความสำคัญอันบุคคล
 ตามความสำคัญของการงานในหน้าที่ ตามความสำคัญในหน้าที่ จะยกเอา

LIRT

กรรมกรมาเทียบกับ พระมหากษัตริย์บรรทมอยู่ใน พระราชวัง หรือพดกอยู่ริม
ถนนนั้นเปรียบกันลำบาก ถ้าเปรียบแล้วก็เห็นใจ และเขาเคยมีการเปรียบเทียบ
แล้วเหมือนกันในเรื่องข้าราชการก็เหมือนกัน กรมมได้เคยชี้แจงในวันรับ
หลักการแล้วว่าเราไม่ได้เอาแต่คนเดียว ทางสภาผู้แทนและด้านการเมือง
อย่างเดียว เราได้พิจารณาถึงความเห็นออกเห็นใจและก็ได้เพิ่มให้ทุกสาขา
เช่นครูประจำภาคก็ได้ยกฐานะขึ้นจากเงินเดือน ๑๒ บาทเป็น ๓๐ บาท ได้
เงินเพิ่มพิเศษ เงินยังชีพ เราต้องใช้เงินถึง ๓๖๘ ล้าน นี่เราไม่ได้
พิจารณาหรือหรือ เราได้พิจารณาด้วยกันทั้งนั้น และกำหนดผู้ใหญ่บ้าน
เราเพิ่มให้อีกทั้งหนึ่งทุกคน ข้าราชการประจำก็ได้ปรับปรุงใหม่ขึ้น
อย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีชี้แจง แต่กระนั้นก็รวมอยู่ในเงินเฉพาะเงินเพิ่ม
พิเศษ ๕๕๐ ล้าน ที่ว่าการเพิ่มทั่วไปเป็นเงินก้อนใหญ่เช่นนี้หากจะ
เปรียบเทียบโดยการเพิ่มของผู้แทนราษฎรในสภา เงินเพิ่มพิเศษนั้นทำให้
หมดเบ็ดต้องมากมายก่ายกองเพียงไร และจะทำให้ประเทศล้มจมอย่างเดียว
หรืออย่างไร ท่านก็ควรจะได้พิจารณาด้วยในข้อนี้ เพราะฉะนั้นเงิน
ยอหนึ่งเพียง ๕ แสง ๗ หมื่นเท่านั้นเอง มันก็ไม่สำคัญเท่าที่เราเพิ่มให้ทุกคน
จริงอยู่ ข้าพเจ้ายอมรับว่าการเพิ่มให้บุคคล มันน้อย มันก็ยอม กระทั่ง
บุคคลหมู่ใหญ่ นี่เป็นของธรรมดา คือว่าธรรมดาว่า ข้าพเจ้ามีเพื่อนอยู่ถึง
๑๐ คน ลงเรือดำเดียวไปได้ะไรอย่างใดอย่างหนึ่ง ข้าพเจ้าได้รับคนเดียว
คนที่ไม่ได้ะไรก็ไม่พอใจ แต่ก็ห้ามไม่ได้ ต้องมี อย่างไรก็ตาม

แต่จะอย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าใคร่จะขอวินิจฉัยกับท่านที่เคารพอย่าง
มาก ขอได้โปรดพิจารณาด้วยเหตุด้วยผลและด้วยความจำเป็นในการจ่าย
เงิน นี่มันเป็นของที่กระทบกระเทือนจิตใจของคนทุกคน และยอมรับ
ประชาธิปไตยด้วยแล้ว ประชาชนทุกคนก็อ้างว่าฉันเป็นเจ้าของประเทศ แม้
แต่จะเสียตังค์หนึ่งก็เสียตาย นี่เป็นของธรรมดาแต่ถ้าหากว่าใคร่ดูตาม

LIRT

₹. 6.00

พล.ท. พระยาอภัยสงคราม กรรมการ : ข้าพเจ้าไม่คิดว่า
จะพูด แต่ว่าเมื่อพูดกันมากมายและกระทบกระเทือนไปถึงคณะกรรมาธิการ
ด้วย และในฐานะที่ข้าพเจ้าได้รับหน้าที่เป็นกรรมาธิการผู้หนึ่งก็จำเป็นต้อง
ชี้แจงบ้าง ถ้าหากว่าข้าพเจ้าจะชี้แจงหนักไปอย่างไรก็ขออภัยเหมือนกัน

ในเบื้องต้นทีเดียว ข้าพเจ้าผู้หนึ่งเป็นผู้ที่สนใจในการที่จะต้องเพิ่ม
 เงิน และข้าพเจ้าเองเป็นผู้ที่เสนอในคณะกรรมการพิจารณาว่า ให้เพิ่มโดยวิธีที่
 ถูกต้อง คือค่าใช้จ่าย ค่าเช่าบ้าน ค่าพาหนะไปเท่าไรก็ได้ส่งใบสำคัญ
 เบิกตามที่ทำจริง ผู้ใดไม่ได้เพิ่มก็ไม่ต้องจ่าย และในระหว่างเงินเดือน
 หนึ่งไม่เกินเดือนละพันบาท ซึ่งทั้งนี้ข้าพเจ้าอาศัยหลักคิดว่าจะเป็นประโยชน์
 ต่อประชาชนยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าไม่ได้มุ่งหวังไปทางอื่น เพราะเหตุที่เรา
 อยู่กันเพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์สูง ไม่ให้เกิดความทุกข์ เพราะ
 ฉะนั้นเมื่อสิ่งใดจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชน ข้าพเจ้าก็ขอสนับสนุนไป
 ในทางนั้น แต่โดยเหตุที่ว่าเมื่อได้เสนอแล้ว ข้าพเจ้าเสนอไว้ในคำใช้ส่ง
 ทางรัฐสภา แต่ว่าทางสภาผู้แทนกรรมการซึ่งเป็นฝ่ายรัฐบาลบอกว่าทำ
 ไม่ได้มีกฎหมายอีก ข้าพเจ้าไม่ใช่หมอกฎหมายก็ไม่รู้ เมื่อทำไม่ได้
 ข้าพเจ้าก็ไม่คิดจะทำอย่างอื่น เพราะว่าไม่มีกฎหมาย ข้าพเจ้าก็เห็นว่าไม่ควร
 จะทำคราวนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าขอเพิ่มอย่างนั้นหนักมออยู่ คือว่าเป็นการ
 เพิ่มเงินเดือนข้าพเจ้ารับราชการมาตั้ง ๔๐ ปี ไม่เคยมีที่จะเพิ่มเงินเดือนหนัก
 มีแค่เดือนละ ๓๐๐ บาท ข้าพเจ้าเห็นว่าจะกระทบกระเทือนจิตใจ การ
 กระทบกระเทือนจิตใจในกระทบกระเทือนจิตใจผู้อื่น ข้าราชการ ผู้ช่วย
 งานการที่จะทำติดต่อกับประชาชนให้ประชาชนได้รับความสุขนั้นอยู่ในมือของ
 ผู้ช่วยโดยมาก ผู้ช่วยคือชนต่าง ๆ ที่เงินเดือนต่ำกว่า ๔๐๐-๕๐๐ อะไรเหล่านี้
 ย่อมจะได้รับความเดือดร้อนกระทบกระเทือนจิตใจอย่างหนักทีเดียว ใน
 ขณะนี้ข้าพเจ้าพูดนี้ เพื่อพยุงฐานะของรัฐบาลนี้ ด้วยเหตุที่ว่าพอจะพูด ๆ
 เข้ามาผู้ช่วยต่าง ๆ รู้ว่าเขาจะคราวนี้ต้องทำงานกันเต็มที่ เพราะเหตุอะไร
 เพราะเหตุว่ารัฐบาลนี้จะรอดพ้น ถ้าหากว่ามาเห็นขอเพิ่มเงินอย่างนี้
 แล้วก็จะรามือลงไป ทำให้สิ่งที่หวังจะได้ที่จะได้ประโยชน์ในทางที่จะช่วย
 ราษฎรนั้นจะไปในทางที่ผิดความประสงค์

เมื่อถนนวิสุทธิกษัตริย์ได้พูดใน

LIRT

ฐานะที่ท่านเป็นรัฐบาลว่าเงินเพิ่มหนึ่งสิบล้านบาทไม่รู้อะไร ๕๕๐ ล้านอะไรไม่ใช่ว่า
 กรรมวิธีการไม่ทราบ ข้าพเจ้าไม่ใช่นักการบัญชีหรือการเงินอะไร แต่
 ข้าพเจ้าได้อยู่न्छอย ข้าพเจ้าก็พยายามปรึกษาในเรื่องนี้คณะกรรมการ
 ก็ได้พยายามทักท้วงไปว่าอะไรเป็นอะไร ทางฝ่ายผู้แทนฝ่ายรัฐบาลก็บอกว่า
 ขอให้เห็นใจเถอะงบประมาณนี้ ๓ รัฐบาลแล้ว ยังไม่ได้ออก ถ้าหากว่า
 คราวหน้าออกมาจะเด็ก นี่ไม่ใช่ว่ากรรมวิธีการไม่ได้พิจารณา พิจารณา
 แล้ว หากว่าอันนั้นจะเป็นการหลุดลอดวงซึ่งท่านพูดเมื่อคืนในนามของรัฐบาล
 ก็แปลว่ารัฐบาลหลุดลอดวง ไม่ใช่ใครไปหลุดลอดวง ขออภัยโทษที่ข้าพเจ้า
 พูดอย่างนั้นออกจากรุนแรง แต่เมื่อพูดถึงกรรมวิธีการแล้วก็ช่วยไม่ได้
 คราวนี้คือไปถึงการมองกาตโกด ถ้าหากว่าถ้าจะไม่เพิ่มแล้วก็ดูเหมือนว่า
 อะไร ๆ จะเกิดยุ่งเหยิงขึ้น ข้าพเจ้าเห็นตรงกันข้ามคือว่าจะเป็นจุดอ่อนขอ
 ให้เขายึดได้ง่ายที่สุดว่านั่นเห็นใหม่ละคน ๆ เขาไม่ช่วยไปช่วยคนสูง ๆ ใหญ่
 มีเงินเดือนมาก ๆ พอที่จะครองชีพอยู่ได้พอสมควรแล้ว นี่จะเป็นจุดอ่อนขอ
 อันหนึ่ง ข้าพเจ้ามองเห็นทางนั้น แต่ว่าช่วยไม่ได้ถ้าหากว่าผู้อื่นจะมองเห็น
 อีกอย่าง หรือหากว่าจะมองอีกทางหนึ่ง เมื่อเวลาเสร็จศึกสงครามแล้ว
 ควรจะได้ปันบำเหน็จรางวัลกันเท่านั้น ข้าพเจ้าเสียใจที่จะเรียนว่าพวกทหาร
 เราที่ออกไปรบคราวนี้แต่ละคนทำอะไรอะไรต่าง ๆ เวลาเสร็จศึกแล้วก็ยุบลง
 แล้วก็ออกไป คนที่ลำบากที่สุดก็คือคนที่ได้อำนาจน้อย ๆ นี่แหละน่าจะกระทบ
 กระเทือนจิตใจอยู่สักหน่อยหนึ่ง ทั้งรัฐบาลเองก็ได้แถลงนโยบายแล้วว่า
 จะช่วยข้าราชการบำนาญข้าพเจ้าพิจารณาว่าเป็นเวลานานมาแล้วว่าผู้ที่ลำบาก
 ที่สุดนั้นอยู่ที่ข้าราชการบำนาญและชนผู้น้อยเพราะว่าอะไร เพราะว่าอย่างนี้
 ทหารลำบากยิ่งที่เดียว จะค้าขายก็ไม่เป็น ทำไม่ได้ มีใช้ไม่ได้ศึกษา
 ข้าพเจ้าออกไปนอกประจำการศึกษาทุกอย่าง ทำส่วนทำการ อดิกรรมอยาก
 เลี้ยงตัวด้วยอยากจะทำอะไรต่าง ๆ แต่ว่าอุปสรรคมันเหลือที่จะพูด เมื่อข้าพเจ้า

LIRT

ได้พบกับนายทหารฝ่ายเสนาธิการด้วยกันแล้วบอกว่าฝ่ายเสนาธิการไม่ใช่คนที่
ไม่รู้จักผิดแพลงนะ แต่ยังไม่รู้จักผิดแพลงผู้พ่อค้าเขาไม่ได้เห็นเหตุในการที่
จะดูगतไปข้างหน้าข้าพเจ้าก็มองเห็นไปอีกทางหนึ่ง แต่ข้าพเจ้าเคารพ
ความเห็นของท่านผู้อื่น ถ้าท่านผู้อื่นจะมองเห็นในทางอื่นแต่ข้าพเจ้าเห็นด้วย
ข้าพเจ้าจะยกมือให้เต็มทศเดียว ไอ้เรื่องที่ท่านเสนาธิการผู้มีสภามุหนึ่งได้กล่าว
ว่าจ่าย ๑-๕ เดือนแล้ว จะยกมือผ่านให้มันเป็นระเบียบเพราะความเห็นส่วนตัวท่าน
แต่ข้าพเจ้ายืนยันความเห็นของข้าพเจ้าเหมือนกับเมื่อในขณะนั้นถ้าหากว่าให้ตัด
กให้อย่างที่ท่านเจ้าเสนาธิการจะกระทำมาธิการ ก็ขอให้ตามที่ได้จ่ายไปจริง
แล้วจะกระเป็นประโยชน์สุขแก่ราษฎรจริง ทั้งนี้ในเรื่องในการที่จะเพิ่มชน
เช่นนั้นไปในรูปที่จะเป็นเงินเดือนแล้วก็หลบไปอีกทางหนึ่งว่าเป็นอย่างอื่น
นั้นข้าพเจ้าก็รู้สึกว่ามันไม่เหมาะสมอาจจะทำให้กระทบกระเทือนแก่จิตใจของ
ผู้ที่ทำงานการได้มากทีเดียว ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงไม่เห็นชอบด้วยในวิธี
การนั้น ส่วนที่เกี่ยวกับกฎหมายหรือนักบัญชีหรืออะไรข้าพเจ้าก็ไม่ทราบ
แต่ข้าพเจ้า ขอพูดอย่างตรงไป ตรงมาในฐานะที่ข้าพเจ้าคิดว่าผู้มีสภามุหนึ่งเป็น
ผู้หลักผู้ใหญ่ที่ควรพิจารณาแล้วได้เห็นगतไป แต่ว่าगतไปในที่นั้นอยู่
๒ อย่าง ขอได้โปรดพิจารณาดูให้ชัดสักหน่อย

ประธานวุฒิสภา : ขอให้บันทึกไว้ ก็จะพูดกัน

๑๖.๐๘ น.

หลวงประกอบนิติสาร : เป็นแต่แก่ ท่านประธานเนื่องจากท่านรัฐ
มนตรีท่านหนึ่งที่ถูกขุ่นพูดเมื่อก่อน ข้าพเจ้าก็อยากจะขึงกักกันในข้อบังคับ
แล้วแต่ข้าพเจ้าไม่อยากจะทำเช่นนั้นเพราะเป็นการหักหน้าท่านประธาน เกิน
ไป แต่ความจริงท่านประธานคงไม่เห็นเพราะรัฐมนตรีท่านนั้น นั่งอยู่ในที่
รัฐมนตรี ไม่นั่งทบทวนมาธิการในฐานะที่ท่านเป็นกรรมการคนหนึ่ง

LIART

ประธานวุฒิสภา : แต่เขาบอกว่าพูดในฐานะเป็นรัฐมนตรี ข้าพเจ้าขอมิได้ เขาพูดในฐานะที่เป็นรัฐมนตรีไม่ใช่กรรมาธิการ

หลวงประกอบนิติสาร : ถ้าเช่นนั้น ข้าพเจ้าไม่เถียง ท่านประธานหมดความข้องใจ แต่ข้าพเจ้าคิดว่าท่านรัฐมนตรีจะพูดว่าเราเข้ารกเข้าพงเสียใหญ่ จนค้นท่านก็มาอย่างนักกฎหมายเหมือนกันว่าถ้าแม้ว่าข้อนี้ไม่ได้เลยไม่ใช่ข้อผูกพัน แต่อยู่ในร่างเขียนไว้ว่า “ข้อผูกพัน” เพราะฉะนั้นก็แปรญัตติไม่ได้ ข้าพเจ้าขอโทษท่านคงจะลืมไปว่า ขณะนี้เราใช้ข้อบังคับวุฒิสภา ข้อบังคับวุฒิสภาข้อ ๘๑ “ง” ได้บัญญัติถึงการแปรญัตติในร่างพระราชบัญญัติการเงินหรืองบประมาณแผ่นดิน ได้มีข้อกำหนดว่าด้วยการแปรญัตติไว้หลายหลาย ตอน “ง” มีว่า ห้ามมิให้แปรญัตติในจำนวนเงินที่มีข้อผูกพันอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไป ข้อ ๓. ตอกเบี้ยและเงินตั้งใช้ต้นเงินกู้และ ข้อ ๔. รายจ่ายซึ่งเป็นจำนวนเงินที่กำหนดให้จ่ายตามกฎหมาย ข้อผูกพันนั้นมียกข้อย่างเพียงเท่านี้ที่จะแปรญัตติไม่ได้ เพราะฉะนั้นก็เห็นว่าไม่อยู่ในข้อผูกพันประการใดประการหนึ่ง จึงได้ห้ามแปรญัตติ เพราะฉะนั้นถ้าท่านจะอ้างว่าในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ที่ว่า เงินจ่าย ตามข้อ ผูกพันนั้นเป็นข้อผูกพันแล้ว ข้าพเจ้าว่าเป็นข้อผูกพันที่มีขอบด้วยกฎหมาย และแท้จริงเราก็ได้ถามกันมาแล้ว ข้าพเจ้าได้ทราบว่าเป็น กรรมาธิการผู้แทนราษฎรก็ได้รับว่าไม่มีข้อผูกพัน ฉะนั้น ในเขตอำนาจมาเถียงกันว่ามีข้อผูกพัน ข้าพเจ้าว่าเราเมื่อเราถกกันในที่นี้แล้ว เราก็ควรจะถกกันในที่แจ้งอย่างนั้น ข้าพเจ้ามีความเสียใจมากที่ท่านรัฐมนตรีได้ยกปริญญามาเมื่อครั้งนั้น ไม่ทราบว่าท่านเขามาจากไหนว่าในการอภิปรายของสถานที่ได้ถกถ่วงไป ถึงกับว่าสมาชิกสภาผู้แทนเป็นผู้แปรญัตติ หรือไปถกถ่วงกล่าวหาว่า สมาชิกสภาผู้แทนยกมือเพื่อตนเอง ข้าพเจ้าก็ถกถ่วงจนกว่าไม่มีการถกถ่วงเช่นนั้นเลย

ตรงกันข้ามคุณมีสมาชิกได้ตำแหน่งดีและได้แจ้งแล้วในรายงานนี้ ซึ่งได้เขียนไว้อย่างแจ่มชัด ว่ารายการนี้ผู้แทนแสดงถึงความปรารถนา ขอให้เงินพิเศษประจำตำแหน่งแก่สมาชิกสภาผู้แทน ก็ตั้งที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้กล่าวในที่ประชุมแล้ว การที่รายการนี้เข้ามาเป็นการดำริของรัฐบาลโดยคำขอของรัฐบาล และโดยคำเสนอของรัฐบาล โดยเขาเรื่องผู้แทนได้ร้องเรียนมาว่าเราไม่มีที่อยู่ที่อาศัย และแทนที่รัฐบาลจะพิจารณาให้ผ่านไป เป็นการแสดงความปรารถนาของสภาผู้แทนที่จะขอเพิ่มจำนวนเงินให้อีกคนหนึ่งพันบาท ก็คือเราได้ฟังท่านนายกรัฐมนตรีมาอย่างนี้ เราไม่สามารถ จะอภิปรายเป็นอย่างอื่น เราไม่เคยกล่าวอย่างนี้ ว่าเป็นการกระทบกระเทือนเกียรติของผู้แทนราษฎร ถ้ามีคำกล่าวเช่นนั้นก็เป็นคำของท่านรัฐมนตรีเอง ไม่ใช่คำของท่านสมาชิก ข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้าจะกล่าวแก่ท่านรัฐมนตรีท่านนี้ต่อไปก็จะเป็นการขัดความยาวช้าความยืด ซึ่งข้าพเจ้าไม่สมควรจะโต้เถียงไปในเรื่องเบ็ดเตล็ดหรือจางๆๆ เพราะที่นี้ไม่ใช่ที่โต้ว่าที่ เป็นการพูดเอางานเอาการของชาติ ข้าพเจ้านึกว่าข้าพเจ้าจะนั่งนิ่งๆ แต่เมื่อถึงปัญหากฎหมายแล้ว ข้าพเจ้าอดไม่ได้ ในเรื่องเงินเพิ่มประจำตำแหน่งที่ท่านทำมาถึงสมาชิก ถึงคนหนึ่งจะเสียให้ได้อายนั้น ถ้าจะถือว่าเราผิดก็ผิดทางนอกต้นนอกทาง ข้าพเจ้ากล่าวแล้วว่าในฐานะผู้ประมุขคิดว่าข้าพเจ้าเป็นผู้ปกครอง แต่ท่านคิดว่าเวลาประมุขคืนนี้ ๔-๕ วัน งานอื่นก็มี นึกไม่ถึงถ้าโทษข้าพเจ้า ข้าพเจ้ายอมละ แต่ในงบประมาณนี้เองบอกเรื่องเงินเพิ่มประจำตำแหน่งบอกว่าอะไรไม่มีเวลาศึกษา กฎหมายออกมาที่ปีเราไม่ทราบแต่อย่างไรก็ตั้งสมมติว่า กรรมการจะคดีอันนั้น คัดอย่างไร ท่านข้าราชการทั่วประเทศ ไม่ใช่แค่เฉพาะคุณสภา สภาผู้แทนข้าราชการทั่วประเทศ คัดแล้วรัฐบาลต้องไปเรียกเอาคืนมา คืนได้ไหม นั่นละมันจะอดเวงกันใหญ่ นี่ละเราดูตาม้าคาเรือ ขอประทานโทษ ไปอีกหน่อย ท่านนายกรัฐมนตรีก็คำอภิปรายของฝ่ายค้านว่า ฝ่ายค้านเต็มเต็งออกจะแดงๆ ไปแล้วว่าทุกคน

LIRT

จะเต็มภาคกัน ให้ต้องให้เท่ากัน ขอประทานโทษ บางที่ท่านอาจจะเข้าใจผิด เราไม่ได้หมายความว่าเท่ากันอย่างที่ท่านว่าหรือคอมมิวนิสต์ทำกัน หมายความว่า การเพิ่มต้องไปตามส่วนดีหลักเกณฑ์ ไม่ใช่จะทำให้เอาเงินของชาติมาแบ่ง คน ละ ๓๐ บาท เท่ากันทุกคน มันต้องดู ตามส่วนตามเกณฑ์ จะช่วยเหลือให้ทั่วถึงแต่ให้ได้ส่วนดี ไม่ใช่ว่ารัฐบาลประจำได้ ๓๐ บาท แล้วให้สมาชิกสภาผู้แทนหรือรัฐมนตรีหรือเลขาธิการคนเดียวได้พันบาท มันไม่ได้ส่วนได้ดี ถ้าว่าได้ส่วนได้ดีข้าพเจ้าจะไม่ค้านเลย ถ้าแม้ว่าทำไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย ขออย่าไปคิดว่าข้าพเจ้าพูดรุนแรง ข้าพเจ้าพูดอะไรไม่อยากจะแอมเฟง ที่เราตั้งมั่นว่ารายจ่ายตามข้อผูกพัน เพราะเราคิดมาแต่ในเรื่องอื่น เรื่องนี้ปล่อยให้ผิดไป หรือว่าตีความตามคำว่าข้อผูกพันเป็นอย่างอื่น เป็นว่าสร้างข้อผูกพันอย่างนี้ สมาชิกท่านหนึ่งซึ่งเป็นฝ่ายข้าพเจ้าได้กล่าวมาแต่จะทำให้ประชาชนเข้าใจผิด ข้าพเจ้าว่าไม่เพียงทำให้เข้าใจผิด เป็นการหลอกลวงประชาชนทีเดียว

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีผู้ใดอภิปรายต่อไป ข้าพเจ้าจะได้เสนอให้ลงมติ เพราะว่าคุณเห็นว่าเห็นสมควรแล้ว

พระยาปริदानฤเบศร์ : ข้าพเจ้าจะไม่พูดยาว ขอแก้คำกล่าวของท่านรัฐมนตรีที่เป็นทั้งรัฐมนตรีและเป็นทั้งผู้แทนราษฎรด้วย

ประธานวุฒิสภา : ข้าพเจ้าเสียใจที่ข้าพเจ้าว่าต้องงดบันทึก

พระยาปริदानฤเบศร์ : แต่ไม่มีผู้ใดงดบันทึก

ประธานวุฒิสภา : ข้าพเจ้าก็อยากให้ท่านพูด แต่ว่าทำอย่างไรได้ ขอจำกัดว่าต้องงดบันทึก คือเรื่องนั้นของสภาใหญ่จะต้องงดบันทึก เพราะฉะนั้นก็ต้องงดบันทึก ขอเสียใจด้วย ที่จริงท่านก็พูดมามากแล้ว

พระยาปริदानฤเบศร์ : กระผมขอฟังคำท่านประธาน ไม่พูดเพราะไม่มีใครพูดงดบันทึก

LIRT

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีผู้ใดขออภิปรายต่อไป ข้าพเจ้าจะ
เสนอให้ลงมติ ประเด็นนี้ท่านทั้งหลายเถียงกันตั้งแต่เช้าจนบ่ายเป็นที่เข้าใจ
กันดีแล้ว บัญญัติว่าข้าพเจ้าไม่จำต้องย่ำว่าอย่างไร เป็นที่สำคัญอย่างยิ่งได้มี
การโต้เถียงกันมาก ประเด็นนี้คือนักประณัติและคณะกรรมการ
ได้คัดข้อ ๑. อนุมาตรา ๑ เงินเพิ่มพิเศษ ประจำตำแหน่ง สมาชิกสภาผู้แทน
และข้าราชการการเมือง ๕ และ ๗ หมิ่นบาทออก อีกฝ่ายหนึ่งไม่เห็นด้วย คือ
แปลว่าควรให้คงไว้ไม่ควรตัด เพราะฉะนั้น บัญญัติว่าท่านจะเอาอย่างไร
ผู้ใดเห็นว่าควรตัดตามกรรมการ โปรดขยับขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕๗ คน

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วย คือแปลว่าไม่ควรตัด โปรด
ขยับขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๓ คน

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันตัดตามกรรมการ

เลขาธิการรัฐสภา : มาตรา ๔ ไม่มีการประณัติ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕ ไม่มีการประณัติ ไม่แก้ไข มาตรา ๖ ไม่ประณัติ ไม่แก้ไข
มาตรา ๗ ไม่ประณัติ ไม่แก้ไข มาตรา ๘ มาตรา ๙ ไม่ประณัติ
ไม่แก้ไข นอกจากนั้นข้อสังเกตของคณะกรรมการ

ประธานวุฒิสภา : ตามระเบียบข้อบังคับวุฒิสภาก่อนจะขึ้นวาระ
ที่ ๒ คือพิจารณาอย่างสรุป คือมีข้อที่จะทักท้วงในเรื่องตัวอักษรหรือแก้ไข
การผิดพลาด จะมีผู้ใดทักท้วงหรือขอแก้ไขหรือไม่

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าไม่ทราบว่ามีผู้ไม่คิด หรือว่า
พิมพ์ตกไป อาจจะเป็นเพราะพิมพ์ไม่คิด เพราะฉะนั้นของข้าพเจ้าเดือน ๆ
ในหน้า ๒ ในข้อ ๔ หลังคำว่า ๓ ถ้านับบทความจะมีคำว่า “คือ” ของข้าพเจ้า
ไม่มีเลย ข้อ ๖ ก็เช่นเดียวกันไม่ทราบว่ามีผู้ไม่คิดหรือเพราะในร่าง
ที่ข้าพเจ้าทักท้วง เพราะเหตุว่าถ้าหากว่าหายไปก็จะไปแก้ร่างเดิมเขา

LIRT

ประธานวุฒิสภา : ตามที่ท่านทักท้วงคำว่า “คือ” หน้า ๒ หมายถึง เลข ๕ ถัดจาก ๓ ถ้านบาท ที่จริงก็มีพิมพ์อยู่ด้วย จะเป็นว่าพิมพ์ไม่เห็นเท่าไหนเองก็ต้องถือว่าพิมพ์แล้ว ตามฉบับของข้าพเจ้ามีจะเดินไปปิดก็อ่านออกอย่างเดียวกัน ชัย ๖ กับ “คือ” เหมือนกัน เพราะฉะนั้นถ้าไม่มีผู้ใดทักท้วงในเรื่องตัวอักษร ค่อยไปก็แปลว่าเสร็จการสรุปแล้วเป็นอันว่าหมดวาระที่ ๒

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานวุฒิสภา : ค่อยไปพิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าควรประกาศออกใช้ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณเป็นกฎหมายได้ ขอได้โปรด举手ขึ้น

สมาชิกยกมือ ๖๓ คน

ประธานวุฒิสภา ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรด举手ขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าออกใช้เป็นกฎหมายได้

หลวงประกอบนิติสาร : หมายความว่าดังกล่ากับผู้แทนหรือ

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าเข้าใจกันแล้วคือตาม กรรมการธิการเสนอร่างมาและที่ประชุมได้ลงมติให้ส่งไปตามกรรมการธิการ เพราะฉะนั้นก็ไม่มีปัญหา ร่างที่จะประกาศใช้ตามที่กรรมการทำมาเป็นไปตามที่กรรมการเขาเสนอมาและที่ประชุมได้ลง มติออก ใช้เป็นกฎหมายไปแล้วก็เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ค่อยไปเครื่องจักรจะเป็นไปอย่างไรก็ต้องเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ แปลว่าได้นำวุฒิสภาควรประกาศออกใช้เป็นกฎหมายได้ ไม่เห็นมีปัญหาอะไร หมดระเบียบวาระแล้ว เลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา

LIRT

กรรมาธิการตรวจรายงานการประชุมวุฒิสภา

พระยาเมหาธิบดี	สุรินทร์ ถิพถากร	ผู้ตรวจงาน
น.อ. ม.จ. พรปรีชา กมธาคัน ร.น.	อารักษ์ ตุ่มบุญ	„
พระยาภะรตราชา	ศิริ มนต์ไทรเวศย์	„
พระนิติบัญญัติ	เด็ก จารุณี	„
พระยาประชาศรียศรเทศ	โชค คุปตะวาทิน	„
พระยาพิไชยสงคราม	ประภัสร์ จินตามัย	„
พระยาอรรทกรมมุนต์		

ศรีธรรมมาธิเบศ
ประธานวุฒิสภา

เจริญ ปัทมาโร
เลขาธิการรัฐสภา